

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNA UPRAVA
MESTNI SVET

Adamič Lundrovo nabrežje 2, p.p.25, 1001 Ljubljana
☎ 306-10 59/306 10 16, ☎ 306-30 12

Šifra: 032-32/2006-15

Datum: 6. 3. 2006

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS drugega zasedanja 27. SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,

ki je potekala v ponedeljek, 6. marca 2006, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestne občine Ljubljana, Mestna hiša, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

...27. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Navzočnost vas je s podpisom potrdilo 23. Torej je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začne z delom.

Svojo odsotnost pa je opravičilo 6 svetnic oziroma svetnikov in sicer: Gospa Eva Strmljan Kreslin, gospod Roman Jakič, gospa Cvetka Selšek, gospa doc. dr. Bojana Beović, gospa Marija Šterbenc in gospod mag. Igor Omerza – do 18.00 ure.

Na začetku vas, tako, kot običajno, vljudno prosim, da izklopite ton mobilnih telefonov, da bi delo mestnega sveta v tem smislu lahko potekalo nemoteno.

In sejo nadaljujemo **z obravnavo 4. a. točke sprejetega dnevnega reda, to je s Predlogom Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006.**

Gradivo za to točko, kot sem že povedala, ste prejeli s sklicem in po sklicu seje. Pred drugim zasedanjem pa ste prejeli še Poročilo Statutarno pravne komisije ter Amandmaja županje.

Odpiram, glede na odločitve na seji prejšnji teden, najprej razpravo o aktu v celoti, nato pa bomo prešli k razpravi in glasovanju o členih odloka in proračunskih postavkah proračunskih uporabnikov posebnega dela proračuna ter o programu prodaje finančnega in stvarnega premoženja, h katerim so bili vloženi amandmaji.

K razpravi se je prijavilo že šest svetnikov. Prvi ima besedo gospod Černjak. Za njim bo razpravljal gospod Möderndorfer. Izvolite. Kar prihajali so sem pa so se prijavljali. Dva sta se pa že prejšnji ponedeljek. Gospod Černjak in gospod Möderndorfer, sta se že prejšnji ponedeljek. Izvolite gospod Černjak.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Najlepša hvala spoštovana gospa županja in mestni svetnice in svetniki. Poglejmo najprej celostno. Na eni strani so bile borbe za nedeljeno, a tudi za deljeno gospostvo na Magistratu. Na drugi strani pa je prevladovala skrajna brezbriznost ljubljanskega občinstva za vse komunalne zadeve. Ni čuda, če se je ob takih razmerah mestnemu gospodarstvu izcimila sedanja kriza. Ki ni samo finančna, ampak gospodarska na sploh. Rešitev tega problema ni lahka stvar. In bo delala občinskim svetovalcem še hude preglavice. Zlasti, ker je treba prej preiskati, a ni morda treba, da krene mestna občinska uprava na druga pota. Da tako kar

najbolje ustreže potrebam prebivalstva in zahtevam časa. Mestna občinska uprava je gospodarila do sedaj brez pravega investicijskega in finančnega programa. Ki naj bi bil kažipot za njeno gospodarjenje v daljšem razdobju. Investicijski in finančni program je bil zgolj vsakoletni proračun, ki je vseboval vedno samo to, kar je potrebovala in hotela imeti v dotičnem proračunskem letu. Občinskemu svetu, ki določa vsakoletne proračune, je bila glavna skrb, da je dosegel ravnovesje med skupno potrebščino in skupnim pokritjem. Na druge okoliščine se pri tem ni oziral. Zlasti, ker je obravnaval proračun navadno šele v zadnjem trenutku in mu je bil torej čas vedno prekratek. Ne nameravam podrobno opisovati vseh pomanjkljivosti, opozoriti hočem samo na nekatere najbolj kričeče. In pri tem razviti neke misli, ki se mi zdijo vredne, da jih izročim javnosti v preudarek.

Spoštovana gospa županja. Pretekla dejanja in pretekle napake so včasih najboljši način za učenje. Zato je prav, da včasih pogledamo tudi kaj so delali naši predhodniki. Zgodbe so v bistvu iste. Včasih se samo vprašam, a se kaj naučimo iz preteklosti? No in to, kar sem vam zdajle prebral, to je uvod iz knjige Gospodarski in finančni problem mestne in občinske uprave – pod naslovom Nova Ljubljana. Gospod Lintner jo je izdal. Pred natančno 77 leti. To je 1929. Ampak, žal, se mi včasih zdi, kot da je zgodba popolnoma ista in enaka. No, ampak optimizem vedno ostaja. In zato je prav, da pogledamo sedeminsedemdeset let kasneje, v leto 2006.

Začetek še, konec lanskega leta, ob razpravi o proračunskem osnutku za 2006, je že kazalo, da bomo enkrat v celotnem mandatu le uspeli pravočasno odpreti proračun in se izogniti vsakoletnemu financiranju dvanajstin. Ne bi omenjal, ampak, s tem bi olajšali življenje oziroma delovanje vseh, ki so predvsem skozi številna društva oziroma podružnice dejansko tisti, ki se borijo in delajo na terenu. Tako z mladimi, kot z vsemi ostalimi prebivalci. Škoda. Po drugi strani lahko ugotovim, da je proračun v luči bližajočih lokalnih volitev in nabiranja političnih točk, pod krinko skrbi za dobrobit meščanov in mesta samega, se zopet izkazal za poligon kazanja politične moči. Ponovno se je pokazalo in izkazalo, kako pametno bi bilo že lani sprejeti dvoletni proračun, ki bi omogočil izvajanje investicij in programov nemoteno. Ampak, res je, več, kot štirikrat v enem mandatu, res ne morem opozoriti in razlagati, zakaj je dobro imeti dvoletni proračun. Tu smo, kjer smo. Tako se je proračun vsako leto znova pripravljala. In popravlja, skupaj, več kot pol leta. In tako iz leta v leto. Brez konsistentne in pregledne politike vodenja investicijskih projektov in celostnega razvoja mesta. Pač kot sedeminsedemdeset let nazaj. Pri vsem tem pa najbolj opažena vsebina, prodaja parcel, gradnje, nakup avtomobilov in tako naprej. O ostalih vsebinah pa bore malo. Mogoče je to verjetno tudi posledica dejstva, da še vedno nimamo jasno definiranih vsebinskih in razvojnih prioritet. Zato bi si jaz vzela čas za tisto, kar mislim, da so prioritete.

Po drugi strani pa v časopisju je vse polno člankov o tem, kako razni lobiji vplivajo in pritiskajo na nas svetniki, da vlagamo amandmaje in spreminjamo proračun po njihovi volji. Sicer ponovno omenjajo samo gradbene lobije. Kot, da so to edini. Ampak, recimo bobu – bob.

Ne bom skrival. Nasprotno ponosen sem, da sem pod vplivom nekaterih lobijev. Priznam. Popustil sem lobiju otrok in njihovih staršev ter starih staršev in lobiral za novih 42 milijonov tolarjev, ki se namenjajo obnovi otroških igrišč tretje kategorije. In to igrišč, ki so večinoma postavljene v velikih blokovskih spalnih naseljih. Igrišč, ki dejansko pomenijo otrokom enega redkih prostorov, ali pa nekje tudi edini prostor, kjer se lahko prepustijo njim najpomembnejšemu opravilu. To je igri in pa druženju. Ampak, to ni edino, kjer sem prislul njihovem argumentom. Pri osnutku sem se zavzemal za več sredstev za investicijska vzdrževanja vrtcev. In sedaj jih je 342 milijonov. Seveda še vedno ne dovolj. Ampak, bodimo realni. Mošnja je omejena. Lobi otrok in njihovih staršev ter starih staršev, podprtemu tudi z lobijem zaposlenih v vrtcih in osnovnih šolah, sem dejansko podlegel njihovemu dopovedovanju, da je potrebno najprej zamenjati azbestne strehe na vrtcih in osnovnih šolah.

In potem graditi druge novotarije, kot na primer vzpenjačo. Vztrajnost se je obrestovala. In letos je za to namenjeno več, kot 400 milijonov tolarjev. No, ampak lobi otrok in njihovih staršev ter starih staršev, je seveda bil zelo vztrajen. In pridobili so si dodatnih 160 milijonov tolarjev za subvencije, ki sem si jih drznil omeniti pri osnutku. Dejansko sem tudi vesel, da sem se dal zlobirati lobiju novo pečenih staršev in da je v proračunu namenjenih dodatnih 30 milijonov tolarjev, za odpiranje oddelkov prve starostne kategorije v vrtcih. In ne nazadnje, da bomo letos končno prenovili kuhinjo v Vrtcu Hans Kristjan Andersen. Ter, da je končno dovolj sredstev tudi za zamenjavo azbestnih streh v osnovnih šolah.

No ja, nisem se uprl niti športnemu lobiju. In s tem dodatnim 43 milijonom tolarjev za obnovo investicije športnih objektov. Kar pomeni, da bo mogoče v Ljubljani letos obnoven kakšen nov objekt več.

Seveda, vso to zlobiranost sem zagovarjal pred pristojnim odborom. Načelnico in načelniki in gospo županjo in vami, cenjenimi mestnimi svetniki in svetnicami. In brez njihovega sodelovanja, pa tudi mogoče vašega, ne bi šlo. Tako, da skupno krivdo za uspeh si lahko pripiše tako matični odbor, pod vodstvom dr. Pejovnika. Kot celoten oddelek z načelnico gospo Pavšerjevo na čelu. Pa Zveza prijateljev mladine Ljubljana. Pa Skupnost vrtcev in osnovnih šol in še starši in seveda tudi naša mati županja. Tako, da s tega vidika lahko rečem, da se v delu, ki se imenuje predšolska vzgoja in pa izobraževanje, so bili narejeni pomembni in temeljiti koraki. Ampak, to še ni vse.

Tudi v lobiju mladine sem priigral z dodatnimi 10 milijoni za mladinske centre in četrtno mladinske skupnosti. Vendar pa bi lahko za ta lobi naredili veliko več. Veliko več, ki morda na prvi pogled zgleda malo. Vendar v celostnem pogledu pomeni pa ogromno.

Če pogledamo zopet malce v preteklost in to zelo bližnjo, v januar. Oziroma december. Lahko ugotovimo, da se je takrat zgodila pred diskoteko Lipa – tist tragični dogodek, kjer so življenje zgubila tri rosno mlada dekleta. Dogodek je bil za mnoge neprijetno in grozovito presenečenje. Za večino poznavalcev življenja mladih, predvsem nočnega, pa le tragedija, ki se je prej ali slej morala zgoditi. V medijih lahko najdemo tako polno teorij, kdo je tisti, ki je kriv za to situacijo. Bodisi lastnik lokala. Bodisi vse vrste inšpekcij. Država, ki bi morala nad njimi bedeti. Občina, ki ni izdala odločbe o zaprtju lokala. Starši, ki bi morali mladoletnikom prepovedati izhod. Šole, ki so premalo vzgojno naravnane. Roko na srce. Krivi smo po malem vsi. Namreč, dopustili smo, da je prišlo do stanja, kjer je na področju zabave mladih in preživljanja prostega časa, se zgodilo bore malo. Oziroma smo jih prepustili samo same sebi. Seveda zdaj zaradi tega dogodka lahko zadnje čase zasledimo vse polno pobud in mnenj, kako podobne dogodke v prihodnje preprečiti. Država preko zakonodajnega organa pospešeno sprejema nove pravilnike obratovanj in varovanj lokalov. Inšpekcijski pregledi lokalov se vrstijo dan za dnem. Ministrstvo za šolstvo oziroma minister predlaga ponovno uvedbo šolskih plesov. Kar moram reč, roko na srce, vsaj eden, ki priznava mladini pravico do zabave. Razna društva predlagajo prepoved izhodov mladim, dok ne doseže polnoletnosti in tako dalje in tako dalje. Vsi ti ukrepi pa so po mojem mnenju le zvonjenje po toči. Ali morda še huje. Kozmetika za prikritje pravih vzrokov. Do tragedije je prišlo v neki drugi vasi. V neki drugi občini. A to ne pomeni, da tudi mi svetniki in svetnice v mestni – Mestne občine Ljubljane, ne nosimo odgovornosti. Tistega dne v diskoteki Lipa oziroma pred njo, je bilo med mladimi obiskovalci zelo veliko ljubljanskih otrok. Ki so se zabave željni podali v tisti čas najbolj priljubljeno diskoteko. Prav lahko bi bil ta lokal, da bi se lahko nahajal v naši občini. In verjetno rezultat ne bi bil kaj dosti drugačen. Alkohol in droga. Ne da sta postala prelahko dosegljiva. Predvsem pa vzgled vrstnikov in družbe na splošno, ima pri mladem človeku veliko večji vpliv, kot si priznavamo.

Po mojem mnenju lahko vplivamo na zabavo mladih samo na en način. In sicer, da jim ponudimo drugačen način preživljanja prostega časa. Le s postopnim spreminjanjem družbenih vrednot in vzgledov, lahko počasi prenesemo in vnesemo trajne spremembe in

pozitivne posledice v razmišljanje mladih. Dejstvo je, da mladi v mestih nimajo veliko možnosti za aktivno in brezplačno preživljanja prostega časa. Šolska igrišča so popoldne v prepričitev vandalizma zaklenjena. Organizirana športna vadba po navadi stane več deset tisoč tolarjev, ki jih mladi nimajo. Prav tako ni mladinskih centrov. Kjer bi se mladi družili. Kjer bi se mladostniki lahko izobraževali. Ali preprosto samo srečevali.

Zaradi navedenih razlogov smatram in podajam amandma. Materi županji v posvojitve. Če bo seveda tukaj volja. In z amandmajem predlagam, da se nameni dodatnih 25 milijonov tolarjev za načrtovanje četrtih mladinskih centrov. Predlagam, da se razbremeni postavk 081026, to je – Novogradnje. Denar, ki je namenjen za izgradnjo Kolezije, kopališča, sedaj namenjenih 250 milijonov tolarjev. Glede na to, da smo pozni. Glede na to, da v bistvu smo že – dobesedno bomo kmalu v aprilu, če se bo tako zavrtilo. Je velika verjetnost, da vsaj 10% sredstev ne bo porabljenih. Zato predlagam in dajem pobudo materi županji v razmislek, da se 10%, to je 25 milijonov samo, prenese na Oddelek Šport in Prostočasovne aktivnosti, pod Urad za mladino. Na tekoči transfer – Neprofitnim organizacijam in ustanovam četrtih mladinskih centrov.

Podlegel pa sem tudi ne nazadnje lobiju turističnih društev in turističnih zagnancev. Saj je dogovorjenih dodatnih 9 milijonov za njihovo delovanje. Jaz trdno verjamem in številke vsakoletnih obiskov turistov to tudi potrjujejo, da je Ljubljana mesto, ki ima veliko pokazati. In se z znamenitostmi in kulturno dediščino lahko postavi v bok vsem razvpitim evropskim prestolnicam. Vendar turisti že dolgo niso več zadovoljni z lepim vremenom. Čeprav o temu je težko govoriti. In pa lepo pokrajino. Zanima jih dogajanje, srečevanje z lokalnim prebivalstvom in s tradicijo. No in turistična društva, lokalna turistična društva, predvsem v Ljubljani, so tuki najbolj tista, ki poznajo kulturo... na zdravje... In zgodovino določenega okolja. In še res je. In lahko neprimerno bolje poskrbijo za razvoj turistične dejavnosti kraja. Seveda ob tem, ko sem razlagal katere prioritete se mi zdijo primerne, pač otroci, njihovi starši, stari starši in pa okolje. Kvaliteta življenja v katerem živimo. Ne morem mimo prihodkovne strani proračuna. Pri razpravi o proračunu tako poslušam, kako mestna oblast razprodaja družinsko srebrnino, na ceneni garažni razprodaji, da bi napolnila mestno malho, s katero bi potem zadovoljila vse proračunske uporabnike in si tako kupila glasove za potrditev proračuna in kasneje tudi volilne glasove. Z odprodajo zgradb in poslovnih prostorov naj bi mesto zaslužilo še dobri 2 milijardi tolarjev. Načrtovani izkupiček o prodaje mestnega premoženja tako predstavlja kar 7% vseh načrtovanih proračunskih prihodkov. No, seveda vse kar slišimo in beremo, ne moremo vedno vzeti za suho zlato. Vedno je treba pogledat obe plati medalje. Se pa sprašujem in to bi rad slišal, ali so izčrpane, ali so res izčrpane druge primernejše – primernejše možnosti za povečanje proračunskih prihodkov. So pa včasih trenutki, ko pač ne gre več in je treba nekaj storiti. In lahko, da je to res edini način. Sicer je znano, koliko sredstev namenja Evropa za različne investicijske in razvojne projekte. In v veliko kategorij bi spadali tudi projekti Mestne občine Ljubljana. Pri ohranjanju kulturne, zgodovinske dediščine. Pri ekoloških razvojnih projektih. Čistilna naprava. Mladinski centri. Športne prireditve in tako naprej. Tukaj je veliko projektov, ki bi lahko črpali sredstva iz evropskih skladov. Še posebej, če bi se občina povezala s kakšno iz primestnih občin, ali preko meje. Vendar pa znesek sredstev iz evropskih skladov tako znaša komaj 70 milijonov tolarjev. Pa vendar verjamem, da krivdo za tako stanje prav gotovo ne gre valiti le na mestne uslužbenke. Gre predvsem za vizijo, ki bi jo morala osvojiti mestna uprava. Gre za cilj, h kateremu bi morali sodelovati vsi skupaj, na vseh področjih. No, ampak seveda, ne moremo prepustiti celotnih področij na milost in nemilost Evropi. In menim, da bi bilo lahko narejenega še več – še kaj več, kot dejansko je. Ampak, z vzpodbudami in dobrim vzgledom, bi lahko vzpodbudili vsa področja h aktivnemu sodelovanju novih sredstev. In ne le neaktivnemu čakanju na boljše čase. In več sredstev iz proračuna.

Kljub vsem pomislekom se mi zdi proračun, glede na situacijo, v kateri smo. Predvolilno leto. Pozicija pod a. in b. v mestnem svetu in tako naprej, in tako naprej. Se mi zdi predvsem v delu predšolske vzgoje in izobraževanja, sprejemljiv. Ni idealen. Ni idealnih. Ampak sprejemljiv. Zdajle bi si pa rad iz razprave ustvaril mnenje, kaj dejansko je tukaj res pri prodaji teh nepremičnin. In kaj je, kar dejansko ni. Vsekakor je pa treba pogledat tudi drugo plat. Težko govorimo o razprodaji družinske srebrnine. Ta je v zadnjih petnajstih letih, v času, ko so drugi tukaj notri bili, že šla. Bodimo realni. Zdaj se pa pogovarjamo še o nekaj srebrnih žlicah in vilicah. In kakšnemu srebrnemu talarju. Vprašanje pa zdaj je, ali ga bomo znali pravilno oblikovat in lepo sploščiti, zlakirati in pravilno prodati. Da bomo za to dosegli večjo ceno, ali ne. Ampak, dejstvo je, vprašanja so tu. Vesel bom komentarjev. Kajti sam, glede na to, da se pač skozi ukvarjam bolj s predšolsko vzgojo in izobraževanje – izobraževanjem. Sem se lotil predvsem tega poudarka. Ostalim poudarkom bom pa z veseljem rad prisluhnil. Tokom razprave. In z veseljem bom lahko v naslednjem času slišal tudi odziv naše matere županje glede amandmaja za dodatna sredstva za četrtne mladinske centre. Bodi za enkrat toliko. In hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ta replika je zelo resna. Zato, ker je moj cenjeni kolega svetnik zaveden. Očitno ima en problem, ki se mu reče problem kvantifikacije. Ko on govori o tem, da se srebrnina ne prodaja, mu moram povedat, da je v razprodaji skoraj 30 000 m² upravnih prostorov. Kar bi zneslo med 10 in 15 milijardami priliva. Potem je seveda v prodaji, v prodaji ogromno parcel, ki jih jaz ocenjujem na cca 18 milijard. Teh 18 milijard, moram povedat, da v proračunu od tistih prvih 10 do 15 milijard, ni pričakovanih prilivov. V odgovoru na eno tako vprašanje, smo od službe dobili odgovor, da bo to med izrednimi prihodki. Kar pomeni, da niso v masi. Od teh 18 milijard, imamo 1 milijardo 86 pričakovanih prihodkih. Prihodkov. To je v decimalno točno. Polovico postavke na Rudniku, ki je težka 3,75 milijard. Če čmo mi takšen proračun zaprt, kot je vzpostavljen, nam zadošča prodaja samo polovice na Rudniku. Zato seveda nekvantificirano, oprostite kolega, nakladanje in prilizovanje županji zato, ker je seveda nekatere tvoje zadeve iz razprave ob osnutku vključila noter, ne? To je, seveda obžalujem to tvojo globoko zavedenost iz naslova – iz naslova številčk. Jasno. Ob taki zavedenosti, bo županja zlahka dobila potrdilo za najslabše postavke v svojem proračunu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Gospod Černjak. Izvolite.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa. Jaz vidim, da je moje vprašanje in poziv, da se razčisti ta vprašanja, naletelo na plodna tla. In sem hvaležen gospodu kolegu za dodatne obrazložitve. Kar se tiče prilizovanja in samih postavk. Jaz moram reči, da je teh 430 milijonov, kolikor so znašale moje pripombe na osnutku in dejansko bile upoštevane do zdaj, iz področja, kot prej omenjenega lobija otrok in mladine – zelo veliko. Ker ti bodo dejansko tudi dobili tisto, kar potrebujejo. Vse ostalo pač ti, ta – pač ti ljudje, mislim – ta lobi niti ne čuti neposredno. In to je za mene veliko. Z veliko,

da bodo lahko tudi otroci prihajali in odšli v nove oddelke med šolskim letom, ne pa samo septembra.

Kar tiče pa kvantitete, se pa strinjam s – na tem področju nisem popoln. In tukaj sem vesel, da slišim kolego, ki ima neprimerno več izkušenj. Ki pa je nenazadnje pokazal, ko govorimo o kvantiteti, da je sposoben materijo strniti v manj, kot tri minute in jo jasno in glasno posredovati vsem nam razumljivo. Tako, da odličen napredek kolega. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek nimate besede.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Besedo ima gospod Möderndorfer. Za njim bo razpravljajal gospod Franc Slak. Izvolite.

G. JANI MÖDERNDORFER

Spoštovana županja. Spoštovane svetnice. Svetniki. Seveda v začetku bom najprej povedal nekaj besed, glede na to, da smo samostojni svetniki in svetnice pregledali proračun in – in ga, tako, kot že veste, tudi javno okvalificirali, da je slab proračun.

Razlogov je seveda več. Zakaj je ta proračun slab. Vendar, seveda, največji problem, ki pravzaprav nastaja, pa je tisto, kar pravzaprav nas vse skupaj skrbi – je pravzaprav kako v resnici ta proračun zapret tako, da bo tako prihodkovna, kot odhodkovna plat na koncu bla toliko realna, da bo seveda lahko odražala tudi samo realizacijo skozi celo leto. Čeprav se že na samem začetku ve, da pravzaprav globoko zamujamo s proračunom.

Mi smo županjo pozvali lansko leto, konec avgusta, tisti, ki ste pozabili, da je pravzaprav čas, da se pripravi osnutek. In, da pravzaprav osnutek proračuna zagleda luč sveta že septembra. Najkasneje oktobra meseca. Seveda smo takrat dobili odgovore, da je za to še čas. Zakonski čas. To je 20., 21. november. Najkasneje takrat, ko se pravzaprav mora vložiti z vabilom proračun. Preprosto iz enega razloga, ker smo res upal, da bomo vsaj v zadnjem letu lahko proračun obravnavali še pred koncem leta. Še posebej ob dejstvu, ker se vedno več in več pojavlja teh indicjev, da lahko proračun ne bo sprejet. Bojo pravzaprav najbolj kratko potegnili, se pravi – nevladne organizacije. Tisti, ki imajo tri letne pogodbe podpisane. Oziroma so jim potekle 31. 12. 2005. In pa seveda vsi – vse tiste investicije, katere pravzaprav bi lahko v letošnjem letu še stekle.

Ne glede na to, seveda se pojavlja, bom rekel – več razlag. Eni pravijo, proračunsko oziroma začasno financiranje lahko teče samo šest mesecev. Drugi razlagajo, da lahko takšno financiranje teče celo leto. Tretji rečejo – nič se bat, nevladne organizacije v vsakem primeru lahko dobijo denar. Zaradi tega, ker se bo aneks naredil. Aneks k čemu? Skratka, ustvaril se je v ozračju vtis, da pravzaprav na nek način je treba nujno pod pritiskom sprejeti proračun.

Samostojne svetnice in svetniki smo se pogovarjali tudi o tem, da se – a je, če je slab proračun pravzaprav – smiselno imeti proračun? Seveda je smiselno imeti proračun. V vsakem, vsaka lokalna skupnost je lahko vesela, če ima veljaven proračun in lahko na podlagi njega tudi dela dvanajst mesecev. Vendar, zato smo se odločili, da vložimo tudi toliko dopolnil. Iz enega preprostega razloga. To je, da poskušamo omiliti vsaj tisti del, za katerega sami ocenjujemo, da je nerealen. Hvala lepa županji, da je omogočila, da bom kasneje lahko tudi z materialom prikazal, kje je tisti del, za katerega smo sami skupaj ocenili, da pravzaprav ni realen, da se pravzaprav pojavi v proračunu.

Preden pa bom seveda prešel na ta del, pa mislim, da je prav, da spregovorim še nekaj drugih pripomb, ki jih imam na sam proračun. Tukaj bom seveda načel s samo prihodkovno platjo. Ki je pravzaprav nerealna že zaradi tega, ker se v odprodaji stvarnega premoženja pojavlja ogromno zemljišč, ki pa pravzaprav na prihodkovni plati sploh niso vključene. Oziroma je narejena neka rezerva. Bil sem zelo presenečen, ko sem slišal podžupana, gospoda Miloša Pavlico, ko je za Dnevnik izjavil zelo na glas – še naslov so mu odobril – Tudi, če nič ne prodamo, na prihodkovni plati se nič ne spremeni. Jasno, gledat sem šel proračun, kje je naredil to rezervo. Naredil jo je v Veletržnici. To je tisto, kar pravi gospod Černjak, da srebrnine v Ljubljani ni. Srebrnina je. Res pa je, da ima vsak svoje oči. In, da gleda na to, kaj pravzaprav je lahko srebro in kaj ni. Za mene je vse tisto srebro, kar se da prodat in kar je kvalitetno in dobro. In iz tega razloga seveda, če boste sešteli upravne enote. In, če boste sešteli vse poslovne prostore. Kjer vam znese približno dve milijardi. In, če boste sešteli še milijardo 800 nepremičnin. To se pravi zemljišč. Boste videli, da pravzaprav vse to, če zberemo, dobimo z Veletržnico, pa še s kakšno stvarjo, ki bi jo lahko uspešno in dobro prodali. Jaz sem prepričan, da če bo proračun sprejet, bo marsikatera stvar bistveno boljše prodana, kot je seveda danes ocenjena realna vrednost. Vendar, glede na to, da pa smo vsi že tukaj, v tej dvorani obravnavali osnutek proračuna. In glede na to, da se je v osnutku proračuna pojavilo samo 17 predlogov za odprodajo stvarnega premoženja. Od osnutka do predloga pa jih imamo 38. Mi naj nihče več ne govori, da ni tega poskoka razprodaje premoženja. To je razprodaja. Vendar, razprodaja v katerem delu? V katerem delu? V tistem delu, kot jaz pravim, da je nepremišljena. Zaradi tega, ker je v bistvu narejena zgolj samo zato, da se proračun zapre. Jaz sem prepričan, da se te stvari dajo popraviti. V to verjamem. Ker drugač ne bi bilo teh predlogov. Vendar je treba gledat še druge stvari. Namreč, če se spomnite na začetku, ko je bil predlog proračuna objavljen, je bilo zelo veliko govora o tem prenosu iz lanskega leta. In ta prenos seveda vsi vemo, da je dve tretjini v resnici že zdavnaj porabljen. Porabljen pa zato, ker je na podlagi nekih nalog, ki izhajajo iz leta 2005 – niso bile dokončane in bojo ta sredstva seveda morala bit tam porabljena. In je zato marsikoga na začetku ta prenos v bistvu, pravzaprav malce zavedel.

Ne glede na to, sem pri sami izdelavi proračuna bil malce v bistvu presenečen. Zaradi tega, ker je tako na hitro se županja s svojim vodstvom odločila, da gre na novo metodologijo. Glede na to, da čisto vse občine niso šle. Ne? Še posebej zato, ker je zgubila zaradi tega tri tedne. Verjamem, da je hotela zadostit zakonodaji, pa vendar jaz mislim, da se ne bi čisto nič zgodilo, če bi to staro metodologijo. Čist nič. Ker se je v tej občini že marsikaj dogajalo, pa se nič pol ni zgodilo. Predvsem zakaj? Zaradi tega, ker bi bil lažji pregled. In druga stvar, ki me je izredno zmotila, je seveda ta, da 27. januarja, ko izide predlog proračuna, za sklic 27. februarja, mi še vedno v tem proračunu govorimo o oceni realizacije za leto 2005. Čeprav, če boste pogledali postavke v osnutku proračuna in v predlogu, boste videli, da so določene porabe že drugačne. Recimo, tisto, kar ste vsi gledali, ne? Je recimo Stadion d.o.o.. Je v osnutku 50 milijonov. Ne? Realizacije 2005. Ocena realizacije. V predlogu mate pa že 38. Torej se je popravljalo. Torej bi lahko pisali realizacija. Ali pa dejansko še seveda vsi računamo na to, da je pač tista realizacija seveda, kjer določeni računi zapadejo tudi do 15. januarja, vendar pa jaz še vedno trdim, 27. januarja je šel predlog ven. Torej je bilo dovolj časa, da se ta stvar uredi.

No, predvsem gre za to, da bi dejansko mel tud realno podlago na samih indeksih. Ampak, ker smo se že lansko leto pogovarjali, da proračun ni stvar indeksacije, ampak investicij. Oziroma, pardon – prednostnih planov, smo seveda poskušali pogledat posamezne postavke. In, če gremo pogledat Mestno upravo in s tem seveda najprej začnemo pri vrhu. Je to seveda Kabinet županje. Mene osebno je zelo presenetilo, ko sem sicer vesel, zadovoljen, da se je županja odločila za to, da bo začela v bistvu iz samega županstva, iz Kabineta ven vleč in bolj transparentno prikazat porabo sredstev. In je seveda na ta način tudi izločila PR. Se pravi

Služba za stike z javnostmi. In moram reč, da sem bil izredno neverjetno presenečen. Vsi se spomnite zgodbe pogodbe, ki jo je županja podpisala lansko leto decembra. In, seveda, moje prvo vprašanje je bilo takrat – od kje ta sredstva? Kje jih bo zagotovila? Če danes beremo proračun. 2006. So zagotovljena s 16 milijoni, v tem proračunu. Na postavki PR. Avtorski honorarji. Ampak, to bi še nekak kupil. Ne morem pa kupit 7 milijonov oglaševalskih storitev. Kaj PR oglašuje. Jaz tega preprosto ne razumem. Namreč, zato, ker v tem proračunu, v obrazložitvi, tega ne najdemo. Za PR je postavljena samo ena vrstica. Največ stroškov se pojavlja na PR – na oglaševalskih storitvah. 7 milijonov. Čeprav ni res. Na avtorskih honorarjih. 16 milijonov. Tam se največ pojavlja.

Druga stvar, ki me je seveda presenetila je ta, da v lanskem letu, ob predlogu proračuna, prav zapomnil sem si to izjavo gospe županje – ko je omenila, da pravzaprav bomo delitveno bilanco v letu 2005 pa zaključili. V tem proračunu mam, okroglo govorim – 500 milijonov, pol milijarde za delitveno bilanco. Zdaj, razumel bi, če bi bila kakšna obrazložitev. Pa je ni. Ker sem jo iskal. Samo postavke, kok kateri občini. Jaz se s tako obrazložitvijo seveda ne morem sprijaznit. Zaradi tega, ker ne vem koliko časa bo to še trajalo. In zato pričakujem seveda v poteku same seje tud neko obrazložitev. Kok časa, kdaj in komu še, bomo to plačeval? Vsaj na splošno. Če je to stvar pogodbe in dogovorov, ki so jih imel.

Naslednja stvar je na Komunalni. Namreč, ko sem prebiral osnutek proračuna in ga primerjal predlogom, mi je blazno, bom rekel – skakala ven številka – ta pravzaprav se je županja odločila, da bo v predvolilnem letu očistila Ljubljano. Jo postrigla. Jo posadila. In jo polepšala. Jaz sem zelo vesel. Ker verjamem, da to je tista stvar, ki jo Ljubljancani vidijo in bodo zadovoljni. Bojim pa se ene druge stvari. Bo županja s to potezo uvedla nek določen standard, ki ga bo po vsej verjetnosti mogel naslednji župan zmanjšat. Ker ni realen. Vsaj po tem, kar berem v tem proračunu. Ker če boste dobro pogledal, ta postavka je velika skor milijardo. Za – na celi Komunalni, da se razumemo. Da ne bo kakšnih nesporezumov. Je potem naprej v tekstualnem delu obrazloženo – skratka – od intervencijskih košenj, obrezovanj dreves. Sajenje rožic in tako naprej. Za razliko od osnutka, do samega predloga proračuna, blazno velika razlika. V osnutku predloga smo mel za intervencijske košnje 105 milijonov. Potem imamo pa kar na enkrat 190 milijonov. Jaz sem se vprašal seveda najprej – kaj to pomeni? Ali do zdaj nismo nič delal? Ali smo do zdaj samo kosili tiste trave, ki so bile po cesti? In seveda sem šel v obrazložitvi gledat, kaj to pomeni? Ker moram reč, da na tem oddelku so se blazno potrudili. In so celo zadevo zelo razdelal. In so šli v fragmente. Povedal so katero ulico, katero naselje, kok kvadratnih metrov, kok bo to dela. In tako naprej. In šli celo razdelat. In na koncu so povedal in tam naredili napako, da bojo to štirikrat na leto kosil. Štirikrat na leto. Ampak, to je pisalo v osnutku. Pri 190 milijonih tudi glejte, v predlogu piše – štirikrat na leto. Zdaj se pa jaz sprašujem. Al bo te trave tolk več zraslo? Al bo več ljudi na enkrat delal? Al se bo v resnici kosilo devetkrat? Namreč, druga dilema, ki se meni osebno postavlja je, da vsi vemo, da mam problem s temi travniki. Zaradi tega, ker so na zemljiščih, ki v resnici sploh niso MOL-ova. Ne vsa. Res je, da ni razdeljeno še funkcionalno in skratka, da je tuki še en kup težav. Pa vendar, etažni lastniki v velikih stanovanjskih soseskah, imajo svojo funkcionalo. Kupili so si stanovanja. In pravzaprav na nek način bi morali skrbet za to travo. Ker v resnici se zopet postavljamo v tej Ljubljani – v dvorazredne občane. Nekdo ima svojo travo. Vpisan je v zemljiško knjigo. In mu jo občina ne bo šla kosit. Logično, da ne. Ker je samo eden. Dva, trije, pet – jih je v družini. V stanovanjskem naselju pa nastane resen problem, če je deset tisoč prebivalcev. Pred sabo nima dva tisoč kvadratnih metrov trave pokošene. Zakaj pa mam pol občino? Ta zemlja še ni naša. Skratka urnebes. Et cetera, et cetera. In seveda to zlo vpliva potem tud na voljo in razpoloženje.

Čiščenje pločnikov. Ceste. Špricanje z vodo. Vi veste, da v poletnih mesecih sploh, skratka od spomladi pa do jeseni, se pač tokrat na teden pač morajo očistiti zaradi higienskih zadev. Pač preprosto to počistit. To postavko si pogledjte. Ceste bojo res umite. To je nenormalno. Če

bomo zdržal ta tempo. Tudi vsa leta naprej. Potem se jaz opravičim vsem županom in rečem – govoril sem neumnosti. Ampak, jaz ne verjamem v to.

Druga stvar, ki me je seveda v tem proračunu tud presenetila, je seveda enormna poraba denarja za vse tiste, ki skrbijo, da se pobira nadomestilo stavbnega zemljišča. Okoli 400 milijonov. Seveda sem postavke skup seštel, ne? Eno je – kaj izvaja, drugo je vodenje evidenc, tretje je – skratka bla, bla, bla... V časopisu pa berem, da 300 milijonov na leto ne poberemo tega. Skratka, kdaj bomo prišli do te točke naprej. Že posebej ob dejstvu, ko sem prebiral intervju gospe Dolganove v sobotni prilogi. Moram reč, da sem se zgrozil. Gospa načelnica niti ne ve kaj vse smo že naredili za to, da bi pobirali te prispevke. Clo pozivi so bli. Druga stvar je, da sem bil izredno presenečen, da se bo vlagalo v poslovne zgradbe oziroma upravne stavbe kar nekaj sredstev za dodatno ožičenje. Skratka, za vse te komunikacije. Ob dejstvu, da v tem proračunu v resnici vse upravne stavbe prodajamo. Enkrat sem dobil odgovor – treba je vlagati v prostore, zaradi tega, ker to je potem kasneje, pri ceni, se to dost dobro pozna. Pri teh upravnih zgradbah, tisti, ki jih bo kupil, mi verjemite, če jih bo, jih ne bo uporabljal takšne, kot so. Ampak, bo marsikatero stavbo šel celo podret. Zato se mi zdi, da bo tukaj mestna uprava, županstvo, se moglo dejansko odločit. Jaz upam, da bomo znotraj tega proračuna prišli do tega, da seveda določene stvari zaustavimo. Ker niso domišljene še. Ne nazadnje niso niti bile predstavljene temu zboru. Ki pravzaprav na koncu tudi odloča o teh stvareh. Moji kolegi in kolegice bojo seveda predstavili tud svoj pogled na svoj proračun. Sam pa se bom seveda zaustavil v tistem delu, ki je seveda naredil kar nekaj burk. In tisto, kar gospod Černjak pravi, da pravzaprav ni srebrnina. In bom seveda kolikor je le možno, v najkrajšem možnem času vam predstavil to še na tistem programu.

V samem delu – Gospodarjenje z zemljišči, se mi pravzaprav postavlja vedno vprašanje, kdo v resnici v mestu gospodari z zemljišči? In na nek način pravzaprav, če beremo odlok o organiziranosti mestne uprave, bomo videli, da pravzaprav ma izvirne naloge, zato, da lahko s tem počne – je oddelek z zemljišči. Ampak, v tem proračunu seveda je več kot jasno, da je enostavno nekdo zgubil kompas. Oziroma tud ni racionalno potegnil nekih črt. Verjetno tudi zato, ker je že v preteklosti – so bile neke določene navade. Da si je pravzaprav vsak oddelek, bom rekel – na nek način posvojil nek svoj vrt. In pravzaprav s tistim nekako gospodaril. Vendar, ko govorimo o zemljiščih, je več, kot jasno, da morajo bit vsa skoncentrirana na enem mestu. Na enem mestu zato, ker pravzaprav edino ta ima tudi lahko evidence, jo vzpostavlja in ne nazadnje tudi določa vse naloge in na koncu tudi v samem proračunu, da se to tudi proda.

Pri nas, v tem proračunu, vsaj tisto, kar sem jaz uspel zasledit, so to trije oddelki. Pri nas gospodari Oddelek za zdravstvo in socialno varnost, Oddelek za predšolsko vzgojo in šport in pa Oddelek za lokalno samoupravo. In seveda enostavno se dogaja potem to, da nekdo pravzaprav niti več ne ve, a ima še smisel, da se vpleta v neko zemljišče, ki bi ga mogoče pa drugač uporabil. Konkretno Oddelek za lokalno samoupravo prodaja en kos, kot funkcionalno zaokrožitev, v Intersparu, v tem proračunu. Na račun tega, da smo zgubili zdaj eno, en lep kos dobre parcele tam. Vprašanje je zdaj diskusija, ali je to dobro, ali ni dobro. In tudi verjamem, da je verjetno Oddelek za lokalno samoupravo hotel tam dobro. Ampak, problem ni v tem. Problem je v tem, kaj ima Oddelek za lokalno samoupravo sploh za delat z zemljišči? To naj dela Oddelek za zemljišča.

In, če gremo seveda naprej k čisto konkretnim zadevam – se v tem proračunu pojavlja, najprej bom predstavil manjše zadeve – katastrsko območje Moste. Parcelna številka 105, Moste. Skratka, to boste videli notr. To je Oddelek za šport. Prodaja v bistvu del lastnine, ki sploh ni od Mestne občine Ljubljana. Zdaj – a je to res, a ni res? Dejstvo je, dokler je proračun prišel ven, je pritekkel k meni predsednik Športnega društva Moste. In mi prinesel in mi mahal z zemljiško knjižnim izpisom. Ki je star štirinajst dni. In kjer jasno piše, da je Športno društvo Moste lastnik te zemlje. Še več, dal je celo soglasje na prodaji nekega določenega kosa

zemlje, ko je bil, ko je bilo to zemljo potrebno oddat, zato, da se je dokončala Gimnazija Moste. Vi veste, da je eno leto pa pol stala ta gradnja. Zaradi tega, ker je bil problem tam z enim kosom zemlje. In takrat so seveda šli vprašat športni društvo, če da to soglasje. Danes tega predsednika zanima, jaz sem seveda svetoval, naj se obrne na županjo. Oziroma na tistega ustreznega, ki seveda to politiko vodi v Mestu. Kdo je pravzaprav dobil kupnino od tistega zemljišča? Ker to športno društvo še danes ne ve. Ta zemljiško knjižni izpisek je pri men.

Devetnajst – Urejanje zemljišč. Tam boste videli, da se tam prodaja pravzaprav niti ne vem kaj se. Jaz upam, da bojo znal to razložiti. Stanovanje, nadomestno stanovanje za rušence. To je pač klasična zadeva. Ki jo vsi poznamo. Treba je delat cesto. In ena hiša se mora podret. Ali več. Ali tri. Skratka, nek fond stanovanj pač mora bit. Ali se kupi, ali se zamenja. Ali kakor koli. Zato, da se lahko ta zadeva izpelje. Iz naslova DARS – MOL, je seveda takih zemljišč še kar nekaj kupiti. In seveda to tud uredit. In seveda, ko sem to videl, prvo sem najprej pomislil – to gre točno za to. Ampak, če boste bral obrazložitev, boste na koncu ugotovili, da v resnici sploh ne vemo, kaj počnemo. Oziroma vsaj jaz nisem razumel. Notr piše, ne? Da pravzaprav bomo...

.....Konec 1. strani I. kasete.....

...da je ocenjena vrednost 20 milijonov. Da bomo prodal oziroma delno menjal. Skratka, sploh ni jasno kaj v resnici bomo delal. Pol sem najprej pomislil, da se bo to clo kupoval. Pol sem rekel – ne, to je verjetno zmeta. To je – to bi moralo bit v Načrtu nabav. Ampak, zato pač tuki seveda pričakujem odgovor od mestne uprave oziroma oddelka, da bo razložilo, kaj v resnici je. Oziroma tud zelo jasno napiše v sam proračun.

No, zdaj se bom pa zaustavil pri tistem delu, ki pa je v bistvu za nas vse relativno zanimiv, zaradi tega, ker se v osnutku takšen ni pojavil. In ga ni bilo. V predlogu pa je. Prodaja občinskega zemljišča – smotrno izkoriščanje ali zaokrožitev zemljišč. Mi vsi seveda še vedno na pamet govorimo funkcionalna zaokrožitev. Vsi pa veste, da Zakon o urejanju prostora sploh ne pozna več pojma – funkcionalna zaokrožitev. Pozna samo še zaokrožitev zemljišč. Iz enega preprostega razloga, zaradi tega, ker se je to dostikrat tudi zlorabljal. Tud v tej občini. Ampak, to še niti ni tak problem. Mene sicer moti – smotrno izkoriščanje je pa seveda ta dikcija prepisana iz zakona. Čist, bom rekel – ko prebiram – saj, vsaka stvar mora bit smotrno izkoriščena. Ne? Ampak v redu. Ampak pogledjte naprej, kaj so zapisal. Občina gospodari z zemljišči na naslednje načine: prodaja zemljišč, ki so potrebna za smotrno izkoriščanje ali zaokrožitev gradbenih parcel. Tukaj, če bi naredili piko, bi blo prav krasno. Ne. Oni so šli naprej. Menjava zemljišč. Kakšna zaokrožitev zemljišč pa je to? Od kdaj se pa z menjavo zemljišč zaokrožuje? To je čist en drug postopek. Dodelitev stavbne pravice. Halo? To je prodaja. S stavbno pravico mi nič ne zaokrožujemo. Oddaja zemljišča v najem. Ja, lepo vas prosim, to delamo čisto po drugemu zakonu. Ne po Zakonu o urejanju prostora. Potem so pa notr navedli nekaj, kar pravzaprav – jaz sam osebno menim, da je brez zveze. Tukaj nam hočejo razložiti, kako se – kakšni so nameni gospodarjenja z zemljišči. Ker, če tega ne bi bilo. Vsa leta do zdaj ni bilo. Zdaj pa je. Pa bomo mogoče zdaj kaj boljše dela. Z zemljišči. Ne? Pol mammo pa še dve alineji, ne? Ki sledi – zadnjega odstavek. Občina zemljišče tudi obremenjuje, iz naslednjih razlogov. Priključki za komunalno, bla, bla, bla, ... da ne berem. Saj vam vse gor piše. To nima veze z zaokrožitvami zemljišč. Seveda smo zato predlagal, da gre to ven. Ker v resnici je nekdo to pripeljal notr samo zaradi enega razloga. Da bo nekdo imel bianco menico, da bo lahko brez mestnega sveta delil stavbno pravico. Stavbna pravica, reci in piši, ne enako – prodaja. Za devetindevetdeset let. In v tej mestni upravi nekateri vejo, da so bili tik

pred tem, da to naredijo, lansko leto marca. In sklenejo direktno pogodbo za stavbno pravico, za devetindevetdeset let. In to za Zvezda park.

Zakon o urejanju prostora, 91. člen, zadnja alineja, zelo jasno govori kaj je zaokrožitev. In samo to velja. In nič drugega ne velja. Nobenih stavbnih pravic in ničesar. Gre za zaokrožitev za – na zemljiščih, kjer so že objekti. In ta mestna občina in županja je podpisala pravilnik, ki celo govori, do koliko kvadratnih metrov največ se lahko zaokrožuje. To je 300 m². Ne vem pa, če to vsi vejo.

Ajdovščina. O njej se je veliko pisalo. Govorilo. Slika je bila objavljena. Gre za parcelo, kjer moram reč, da sem bil izredno razočaran, ko sem pravzaprav videl, da pravzaprav, preprosto, moraš bit v službi v mestni upravi. Delat deset, petnajst let. It ven. In postaneš big boss. Šef. Svetovalec. In predlagaš, katera zemljišča je treba prodat. Seveda, govorimo o gospe Zornadi, ki je delala na Oddelku za urbanizem. In celo to na glas pove. Ni predlagala samo tega zemljišča. Predlagala jih je kar nekaj. Dela z gospodom Janškom. V tej firmi PR. RP – vseeno mi je. In vse se je predlagalo v enem dnevu. Dopisovali so si. In si metal noter, katera zemljišča je treba prodat. Oziroma vključit. In še več. Že štirinajst dni kroži pri meni en papir, kjer istočasno, glej ga zlomka, čist slučajno – je seznam, katere prostorske akte mora mestni svet obravnavat. In, ko gledaš, ugotoviš, da so to te parcele, ki se jih – bomo prodal! Še več, clo navodila daje, točno kako, kako – to se pravi, celo dinamiko, kako morajo dnevi potekati, zato, da se bo ta prostorski akt sprejel. Do kdaj? Do pred volitev. Do septembra meseca.

Ključni so, ja, Brdo, Bavarski dvor. Ruski car. Bežigrad – del. Učne delavnice. Nove Stožice. Smelt. Šiška – zahodni del. Kitajski zid. Vemo, kdo so avtorji teh PUP-ov. Šumi. Na prvem mestu. No, saj, kolega Jazbinšek bo vesel. Jaz tudi. Če se bo delal tako, kot se mora delat. In kaj je narobe s to parcelo? Ta, ki je rdeče označena, seveda je MOL-ova parcela in po zdaj veljavnih prostorskih aktih, je ta parcela namenjena transportu. Vsi vemo, da danes na tej parceli noben nobenega transporta ne bo delal. Železnica, to, kar je rumeno označeno, že seveda večkrat je poskušala ta del svoje parcele prodat za ceno, ki jo seveda noben noče sprejeti. Ker je prostorski akt jasen. Kaj čjo s tem? Za takšen denar? In na tej rumeni parceli je seveda mestna občina tudi delni solastnik. Sicer zanemarljive velikosti. Skor nič. Ampak, glih tok, da ma predkupno pravico. In, če bi Mestna občina se znala dobro pogajati. In, če bi gledala malce naprej. Bi pravzaprav lahko celo razmišljala – ni nujno, da bi to naredila. Ampak, recimo eden od potez, ne pa brezglava prodaja. Da bi se začela pogajati z Železnico, da odkupi ta del. Spremeni prostorski akt. In zasluži o-ho-ho, bistveno več. Pa da vidim, če bojo tisti, ki bodo danes predlagali to prodajo se takrat postavili v vrsto in kupili to parcelo? Ne. Ker ni računice za njih. Ker so oni samo posredniki. Drugi to počnejo. To zgleda tako. To je ta parcelca, k ni nič vredna. Ko so eni moji kolegi rekli, ma Jani, kaj kompliciraš? Mejhni koščki, teh ma Ljubljana že trideset let. Se bodo prodal, ker je brez veze, ker ne vemo, kaj čmo z njimi počet. Osebnostno rajši, to srebrnino, rajši vidim, da je zelena. Pa da jo gledam še nekaj časa. Pa da vidimo, kaj bomo z njo naredili. Kot pa, da jo prodamo, ker ni vse skup nič vredna. Vredna je pa še kako. Na tisti strani, tukajle čez... tukaj čez bo PCL. Tle je trava. Mate Telecom. Tle zraven, na desni strani, mate Evrocenter. To je srčika srčike Ljubljane. Tle se bojo ta pravi denarji zgrinjati. Tisti, ki bo hotel tle kej tle zidati.

KO Brinje – dve. 1710 m². Nove Jarše. Na tem delu se začne BTC, proti vzhodu. Se pravi Jarše. Takole, če si predstavljamo. Tle je tista znana notarka, ki ima svojo pisarno. Verjetno mam mi tud kaj tam – delamo pri njej. In, tukaj je, v bistvu so tri parcele, ki jih je seveda nekdo predlagal za odprodajo. Kot razmišljanje pravzaprav, da so nekoristne. Pa pogledajmo od bližji kaj to sploh v resnici je. Tle gor so same garaže. Stare so. Grde so. Neprimerne. Zraven rastejo poslovni objekti. In v resnici, ko vržeš uč je res mogoče – tist niti več ne zgleda. In kliče po tem, da je treba ta prostor urediti. Da ne bo kdo mislil, da sem zagaman. Da hočem, želim, da te stare garaže ostanejo? Ne. Samo takšna parcela se prodajati na takšen način pač ne more. Ker so tuki noter sami fizični lastniki teh garaž. In tukaj noter mate vi – v bistvu

prodajamo cesto, ki pelje do teh garaž. Meni je en svetnik rekel – sej ne morejo zapret cesto. Ne, zapret jim ne more. Ker je služnostna pot. Ampak, bistveno lažje jim razloži. Cena vam pada. Kupite, vam bom odkupil garaže. In tako pride in hitro podre. Zato, ker bomo mi slabo prodal – ta trenutek res nič ne moreš naredit. Je pa seveda tukaj predviden – stanovanjska gradnja. Jasno se ve, da bo tam zaslužil desetkrat več. To zgleda tko danes. To so te garaže. Ne? Tuki od zad vidite te objekte. In tisti, ki to kupuje od Mestne občine, je zelo pameten. KO Dobrunje. Tle boste videli tri različne slike. In to je tudi, razen Veletržnice. ... je tržnica, kjer je tam ena parcelacija narejena. In je zlo velik tistih številčk na kupu. Tle gre pa v resnici za največje število parcel na kupu. To v resnici že nekaj let hoče kupit – vsaj tako jaz vem – če pa kaj družga obstaja, mi pa morajo razložiti – in v proračunu tega nisem videl. Cestno podjetje Ljubljana za cestno bazo. Ampak, ko boste šli mal pogledat, boste videli, da je ta cestna baza tako velika. Da, če bi jaz to vedel, sploh nikol ne bi bil za to. Saj nič se bat. Saj ne bo tok velika cestna baza. Gre za to, da se zraven prodajajo zemljišča, ki sploh ne služijo ničemur. Ali pa je kakšen drug dogovor, za katerega jaz ne vem. Bojo delal neke menjave? Ne vem? Kar kol. V tem proračunu to ni razvidno. To se pol nadaljuje. In seveda v tem delu, tukajle na sredini gre res za zemljišče, ki pravzaprav v resnici ni nič vredno. Tuki je včasih zato, da boste vedeli kje to sploh je. Za tiste, ki ne veste. Eni poznate te konce. Tuki je včasih bil prvi avto sejma. Tam se je notr, so se avtomobili prodajali. Pol se je pa to preselilo tja na – proti Barju. Ampak to velja samo za ta del, veste? Okolica pa ne. Ker, če boste šli naprej gledat, to je še tretja slika. To se pol naprej nadaljuje. Tukile zad vidite – objekt te Papirnice Vevče, saj si predstavljate? To je ta cel del gor. Se pojavljajo pa tud kmetijske površine. Seveda niso označene, kot b.k. – kot kmetijske, da jih ne bi smeli prodajat. Daleč od tega. So pa zlo zanimive. Ker v resnici se Ljubljana širi. In se bo razvijala. Tisti, ki danes to kupuje, je pameten. Takšna je realnost tam. Ozadje je že naselje hiš. To je – še stare rampe. Od tistega starega avto sejma. Po vsej verjetnosti upam, ne vem – ne poznam, nimam pojma – nikol mi ni bilo to povedano – mogoče tud bi rekli, zakaj pa bi mu sploh povedal? Upam, da se vsaj del parcele danes daje v najem. Ker ko sem bil tam, sem videl vse živo. Od kamionov. Do nekkih cistern. Do nekkih odplak. Do nekega počasnega nabiranja – tole, evo... Mislim, to je grozljivo. To v bistvu je degradirano območje. In ga je res treba urediti, ne? Ampak, če gremo pa gledat naprej, boste pa videli, da v resnici – to je pa izven že tega območja, kjer naj bi bila ta cestna baza. Tole mate v zgornji slikici tko, ampak res tko, kot vidite. Tako, kot vam srce poželi do konca poglejte – vse to se prodaja. To kar vidite, to se pa prodaja. Celo ob cesti. Ob Litijski cesti – takoj za avtobusno postajo se prodaja. Tam ne bo nikol cestna baza. Tlele ta slikca na levi strani, do kjer vam sežejo oči, do tam pa prodajamo. Na desni strani je ena parcela. Slučajno sem tam prišel, ker sem hotel pridet tja. S tistimi kartami sem pač hodil cel dan. In seveda, ker sem videl, da je to privat zemljišče, sem pač pozvonil in sem rekel – če lahko grem tam čez, ker bi tam čez rad nekaj poslikal. Ker pač po tuji zemlji se pač ne morem sprehat. In, ker me je vprašal zakaj, sem mu povedal pač točno to, kar vem. Sem rekel – ker pač bomo mel sejo mestnega sveta. In kakor vem, se tole vse prodaja. In je to last Mestne občine Ljubljana. Ne bom vam razlagal, kaj vse mi je povedal. Ne? In kam vse me je poslal. Pa še koga družga zraven. Ne? Seveda je zemlja v postopku denacionalizacije že osem let. Ampak, preden se pojavi v proračunu, pa mora to nekdo pa preveriti. In jaz preprosto več ne pristanem na logiko, da mi v proračunu pod vsako parcelo piše – preveriti denacionalizacijo. Ker – to mene nič ne pomiri. Če tega ti prej nisi naredil. Namreč, zgleda, da je to tuki taka logika, da se nekdo odloči, da bo prodal zemljišče in reče – prodal bom to, to. To in to. Enostavno not vrže. Niti ne vpraša. Niti ne ve. Niti čigavo je – nič – nič. Ampak iz varovalke, zato, da ne bi potem kasnej kdaj blo kakšne pomote v glavi. Ali pa, da ne bi blo preveč velikih očitkov, napiše – preveriti denacionalizacijo. Jaz vam bom danes povedal že za par parcel, za katere že itak vemo. Da so že v postopku denacionalizacije. Ne nazadnje je celo zemljišče – tisto, športno društvo je blo 100 m². Mi prodajamo 2000 m², ki sploh ni naše. Zato, ker

nismo tok, da bi šli, pa preverili, a je to vsaj na nas napisano. Saj lahko, da – a veste? Zemljiška knjiga vam ne pokaže realnega stanja, ne? Se lahko vmes marsikaj zgodi.

No, tukaj je že naslednja zadeva. K.O. Dobrunje. Žabja vas. 545 m². Jaz sem si šel čisto vse parcele pogledat. Ker je bil to edini način, da vidim, ali je to res tko – preprosto več ne razumem tega proračuna. Žabja vas. Ena parcela. Nič posebnega. Ko prideš tja, ugotoviš, da lahko stoji ena hiša. In to je tud vse. Ena mejhna družinska hiška. Ampak res, saj veste? 545 m². Marsikateri Ljubljčan bi je bil vesel. Ampak, zakaj sploh te parcele obstajajo? In zakaj sem proti, da se take parcelce prodajajo? Zaradi rušencev. Tukaj jih lahko spravimo. In takih parcel imamo še kar nekaj. Ne vem zakaj te mejhne kose prodajamo? Po logiki – saj ne rabimo. Pa še kako jih rabimo. Ker takrat, ko je pa problem, ko pa preprosto ne moremo človeka spraviti, ker bo tam tekla cesta. Mu moramo včasih ponuditi boljše, kot tisto, kar mu rušimo. Ker drugač ga ne bomo dol spravili. In zato sem proti. Ker s tem pa res ne bomo napolnili mestnega proračuna. Lepo vas prosim. S temle kosom pa res ne.

Lahko je pa tud druga stvar. Mogoče si je pa kdo zaželel to parcelco? Čista insinucija. Čista domišljavost moja. Ampak, pri vseh teh prodajah mam pravico to misliti. Ne obtožujem pa nobenega, da je to res tako. Bojim se, da je prej nasprotno. Nekdo je šel po katalogu, veste? Pa je kljukal – tole, tole, tole – ne rabimo, ne rabimo, ne rabimo... To ni nobena zemljiška politika. Lepo vas prosim. Nekdo je te parcele kupoval, ali pa dobival.

KO Stožice. Po zemljiški knjigi sadovnjak. Ko pa pogledamo kaj to je, seveda vidimo, da to ni sadovnjak. To je parkirišče. Asfaltirano. Gor je celo objekt na naši zemlji. Po tej logiki je to naša hiša. Ali pa je kdo podpisal pogodbo z njimi o najemu in tako naprej. Pa mi to ne vemo. Pa si pač delamo iluzije. Ampak, če jo je, naj napiše to v proračun. In tukaj bomo videli seveda, da je – ta parcela ni sam velika tok, ne? Kakor je ta asfalt velik. Ampak gre vse tja do ceste. In to so ti kosi zemlje, za katere jaz pravim, da jih moramo met. Zato, da bomo lahko menjave delal. Ker, a veste? Ko se dela menjava, ko pride do te potrebe. Veste kaj reče načelnik? Nekaj sem jih že mel na glav. Ej, nimam od kje vzeti. Nimam denarja. Ne morem. Vse je splaniran. Vse je ck, ck, ck... Vse je zaprt.

K.O. Vič. 978 – osemindemdeset m² – dvorišče. Potrebna je cenitev. Denacionalizacija. Preveriti. Ampak, v tem proračunu pa nisem videl cilja prodaje. Zakaj to sploh prodajamo? To men sploh noben ne pove v proračnu. Kaj je namen? A da napolnimo proračun? Al zato, ker je to nekoristno in mam sam stroške in tako naprej? V resnici, ko sem gledal te parcele, saj smo zlo slabi gospodarji. Ker za te parcele ne skrbimo. Ker nimamo časa. Ker nimamo denarja. Ker ne moremo. Ker nas je premal. Ne vem, tisoč razlogov je verjetno. Nekateri marsi..., nekateri tudi opravičeni. Pa vendar. Ali ima to Mesto – že vsak let poslušam novinarje, vse svetnike in ne vem kaj še vse – seznam? Berem sobotno prilogo. Bo seznam, ne? To zgleda tako. Ta parcela bi se dala tud za kej družga uporabiti. Ampak, jaz nisem tle zato, da bom razlagal zakaj. O tem naj govori tisti, ki jo upravlja. Jaz sem pa proti takšni prodaji.

No, pol smo pa že na enem lepem kosu, ki mi je delal kar nekaj preglavic. V resnici tole, kar vidite plavo označeno, da se bomo najprej znajdlji. Na eni strani je Celovška. Tole je Celovška in tole je Drenikova. Tukajle mate dom Ljuba Šercerja. Takole za orientacijo. Ne? Tkole se peljemo proti Avstriji gor. No, tale parcelca tlele je vmes, v bistvu tega križišča. Samo dva objekta jo držita. Je popolnoma prazna, zelena, lepa. Ampak zanemarjena. To je pa res. Ker pač sami ne znamo skrbeti za to. In, ko sem najprej spet gledal to parcelo sem rekel – evo, spet prodajamo mejhne flike. Namesto, da bi tja noter lahko mel za rezervo. Se spomnim pač nekoč, ko mi je nekdo rekel – mi je rekel – ej, prav takih parcel ne smete prodajati. Ker jih boste rabil še krvavo na koncu. Ker vedno angro razmišljate, ne? O milijardah se pogovarjate, pa o 2000, pa o 5000 m² zemlje. O teh mejhnih kosih pa sploh noben ne razmišlja. Pač ne rabimo tega. No, ampak, ker me je ves čas mučilo kaj pravzaprav to – kaj je bil namen te – te prodaje te zemlje? Sem šel še enkrat obrazložitev brat. In se pojavi ta kovinar. Zaokrožitev. Lepo vas

prosim. Zainteresirano so. In grem gledat kje – kje imajo oni to, seveda lastnino. In ugotovim. Tale roza kvadrata – to je njihovo. To so kovinarji. Tale parcela plava, tale je naša. Tale vmes je od fizičnega lastnika. Sploh se je ne da zaokroževati. Niti se je ne da... Nič ni z njo. Ampak, nekaj druga sem ugotovil. Da mi nismo lastniki samo te parcele. Mi smo lastniki še tegale celega rdečega kvadrata. In še tegale. Vse to smo mi lastniki. Ups! Sem rekel. To pa ni več 900 oziroma 802 m². To je pa krepko več. Ampak, mi smo pa prav umetniki, da trgamo svoja lastna zemljišča in jim zmanjšujemo kose vrednosti. Ker, ko tale kos stran damo, mi verjemite, da sta una dva kosa bistveno manj vredna. Tle zraven, tole s plavim, to je pa seveda Športna unija Slovenije. In edino ona bi recimo bla lahko zainteresirana. Ne? Za kakšno zaokrožitev. Čeprav ne vidim nobene logike. Ker bi lahko skoz eno hišo hodil skoz. Ne? In seveda to zgleda takole. To je ta parcela, ne? V resnici tako zgleda, ne? Danes lepše, ko je sneg pokrtil vse, pa se nič ne vidi. Razen, če je Vegrad tud tam kaj zanimiv. Tam je še en Vegrad. Ampak ne vem. V končni fazi je to nepomembno. No, tole je res spet neurejeno. Tole je tisto, kar sem že prej govoril, da smo slabi gospodarji svojih lastnih zemljišč. Ja, še to – cilj prodaje, seveda jasno, kot vedno – ni bil dorečen.

No, zdaj smo pa pri teh lepih, velikih kmetijskih površinah. Tisti, ki je to notr dal, ni - nima več kaj delat proračuna. Ampak res ga nima kaj delat. Ker so ta zemljišča pa eksplicitno jasna, da se ne smejo prodajati. Tudi, če bi jih želeli prodajati. In seveda, ko jih greš gledat, ne? Če to ni otroku jasno, da je kmetijska zemlja. In tista zemlja sploh ni last Mestne občine Ljubljana. Zdaj, ko smo povedal, da je to – imamo, ne? Ja, seveda, smo takoj spomnil Sklad kmetijskih zemljišč. Da bo ja čim prej zahteval, da jim moramo to dati. Namesto, da bi ta cel območje uredil. Povedal kakšna je jasna namembnost. Če res mislimo v neki dolgi viziji naprej. Da bomo nekoč tam nekaj počel. To je smisel zemljiške politike. Ne. Vrniti jo moramo. Dat jo moramo tam, k paše. B.K.. Skupi s Pot spominov in tovarštva – spomenikom, jo bomo prodajali. Ja. Sam tja se sprehodite, pa boste videli kje to leži. Mene je bilo sram, k sem to gledal. Evo. Sej slikce govorijo. Sploh več ne rabim govoriti. Da se bo tuki neki nekoč moglo urediti. Ja. Ampak, ve se pot in način, kako se te stvari delajo. Da pa obstajajo zemljiški mešetarji. In zemljiške podgane. Ki to počnejo že vrsto let. In točno vejo, točno vejo, kako se to naredi. Kupujejo od kmetov za mejn denar. Postanejo lastniki in to tko, a veste? Da na upravni enoti se obesijo na oglasno desko. Trideset dni. Kmet ne kupi. Lahko kupi tretja oseba. In čaka. Na zalogo. On čaka svoj čas. Ker je jasno vsakemu, ki se spozna mal na zemljiško politiko. Da v roku desetih let tuki teh njiv več ne bo. Ampak bo nekaj druga. Tisto, kar seveda kapital zanima. Danes seveda to tako zgleda. Preveriti denacionalizacija. Potrebna je cenitev. Mislim, lepo vas prosim. To se vse prej naredi, če maš resen namen prodajati. Ampak, to se itak ne sme prodajati. Tako, da hvala bogu, noben ni šel v stroške.

No, zdaj smo pa pri tej nesrečni parceli Študentski domovi. To, kar je zeleno seveda obkroženo, je seveda – to je območje urejanja. BI 3/2. Če mene vprašate, ta parcela – vse o.k.. Ta pa je urejena. Tuki pa jasni govorimo kaj lahko, pa kaj ne smemo. Ampak, ne razumem preprosto ne razumem logike, zakaj smo se poslovil od – tuki gor, glejte, nad to zeleno črto – to so vse kmetijska zemljišča. In tisti trenutek, ko smo mi potegnili črto in rekli – to je urejeno, tisto gor pa ne. Je konc s temi zemljišči. Tam je B.K.. Tist se ne da. Ampak, da ne boste mislili, da nekdo to ne kupuje. Verjemite mi, da kupujejo. Tuki je seveda spet nekdo zapisal, daje treba – potrebna je parcelacija. Treba je preverit denacionalizacijo. Skratka vse živo. Tisto, kar se je zapisalo na vseh stvareh. Ampak, v resnici, ne? Ker sem hotel in vrtal sem naprej. Sem prišel do tistih, ki to hočejo met. Tisti, ki to hočejo delat. In so mi pokazal, da je parcelacija že zdavnaj narejena. To je narejen. Še več. Cenitev že majo. Vse majo narejen. In to županstvo je blo pred predlogom proračuna o tem obveščeno. 6. 12.

Rudnik – Karlovško predmestne. Dva katastrska območja. Veletržnica. O njej se je veliko govorilo. Pa nikol direktno noben ni na glas nič povedal. Sigurno bi lahko razdelil mestne svetnike na tri skupine. Eni, k absolutno se tam ne sme nič zgodit. Oziroma nobene investicije

do konca leta. Eni, ki bi lahko rekli – da, investicija pod takšnimi in drugačnimi in ne vem kakšnimi pogoji. In tretji, ki bodo rekli – absolutno, ampak, samo prodat. Sam osebno lahko trdim, vsaj po tistih informacijah, ki so bile men do zdaj dostopne, da je idejni načrt bil zelo dober. Zelo v redu. Stvar je pripravljena že več kot tri leta. Zaključili smo jo v prejšnjem mandatu. Sprejeli vse ustrezne prostorske akte. Ampak je preprosto prvo leto tega mandata se zgubila politična volja. In je projekt zastal. Mi smo to mel v proračunu dvakrat. Ampak nekaj me je pa blazno presenetilo. Da v tem proračunu, eno tretjino parcel več, kot jih je bilo prej. Kar na enkrat je se notr pojavil vse tisto, kar se sploh nikol nismo pogovarjal. Zato mam 3 milijarde šeststo. To je bilo prej bistveno manj.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Hvala bogu. Hvala bogu. Tuki seveda, čist konkretno pri tem projektu, res pozivam županjo, da temu mestnemu svetu predstavi projekt Veletržnico. Z vsemi informacijami, ki jih do danes že ima. In vse, kar ve, kaj je pravzaprav možno. Naj da možnost temu mestnemu svetu, da se odloči. Če ne gre drugače. Sej ni kaj skrivat.

No. Tukaj imamo k.o. Dravljje. Iskra oziroma IMP. Območje, ki je samo po sebi in tudi pri teh, moram reč – teh območjih, mene nič kaj dost ne moti, če se to tam prodaja. Če gre to za razvoj gospodarstva in tako naprej. Saj to je vse lepo in prav. Me pa moti nekaj, ne? Zakaj to ne more it na javno dražbo? Zakaj javno zbiranje ponudb? Povejte mi zakaj? Če pa vsi vemo, da je javna dražba najboljša stvar? Zato, ker je kdo s kom dogovorjen? Ali ker morajo res oni dobit? Stegnejo naj se. To je dobra zemlja. En del je v bistvu v resnici funkcionalne. Zraven ob tem objektu. To sta tlele dve spodnje slikce ene in z druge strani poslikane. Tale kos zemlje pa je 1002 m². In v tem delu, kjer je industrijska cona. Tist, ki hoče kar kol počet tle – bo dobro delal. In bo tud lahko plačal. Javna dražba. Ja, dejmo prodat. Javna dražba. Ne javno zbiranje ponudb. Mi se lahko sami odločimo, kako bomo to prodal. Tisti, ki bo vodil.

Mimogrede gospa Dolganova, jaz sem bil izredno razočaran nad vašim intervjujem. V Sobotni prilogi ste izjavili, da je komisija zadnja, ki odloča o prodaji. Kje ste to slišal? Kje ste to prebral? Mestni svet odloča. Komisija samo izpelje postopek. In zakon ji govori in uredba, kako ga ma za speljat. Ne neumnosti govoriti za javnost. Ker drugač bodo ljudje res mislil, da je treba podkupit komisijo. Da bojo lahko kaj kupil.

.../// iz dvorane - nerazumljivo...///

Boš mel čas.... Murgle. Mokrška ulica. Tuki gor desno vidite center. Vidite center, Murgle center. In tuki dva lepa kosa parcele, ki sta naprodaj. V resnici prav tako sta degradirana. Neurejena. In v bistvu te, k majo tle hiške postavljene, veste kaj počnejo ljudje, ne? Mic, po mic, po mic... pa si mal postavijo svoje stvari, ne? Pa saj ni problem, ne? Tisti, ki bo kupil, bo z buldožerjem to zvalal, pa bo hitro stvar urejena. V prostorskem aktu se tukaj lahko dela dom starejših občanov. Nadstandard. Se pravi nadstandardni dom starejših občanov, ne? Jaz sicer ne vem kdaj bo v Ljubljani ta nadstandardni dom starejših občanov. Ampak jaz v to ne verjamem. Mi komi naredimo dom starejših občanov. Ne pa nadstandardni. Lepo vas prosim. Ja, varovana stanovanja da. In tukaj bi komot stanovanjski javni sklad kej počel. Pa še nekaj je. Lahko mam tle dostop uredil. Komunalno smo tle uredil. Kompletno k mokrško. Dostope. Ja, na konc bomo morali še dostope uredit. Komu, ko mu bomo prodal zemljo. Ne? Javni stanovanjski sklad. Direktorica Jožka Hegler. Je prejšnji teden ali pa štirinajst dni nazaj

izjavila. In ji verjamem, da je to res, ker gre za določen segment ljudi in potrebe za katere pravzaprav gradi stanovanja. Potrebuje parcele, kjer se lahko zgradi, zelo jasno pove - od dvajset do sto petdeset stanovanj. A ni lepa? Je pa res, to včasih, marsikdo noče te zemlje. In v tem primeru seveda, bom pa tako rekel – če je pa noče, potem pa ne sprašujete več zakaj ne morete dobiti te zemlje. To je to območje, ki ga vidimo na teh fotkah. Res degradirano. Neurejeno. Eni pa še skrbijo za vrtičke. Pa smo pri našem nesrečnem Telekomu.

K.o. Tabor. Ki ga je tisti, ki ga je not vpisal – ni vedel niti to, da je to katastrsko območje Tabor. Ampak, da je to – in je napisal, da je to Ajdovščina. Seveda sem imel strašne probleme, ko sem iskal to parcelno številko v k.o. Ajdovščina. In naletel samo na eno številko, ki se je prodajalo zunanje ministrstvo. Oziroma travca sredi ministrstva. No, tukaj seveda se gospa Zornada zelo razgovori. In kar pove že približno kaj bi tukaj bilo. Tuki ne more bit nič, dokler Mestna občina Ljubljana ne bo jasno sploh ugotovila, česa je sploh lastnik. Kaj se je dogajalo spodaj. In kaj se dogaja nad njo. Nad to zemljo. Če smo lahko TR zgubil. Ma zakaj ne bi tuki probali vnovčit. Mogoče bo to presedan. Vzorčni primer, da dobimo končno TR nazaj. Telekom se je delal pred leti, ko je bilo to vse naše. Vaše, naše, vsi smo bili tle. Ne? Gradbena dovoljenja. Skratka zemljiške knjige. To je bilo vse fuč. Nepomembno. In pod to ploščadjo, eni pravijo, da ne, eni pravijo, da ja. Zagotovo tisti, ki so to delal in ki poznajo te stvari – so mi razložil, da telefonske centrale segajo globoko pod javno površino križišč Slovenske ceste. Obstajajo strokovnjaki. Naj se to vse najprej preveri. Ampak, verjemite mi, da to ne bo narejeno v dveh treh mesecih. In, da komisija ne bo mogla nič narediti. Sploh pa ne na način, kot je to predstavljeno, da boste naredili. In, kot celo predlaga gospa Zornada. Gor na teh površinah je danes parkirišče. In to od Telekoma. Ma zakaj mi Javno podjetje Parkirišč ne spustimo? Nej kasira. Kličejo. Prosijo. Dopise pišejo. Dejte nam površine. Rabimo jih za parkiranje. Ker jih – to je pa moj dodatek – kar naprej zgublajo. Še več – predlagamo, da jim celo prodamo. Ta gospa Zornada se norca naredi iz županje, iz tega mesta, ko reče – mesto se dezinvestira. Mel so celo gradbeno dovoljenje, pa so Šarabon prodal. Zakaj naj ne bi še to prodal. Mi pa z njo sodelujemo. In rečemo bravo. To je javno povedala v časopisu. Jaz nisem mogel verjet, da to berem. Mogoče je mislila, da of the record govori. Lejte, Telekom značek je gor. Oni parkirajo. Ne vem, jaz upam, da je kakšna pogodba narejena. Upam, da je kakšna pogodba narejena za to zemljišče. Pri Telekomu. Ker, če ni... pol več nič ne razumem. Ampak, res nič več ne razumem.

No, pa smo pri upravnih zgradbah. Ne bom razlagal upravnih zgradb. In ne bom vas moril s tem, zaradi tega, ker vsi vemo, kje so upravne zgradbe in za vsako upravno zgradbo smo posebej pripravili amandma, da vsako posebej izločimo. Ne zato, ker bi mi bili vsi radi tako všečni v številu amandmajev. Ampak zato, ker za kakšno bi bilo pa fajn, če se jo proda. In za eno je blo clo govora. Šiška. So bili že dogovori, da bo šla upravna enota not. O.k.. Zdaj so sklenili drug dogovor. Grejo, kam že? V Tobačno. Mogoče. Ne vem. Kakor koli. Tle, če pogledamo, vidimo parcelo, kjer sami predlagatelji zapišejo, da je to smiselno prodati z upravno enoto. Z objekti upravne enote. Prodajamo lep kos. Če pogledamo danes kaj je tam gor? Javno parkirišče. Sej najboljši, da ga ukinemo, no. TR so šli dol. Garažno hišo Šarabon – so mogli it dol. Tole jim prodajamo. Novih zemljišč jim ne damo. Park andr ide pa te stvari – ne? Neka mestna politika. Bomo itak zdaj kmalu še zraven prodali. Ker so že vsi, samo še čakajo takole, kdaj bomo še tisto prodal. Ker že vsi dogovori tečejo. Javnega parkirišča ne rabimo.

K.o. Moste. To parcelo sem iskal, iskal. In sem bil zmešan, ko ne vem kaj. Ker mi enostavno ni šlo skupaj. Manjka ena parcelna številka 127/4. In tle, bolj, ko sem gledal, je pa 46. In sem porabil štirinajst dni, da mi je kapnilo, da to sploh ni prava parcela. In sem v bistvu pripravil diskusijo na to. Tle je namreč javna površina. In danes so parkirišča tam. Prosta. Brezplačna. In mi ni šlo v zakup zakaj hoče ta brezcarinska cona to kupiti. In v bistvu samo ograjo prestaviti. Mislim, če majo že itak zdaj dosti prostora. Oziroma zakaj bi to zdaj kupil, če ji ni

potrebno. Če pa že zdaj lahko brezplačno uporabljajo ta parkirišča – njihovi delavci. Al pa te, ki... In enostavno mi ta logika ni šla skupaj. Še posebej zato, ker nisem videl razloga zakaj. Ker to površino ob celi Letališki cesti bo treba v enem kosu uredit. In se najprej dogovorit kaj bo tam sploh teklo. No, pol, k sem pa seveda prišel do dna – ta seveda številka se je v resnici, ker jo najdem že v lanskoletnem proračunu, ne? Saj smo jo že lansko leto prodajal. Pa veste zakaj je nismo prodal? Ker se je tisti, ki jo je naročil, da jo bi prodal, ne? Gre namreč za parcelo – v enem takem klinu. Tle je bistveno spod. Zato sem to puščico naredil. Od spod, ker to ni možno videt. Je – so podpisal pogodbo v tem podjetju z MOL-om. In plačujejo in pač to zemljišče uporabljajo. In potem seveda je uprava prišla do tega, da bi pravzaprav rada to zemljišče kupila. In zato je šlo v program stvarnega premoženja. Za nas neuporabno. Nepomembno. Gre za en klin in tako naprej. Ampak, saj veste, menjave se vedno dogajajo. Posebej k se je spremenila oblast na državi. In je tudi tam padel direktor. In ta nov direktor pa ni več za prodajo – za nakup. Hoče met najemno pogodbo še naprej. Zato ne vem zakaj tlačimo to parcelno številko not, ker je itak ne bo kupil. Ven jo dajmo. In se nehajmo smešit. Razen, če hočemo pokazat, da veliko prodajamo. Ampak, to je brez veze. Noben je ne bo kupil. Ker tisti, ki jo uporablja, ima najemno pogodbo. To sem mislil najprej, da se prodaja. Pa mi ni bilo jasno zakaj se prodaja.

No, pol je pa ena parcela, za katero seveda se strinjam in jo je treba prodat. Ker MOL-u, kot taka, je čisto nefunkcionalna. Je v območju na drugi strani tistega IMP-ja. K smo ga prej gledal. Tam – in v resnici je zanemarjeno. Neko divje parkirišče. Zdaj je pa tako divje, daje vse skup zaraščeno. Da tudi parkirajo več ne tam. In to je za prodat. In to je smiselna prodaja. Edino, kar je problem, je to, kar se mi zastavlja vprašanje, koliko je pa takih zemljišč, kot je tole, še v evidenci? Te podatke bi bilo fajn videt. In dobit. Zato, da se – take stvari se je treba znebit. To je treba prodat. Kako to zgleda v naravi. Zgleda takole. Glejte. In to je res smiselno. To sosedje kupijo. Ali kdor kol bo to naredil. Ali postavil objekt kakšen poslovni, ali pa kar kol. In tudi prostorski akt je urejen. In se kot takšnega tudi lahko proda.

No, pa smo pri k.o. Moste MP 4/1. Ja. Tud to je logično. Tud to je za prodat. Ampak, ta obrazložitev v proračunu me je koštala še pa še problemov. Ker preprosto cenitveno poročilo z dne 9. 1. 2005 je pripravil in to mislim, k da bi to že nekje bral – nekdo je naredil samo copy past. Iz lanskega leta. Tud datumov niste pogledal. Na eni parcelni številki ste rekli, da je izklicna cena iz 11. 10. 2004. 2006 smo. Saj samo šest mesecev velja. Lepo vas prosim. Dejte – samo osemintrideset kosov prodajamo. Za teh osemintrideset kosov si pa gospa Dolganova vzamete čas. Pa še tri svetovalce zraven, če ne drugač – pa naj vam pogledajo, kaj vam piše tam notri. Ne nas vznemirjate z neumnostmi. Če resno mislite z izjavo v Sobotni prilogi, da ste se prijavili na delovno mesto načelnice, me je že danes strah. In odsvetujem županji, da se odloči za vas. Tole bi skor padlo zaradi tega. Zopet pri Javnih parkiriščih. Preveriti denacionalizacijo. Jaz vam povem – denacionalizacija je na tem. Na tej površini. Denacionalizacija je. In jo vržite gladko takoj ven. Nimate kaj počet. Poleg tega, tukaj naj bi stal nek hotel. Gre za javno površino. Gre za javno parkirišče. Ki sicer nima nič z Javnim podjetjem Parkirišče. In treba je stvar najprej uredit. Pol se pa prodaja. Edino tale mejhn karejček, glejte – tole gor – to je brez denacionalizacije. To zgleda tako. In to je ta mejhn karejček je tlele, ne? To je to. To je pa to parkirišče, ki je vam vsem znano. Lepo vas prosim. Veste, da Slovenika pa K.D. Group tega ne bosta kupila. Zato, ker bi rada imela parkirišče.

Dvorec Selo. Star problem. Stara zgodba. Od 2001 se vleče. Pogovarjajo se sem pa tja. Eni kažejo ene cenitve. Drugi kažejo druge parcelacije. Eni drugemu razkladajo, nakladajo, da bi tuki delal garaže. Lepo vas prosim, tle ne bo noben parkiral. Če bojo tle garaže. Noben. ...

.....Konec 2. strani I. kasete.....

...ma problem, zaradi tega, ker v resnici, ne? Je to en lepših parkov, ne? Tle notr. In mal nerodno je, da so tam avtomobili. V resnici Dvorec Selo že danes uporablja, čeprav, ko sem bil tam, si ne znam predstavljati. Mogoče s kakšnimi, za kakšne tovornjake, ali kar koli. Ker je obupno, ne? Tuki so bile celo ideje, kako bi bili dostopi urejeni do tega, do te parcele. Sam osebno menim, da je to ena izmed tistih parcel, če bi spremenili namembnost. Ker te garaže so tle predvidene že ne vem kolk časa. Pa jih sploh ni. Pa jih še vedno ne bo. Ne? Javni stanovanjski sklad, od 20 do 150 stanovanj. Lejte kakšen lep kos. Ne? Je pa res, da danes prostorski akti govorijo o tem, da je tuki lahko parkirišče. Lahko je storitvena dejavnost. Neki manjši lokalčki. In tako naprej. Skratka, neki v tem kontekstu. Dostop, ja – bi bil možen. Ne vem sicer, kdo je postavil to ograjo. Pa ta betonski zid? S tem je sam še dodatno pospešil, da je ta konec postal takšen, kakršen je. Je pa to verjetno zagotovo že pred leti to. Ta mandat s tem nima nič.

No pa smo. K.o. Moste. Travnik, 700 m². Ko sem gledal to slikico, mi je bilo jasno, da gre za letališki stolp. K je tam gor. In seveda sem bil takoj najprej proti, da se proda ta letališki stolp. Šele po ogledu situacije in po pregledu zemljiške knjige, mi je bilo več, kot jasno, da gre za zemljišče, kjer v bistvu dve parceli leto in eno parcelo desno, v resnici je BTC lastnik. In že nekaj časa pravzaprav želi tole parcelco od MOL-a kupit. S katero MOL dejansko res nima nič. Ker nima kaj početi, ne? S tako mejhno parcelo. In po vsej verjetnosti bo tukaj zrasel nek pač poslovni objekt. Et cetera. Et cetera. Ja. In zato tudi ta amandma bomo umaknil. Zagotovo, zagotovo pa ne bomo umaknil amandmaja, ki je pa v tem, pod poslovne prostore postavljen v ta rumen krog. Kaj to je? No, to je ta parcela, k sem prej govoril. In tale reklamni stolp me je zmotil. Na fotografiji. Sem mislil, da gre to za ta klasičen letališki stolp. Prodajamo letališki stolp. S spomeniškim varstvom. Ki ga sploh prodat ne smemo. Nekdo ga nekdo pridno not tlačil v ta program prodaje. Res je, da je strašno komplicirana zgodba s tem letališkim stolpom. Da so tuki notr v bistvu na črno naseljeni. Za tole poslovno zgradbo niti ne vem kdo upravlja. Oziroma kdo jo ima v najemu. Ali kar koli že. Zadeva je obupna. Jaz verjamem, da bi se bal tuki mimo hoditi. Mi ne bi blo luštn. Ampak, dragi moji, to je edini letališki objekt iz tistih časov še v Ljubljani. Mi drugih nimamo. In kar – še nekaj povem. Ta objekt pa pač ni takšen objekt, kot je Cukrarna, za katerega podpišem, desetkrat, da ga nimamo kaj obnavljati. Ampak, da ga je treba z buldožerjem samo še zrušiti. Ker je naredil temu mestu samo stroške. In neki stari mastodonti uživajo in mislijo, da bo se najdu nekdo, k bo tole zinvestiral, ne vem kakšne milijarde. Seveda oni bi to gledal in ugotavljal, kako je to pametno, dobro, modro. Uni bi pa seveda mel zgube. Seveda tazga junaka ne bo. Ampak, to je pa ena druga investicija. To pa ni več Cukrarna. To pa ne gre za tako velike objekte. Ne nazadnje, prepričan sem, da bi se najdla kakšna nevladna organizacija, ki bi lahko v tem, ne vem – neko tradicijo, ali kar kol. Skratka, namena je ogromno. Da bi se to dal. Makar s sponzorji. Ali pa Adria Airways v končni fazi. Ali kakor koli številke kažejo, je – bom rekel – bi se to, ta kare tuki dal, s tem letališčem, zelo krasno urediti. In absolutno ni za prodajo. Iz večih razlogov.

Prostor za Džamijo. Parcelna številka tistega dela, o katerem se je veliko pisalo, govorilo in s katerim je seveda tudi, za katerega je županja tudi podpisala poravnavo. In v resnici se je pač poskušala dogovoriti. Oziroma se je dogovorila, tako, kot slišim, da bodo 31. 12. 2006 to zemljišče bodo Muslimani odkupili. In bodo al s to kupnino kupili in plačali Lazaristom. V kolikor to ne bo narejeno, skratka, to je že – že druga zgodba. Ki ne paše sem notr. In je niti ne mislim razvijati. Ker danes to ni moj namen. Ampak, je pa neki družga, kar me je zmotil. Ta parcela. Ta parcela je namenjena Lazaristom za zamenjavo za ta kos. Že naje – al za sol, al ne vem, uč vidite, da prvič – to ne gre, ne? In drugič, to je park. In tretjič. Ta parcela se je najdla v programu prodaje stvarnega premoženja. Nedomišljeno. Ampak res nedomišljeno. Če je Četrtni skupnosti Moste vseeno, da bo zgubila tuki par. Pa, da hoče met nove blokce.

Lazaristi tle ne bojo cerkve nikol postavili. Lazaristi bojo počakal na spremembo PUP-a. Ali kateri koli drug lastnik, da ne bom delal krivice Lazaristom. Vsak, ki pozna mal ekonomijo. Mesto bo pa tle zgubilo, seveda.

Tale klin je v resnici zlo zanemarjen, ko greste mim. In nekak človek dobi občutek, da pravzaprav tam se pravzaprav sploh nič več ne da postaviti. Ampak, ko pa gledate kvadratne metre, pa vidite, da to je ena površina. Tam gor danes stoji en objekt. Ki ga, mislim, da Komunalno podjetje al za sol, al za ne vem, al za neki, ne? Al pesek, al neki tam taki prostorčki so, da neki tam notri spravlja, ne? Če boste pa – mi je pa zlo všeč, da – če pogledate tele slikce gor – tega – Novih Poljan. In, če vidite kok blokcev je v enem nizu. In, če vzamete dva blokca, ali pa tri, te ta male. Pa jih postavite sem. Javni stanovanjski sklad. Od 20 do 150 stanovanj. A nismo kar naprej poslušal tle, da Javni stanovanjski sklad nima zemljišč? Sej ne rabimo unih ta velikih. Une Stanežiče še pridejo na vrsto. Ampak, tisto, kar pa se da, tisto, kar se pa lahko – mam pa tle lepo možnost. Ne da se mi več govoriti. Parcelacija, nacionalizacija, bla, bla, bla... Cilj prodaje – no ja...

No, pa smo že pri parceli – bivši LPP postaji – Dolgi most. Tisto obračališče, ki danes več ne služi nikomur. In en problem je. Tamle gor piše, a vidite – z rdečo: DL. Družbena lastnina. Javno dobro. Še noben tega ni razlastil. In tega umaknil. To se sploh ne da prodajat. Ta trenutek ne. Da se. Ampak, pod drugimi pogoji. Tlele. Malce šalo, malce za res – poglejte, vso komunalno povezavo mam – jaz vem, da bo seveda kolega svetnik Jazbinšek v luft skočil, ko bom zdaj to rekel, ne? No, jaz bi mestno upravo tle postavil, ne? Enotno...

... /// iz dvorane – nerazumljivo... ///

Ne, ne. To sem rekel zato, ker sva se enkrat o tem pogovarjala. Prvič – je ob obvoznici. Prihod, odhod je zlo enostaven. Je pa res, da bi tuki mogl ne prodajat, ampak kakšno stvar še dokupit. Ne? Kupovat. Ker, a veste? V osnovi mora lokalna skupnost, če kej hoče met. In, če hoče imet škarje in platno, mora kupovat. Ker edino na ta način bo imela orožje, da lahko neko politiko vodi. Ne pa prodajat. Pa prodajat. Pa sam prodajat. Tlele gor levo je pa tale Park and Ride, ne? Ki je za strašno veliko ljudi zanimiv, ne? Sam kje je pol tista politika? Ki smo rekli – na vseh vpadnicah, vstopnicah, park and ride – Parkiraj in vozi se v mesto. Če bomo še to prodal? Da ne bo kdo narobe razumel. Tega še ni v prodaji stvarnega premoženja. Verjamem pa, da tisti, ki je to predlagal, je sigurno še tud tole predlagal. Ker je to idealka, če dobiš oboje skupaj. To je danes med. Da bi se pa cedilo, je pa posledica. Tkole to zgleda. Prav fletn.

Njive, pašniki, travniki. Ja, točno to tudi tam je. Sam po prostorskih aktih pa to ni. Po prostorskih aktih je pa tuki seveda primerno za zasebno šolstvo. Cenitev. Denacionalizacija. Tako, kot vedno. Sam osebno menim, da je ta parcela čist prezgodi za prodajat. Je treba kakšno stvar preveriti. V končni fazi je tudi vprašanje, če bo v tem kareju res kdaj kaj zraslo. Mogoče pa se bojo te potrebe najdlje znotraj MOL-a. Treba je razmisliti. Prehitro gremo v to. Tkole zgleda to. Res je to danes tam neurejeno. Mogoče pa tud zato, ker je zima, pa ni nič zelenega. Drugač bi bilo to vse lepo zelen.

No, tale parcela mi je pa naredila kar nekaj problemov. Zaradi tega, ker na začetku, ko sem gledal to parcelo, je – sem ves čas mislil, da je ta parcela samo takole. A veste? In, kar je še bolj pomembno – v proračunu se je elegantno razdelil na dva konca. Da sploh ne vidiš nobene povezave. Med eno in drugo. In seveda jaz bebav, ne? Gledam najprej eno parcelo, vidim, a-ha, to je za zasebno šolstvo. To je pa neka funkcionala, k mi nikakor ni šla skoz. In nisem razumel, kako lahko prodajaš zemljo za neko bodočo funkcionalo nekemu objektu, za katerega še sploh zazidalnega načrta ni. Ga ni. Kar za neki. Tko, preberte si obrazložitev.

Obrazložitev je smešna. Mi je prav žal. Jaz se pod to ne bi podpisal. Seveda, včeraj zvečer sem tole popravljaj. Ker šele včeraj zvečer mi je potegnil, da je pravzaprav tlele – je povezano s tem objektom. S to parcelo tle zraven. Desno. Seveda je nekdo zainteresiran. Zopet za to. In že danes vam jasno govori, da tisti, ki bo tuki delal, da bo šel čez to parcelo. Se pravi, da kupuje naprej. Ne? Kar mene osebno nič ne moti, ne? Ampak edino tako si lahko razložim, kako je lahko sploh nekdo tako pameten, da je predvidel, da ta parcela tuki je pa za funkcionalo? Ker drugač nobene logike ni. Poleg tega, ali veste? Saj je logično, ne? Tale kos zemlje tle je ob Gradaščici, ne? Al Glinščici, ali kaj je že? In – in – in ... Ja. In v resnici tuki pravzaprav tuki nič ne morete naredit. Ampak, glej ga zlomka! No – tist, ki je to not dal. Enostavno, ali ne zna štet do pet. Ali se je pa pripravljen osramotit v tej mestni občini do konca. Tkole bi zgleдал ta cel kare. In najdem v zemljiški knjigi, da je lastnik Živalski vrt. Sploh ni Mestna občina Ljubljana. Vrt. Sploh ni Mestna občina Ljubljana! ... Gospa Dolganova.... Živalski vrt. S kakšno pravico mi v mestnem svetu prodajamo lastnino, ki ni naša? In to čisti – ena skoz ena.Tkole zgleđa ta fotka. Skratka, mislim, da ne rabimo več tuki nič komentirat.

Muzej revolucije. Tle gor čez teče Barjanka. Cesta, ki si jo vsi strašno želimo. In čakamo tistih par kvadratnih metrov, da se zgodi. Gospod podžupan je rekel, da mat le clo neko rešitev. Srčno upam in verjamem. Ker sem ga vprašal zakaj sam pol milijarde na Barjanko. Ker vsi vemo, da Barjanka ne bo s pol milijarde nikol končana. In mi je razložil neko možnost in tako naprej. In v končni fazi – zakaj pa ne? Ja, možno je tudi tako. Ampak, ne morem se pa sprijaznit s tem Mestnim muzejem. To pa čist vsak razume, da ne more it v prodajo. Prostorski akt – namenoma govorim še enkrat, ker nekateri ste to že bral – prostorski akt, ki govori, da je ta zemlja namenjena za izgradnjo Muzeja revolucije, ga zdaj mi prodajamo, ob tem, da vsi vemo, da noben ne bo gradil tle Muzeja revolucije. In, da čaka na spremembo prostorskega akta. Zdaj, al se nekdo dela norca. Al to nekdo dela za nalašč. Al pa, gospa Dolganova, nimate pojma kaj predlagate temu mestnemu svetu.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Tko zgleđajo te parcele. To je neki, kar sploh več ne bom niti razlagal. Ker je ta amandma umaknjen.

No, potem mam pa še parcelo Šumija, ki se je najprej znajdu pri moji kolegici. In ga je umaknila. In ga je kolega nazaj not porinil. Skratka, moje osebno mnenje je jasno. Neki, kar nismo dorekli, v naprej prodajat – je res nonsens. Dejmo najprej stvar doreč. Me pa čudi – jaz verjamem, da je kolega Jazbinšek hotel naredit sam dobro, s tistim, ko je potem tud povedal, da tudi skrbi za prihodkovno plat tega proračuna. Ne? Za to naj skrbi Kabinet. Županje. Podžupani. Financarji. Ne bomo mi skrbeli za prihodkovno plat, ne? In predlaga v amandmaju 100 milijonov za stavbno pravico. Sem ga vprašal – kako si pa zračunal? Ma – gor, dol, ck, ck – to se danes vse. Te cene so jasne. Kvadratni metri. Tk, tk – in to je tuki. Sem rekel – čak, čak, čak. Počasi. S tem narediš nekaj, da v naprej nekomu, ki bo stavbno pravico kupil – si mu zlimitiral. Jaz osebno trdim, da je to več, kot 100 milijonov – stavbne pravice. Za tisto, kar se bo delalo. In kolega Jazbinšek, zelo dobro ve kaj se bo delal. In zato seveda tak amandma – ne. Jaz mislim, da je prav, da če že do tega pridemo, da moramo najprej prostorski akt do konca sprejet. Stvar doreč. In potem, ko bo stvar jasna, čista slika, potem se bomo pa mi pogovarjali o stavbnih pravicah, et cetera, et cetera. Ampak bojim, se, da ta stavbna pravica bo stvar naslednjega mandata. Ne tega. To je tuki. Tko. Na oko. Sem mal narisl. Tako, da si sam predstavljam.

MUEM – težko izgovorljiva beseda. Ko sem to prvič videl, nisem povezal s tistim, ko je v prvem delu proračuna v – pod Mestno upravo mate enkrat že omenjen 50 milijonov. Ampak pol na koncu, se pa pojavlja sam še MUEM, ne? In nisem tega povezal takoj. Mestna uprava na enem mestu. Še enkrat bom povedal zlo na glas. Ta projekt ni slab. Slab je samo zato, ker je nedomišljen. In, ker se neki koraki delajo prej, preden bi se morali drugi koraki zgoditi. Jaz verjamem, da bi radi vse sočasno. Ampak ne gre. Mi, v mestnem svetu, smo za ta projekt prvič uradno slišal s tem proračunom. V proračunu mate postavko 50 milijonov – Avtorski honorarji. Lepo vas prosim, no. Tist, k ne pozna stvari, se bo zgrozil. Seveda gre za projekte. Zapišite vsaj prav.

No, tuki je pa ta parcela, ki je pravzaprav mestna. In mene osebno seveda je začudilo pri tej zadevi tole, kar je rumeno, ne? Ta cel kontekst, ne? To je vse od mesta. Tale del, ki je obarvan z rdečo se pa kupuje. Tisti, ki je to predlagal, da se kupijo te parcele – al neki ne razume. Al kej ni videl. Al ni bil nikol tam. Ampak, ene stvari tuki pač ne grejo men skupaj. Si bom pa dal za razložiti. Si bom pa dovolil razložiti. Mi smo tukaj nekaj parcel prodal pred leti. Zdele, pred kratkim. 2003. Tukaj. Od teh parcel. Energoplanu. In še kaj več. Ampak, govorim točno o teh parcelah, ki jih zdaj kupujemo. Niti ni razložen zakaj, ne? Jih zdaj nazaj kupujemo. Če smo jih prej prodal. Mislim, - ta pot ni jasna. Še več – še v zemljiški knjigi smo še vedno mi lastniki. Tako, da v resnici, ko bomo kupili nazaj, če bomo kupili nazaj – se še vpisat ne rabimo. Ker smo še kar naprej vpisani. Že ko smo jih prodali, se uni niso vpisal. Tako, da to je kar ostalo isto. Tole kupujemo, ne? To so te parcelne številke. Kje je vpisan Center MOL, ne? In kje je Energoplan. Ko pa to mi pogledamo, vidimo pa drugo situacijo. Mi to kupujemo. Tole. Tole tle. Objekt čez stoji. In ene vogale objekta kupujemo. Lepo vas prosim. To so etažni lastniki. Kupujemo dvorišče, ki ga sicer tle več ni. Ker ga je Energoplan že zdavnaj skopal. Ampak, to bi še nekak preživel. Ampak, kupujemo tudi tole dvorišče tlele, funkcionalo, pred to hišo. Ker ta hiša pa še vedno tle stoji. Za enkrat še vedno. Ne moremo mi funkcionalo od ene druge hiše kupit.

Ob koncu bi rad povedal pač zlo preprosto. Gospod Černjak. Srebrnina, ki je ni. Sej je ni. Je pa to last – ne županje, ne podžupanov, ne mestnega sveta. Ali svetnic in svetnikov. Ampak Ljubljancanov in Ljubljancank. In mi nismo lastniki tega. Mi samo upravljamo s tem premoženjem. In zato mam to odgovornost, da seveda ocenimo – da ali ne. Jaz upam, da bo skoz razpravo stekla beseda tud o tem, kako se bomo lotil sprejemanja proračuna. Predvsem iz tistega vidika, glede na to, da smo mel na začetku kar nekaj nepotrebnih zapletov. Dejstvo pa je, da je bilo ogromno vprašanj postavljenih, na katere je zdaj čas, da seveda mestna uprava, skozi razpravo, zdaj, na koncu razprave – kadar koli bo pač za to čas, seveda na njih tudi odgovori. Marsikateri amandma smo samostojni svetnice in svetniki pripravljeni odmaktniti. Če nam dokažete, da je to to. Nič ne trmarimo. Je pa to edini način oblike v demokraciji. Da lahko določene stvari zaustavimo. Vsaj za toliko časa, dokler ne dobimo jasnih odgovorov.

Bom se z replikami še vključeval v razpravo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Tri replike. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej moram čestitat, ne? Drugemu najboljšemu človeku v mestnem svetu. Za ta dokaz – za ta dokaz, ki je popolnoma seveda izničil, rekel bi – napoved županje, ko je ob predlogu rekla, da prodajamo te parcele zato, ker so plevel. Ne? To, če boste pogledal, ne? Z drugimi

besedami. Ampak – zanemarjeno in tako dalje in tako so bile besede, ki jih je tukaj pred svetniki izrekla. In seveda popolnoma izničil je bud to, ali je to srebrnina. To je zlatnina. Ne? In to je bilo zdajle dokazan. Seveda ni zlatnina sam iz tega, da je to finančno krasna zadeva. Zlatnina je tud zato, ker je to seveda tudi – zemljišča za tako zvano usmerjanje aktivne zemljiške politike. Zato pa vseen mal zamerim, ampak zato je tuki ta prvi najboljši človek mestnega sveta, ne? Da zadeva ni bila speljana do konca. In sicer iz naslova smisla te prodaje. Celega paketa. Kajti, tako, kot se je ugotovil, da je iz sedemnajst postavk na sedemintrideset, na osemintrideset – prišlo iz osnutka v predlog. To se pravi prodajni predmet se je blazno povečal. Ne veš čemu? Ker je milijarda cela – 86 – pa ostala ista. Na prilivni strani torej rabimo milijardo 86. Ne? Da se je enormno povečal ta prodajni predmet, morajo bit nekje stvarni razlogi. Sej nismo tle idioti, da bomo osemintrideset postavk mel. Pa pričakoval sam 1,6 – 86 milijarde priliva. To se prav – smisel je seveda drugje. Smisel je popolnoma jasno kje. Smisel je v tem, da seveda mora bit ponudba večja, kot je povpraševanje. In vse kar bo prišlo na dražbo, bo seveda prodano pod ceno. Če hočete vam jaz povem par primerov, kako se to dela. Prvega sem naredil leta 75. Ta zadnjega pa 2005. Da boste videli, kako se pod ceno prodaja neki, kar je zlatnina. In seveda ob teh lobijih, bo to popolnoma jasno se zgodil. Seveda moram pa opozorit. Zdaj, k seveda smisel prodaje je popolnoma brez veze. Bom pol iz naslova številčk. Tako, naprej drugje dokazal. Moram opozoriti seveda, da če bi pa mi znal pravno misliti, bi pa ugotovili, da je pa ta smisel prodaje tudi nezakonit. Kar pomeni, da je vse narobe. Po definiciji, v 2. členu Uredbe o pridobivanju in razpolaganju s pravno stvarnim premoženjem države in občin – letni program prodaje vsebuje – seznam stvarnega premoženja. Ki je predvideno za prodajo ali – ne in. Ali menjavo. Ali ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

... neodplačno...

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ali – ali drugo odtujitev. Po 13. členu pa tudi. Vrsta premoženja. Ali objekt, ali zemljišče. Ali je stavbno zemljišče. Njegov obseg – metri kvadratni. Etažnost. Inventarno številko. Recimo – 2/7. Lokacijo. Celovška 23 in tako dalje. In njegovo orientacijsko vrednost. Niti ena od teh postavk nima orientacijske vrednosti. Ena od teh postavk nima niti seznama, ki ga mam jaz tlele. Ki je pa težek 776 ha.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

To je 2 krat 4 km. V naravi.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za repliko ima gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospoda Möderndorferja bi po enajstih letih želel toplo pozdraviti v družbi opozicije. Ki zelo podobno, kot je on predstavil v svojem – kako bi rekel temu – skor bi rekel v katarzi, ki jo je doživel. Po enajstih letih vodenja LDS-a in zastopanja LDS-a v Ljubljani, pride na isto, kot smo mi povedal v vsem tem času.

Seveda ima veliko prav. Zelo veliko. In to razsvetljenje, ki nam ga je nudil. O tem kako pravzaprav koalicija postopa in je postopala. Ko je sprejemala seveda proračune za nazaj. Če gledamo samo od leta 2003 – kakšni so bili takrat sprejeti proračuni glede prodaje stvarnega premoženja občine. Kakšen je bil za leto 2004. Kakšen je bil seveda še prej. V letu 2002. In pred tem. Ko seveda gospod Möderndorfer ni čutil potrebe, da bi nas razsvetlil, kako se pravzaprav ravna z mestnim stvarnim premoženjem. Zato seveda s čepcem soli jemljem prizadetost gospoda Möderndorferja. Prav tako jemljem s čepcem soli pomisleke v zvezi s parkirišči. Z nezakonitimi rampami. Jaz bi opozoril samo na eno parkirišče, ki mene že dolga leta boli. Pa ne zaradi tega, ker bi želel parkirat. Jaz se vozim z avtobusom. Ampak zaradi tega, ker se vsak dan vozim mimo. In zato, ker sem gospoda Rupla o tem vprašal. Ko je bil župan. Pa sem vprašal gospoda Sodrznika. Ko je bil direktor mestne uprave. Pa sem vprašal gospo Potočnikovo, ko je bila županja. In sem potem to vprašal kasneje, ko je ratala županja gospa Simšičeva. Njeno prvo direktorico mestne uprave. To je parkirišče pri Iliriji. Zaprto z rampo. Ustrezno označeno kot mestno zemljišče. Na katerem seveda posamezniki zelo dobrohotno parkirajo svoja vozila. Dostopajo prek pločnika. In seveda razburjajo okolico. Ampak, seveda gospod Nestor Mankoč je men enkrat poslal neko pismo, v katerem mi je rekel, da naj pač le brigam se raj za mesto, ne pa za njegova parkirišča. Toliko o tem. Seveda, vse to kar smo slišali, na osnovi prodaje in predvidene prodaje zemljišč, bom komentiral tudi kasnej v svoji razpravi. Do takrat pa, gospod Möderndorfer – samo še to niste v svoji razpravi povedal, a bomo proračun, kot samostojni svetniki LDS – LDS – podprl, al ne bomo podprl.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

Edin ta zaključek je men manjkal. Vse ostalo sem pa razumel. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za repliko ima gospod Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Samo nekaj kratkih opomb. Moram reč, da tudi meni je bila ta široka predstavitev in tko čustveno zagnana – interesantna. Pokazala je pa dejstvo, da v tem mestu že desetletja nimamo urejene zemljiške politike. Da v tem mestu obstojajo številna, številna zemljišča, ki so zanemarjena. Hudo zanemarjena. In ne služijo nobenemu namenu. In nimajo nobenih

strateških ciljev, razen mogoče tega, da čakajo na primerne kupca. In mislim, da bo ravno ta razprava ob tem proračunu pravzaprav lahko prinesla to novo kvaliteto v razpravo o naši zemljiški politiki. V kateri bomo verjetno ugotovili, da so mnoga – da so mnoga zemljišča v preteklosti bila prodajana, kot smiselne zaokrožitve, pa čeprav so bila relativno zelo velika. Da so se mnoga zemljišča drobila, da se lahko zdaj kompletirajo. In so se prodajala znanim kupcem z, kot nekakšne zaokrožitve. In še marsikaj zanimivega bo verjetno lahko v tej diskusiji prišlo. Kar pa je pomembno, se mi zdi za ta mestni svet – in za to, za našo odgovornost, ki jo imamo pred meščankami in meščani, je to, da danes lahko ugotovimo, brez vseh velikih besed, da bom v sleherni prodaji, ki je predvidena in ki bo predvidena v proračunu, odločal tale organ. Nobena od prodaj se ne bo speljala mimo tega organa. Da smo prišli v situacijo, ko smotrne zaokrožitve delajo na 300 m². in ne več. Kot so se v preteklosti delale, ko se je z malo – z veliko parcelo zaokročilo malo parcelo. In tako dalje. Da. Tudi nekatere napake so v proračunu. Nesporno. Niso ga delali nadljudje. Delal so ga ljudje v službah, ki imajo, ali pa tudi ne včasih pravico do nekaterih napak. Zato bo županstvo tudi podprlo nekatere amandmaje, ki so vloženi. Ker se pač – so se napake ugotovile in to ni nič posebnega. Ampak, še enkrat bi rekel – sleherno prodajo bo odobral ta mestni svet. Odobral jo bo v posamičnem programu, v katerem bo jasno definirano vse, kar je potrebno. Za zakonodajo, da se prodaja izvrši. In nihče izven tega mestnega sveta tega ne bo počenjal. In, kot je prej kolega Jazbinšek rekel, da smo videli, da gre za mnoga, lepa zemljišča. Sam avtor predstavitve nam je pri vsakem drugem, ali pa skoraj pri vsakem – še pogosteje, kot pri vsakem drugem zemljišču rekel. Da, zemljišče je v naravi zanemarjeno. In resnično so zemljišča zanemarjena. Marsikje so prave džungle na njih. Marsikje so divja odlagališča na njih. Marsikje se gor, so se gor naselili klošarji in tako naprej. In te, ta zemljišča je treba spraviti v neko funkcijo. In o tem se bomo odločali na tem mestnem svetu. In, če je možno spraviti v funkcijo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če za...

G. MILOŠ PAVLICA

... za primerno porabo...

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. MILOŠ PAVLICA

Kajti, ne prodajajo se kmetijska zemljišča. Kajti, ko se bomo o tem odločali, se bomo odločali o tem po kakšnih cenah se bojo prodajale. Pri slehernem – pri slehernem zemljišču. In vsaj do tu moramo pridet, da se ta zemljišča ovrednotijo, da lahko pripravimo posamične programe prodaje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki na repliko. Gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Značilno, ne? Ponavlja Pavlica. Ni urejen. Je zanemarjen. Pavlica, pri – pravilo je, bolj je zanemarjeno nezazidano stavbno zemljišče, pomeni, da čaka strateških namenov. Drugač bi bilo že zdavnaj prodano. In praviš – brez strateških ciljev. Lepo prosim. Te strateške cilje niste pokazal. Pa zakon to zahteva. In zdele, kot ponudbo dajete, da bo o tem še enkrat mestni svet. Statut mate naštiman na to, da bo odločala županja. V drugi fazi. Tukile nam, ja... v – ne znate skoz, skoz Statutarno pravno komisijo ugotovit, kaj je s 5. členom. Tuki pri nas. In tako dalje. Ponujamo nek člen, tam skoz komisijo za finance – 80 milijonov in tako naprej. Kakor, da gre za problem racionalnosti. 20 milijonov sme bit meja in nobena druga. Zato, ker nima elementov ta – ta letni program je nezakonit.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, bom zaključil misel. Je nezakonit. In s tem seveda, da boste zdele ponujali neki, kar mogoče ne bo izglasovano. Ne? Hvala lepa za tako. Županja je dala amandma na amandma Slaka. K 24. členu. Kjer viša svoje pravice. Oziroma jih pušča še zmeraj tam. In neki artikulira okrog tega tako ali pa drugač in tako naprej. Ne? Bosta pri statutu povedal? Zdele? Al boste statut spremenil, da bo v drugi fazi tud odločal mestni svet? To je točka, ki je po proračunu.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko, gospod Žagar. Minuta.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, hvala lepa. Gospod Pavlica je opozoril na ta zemljišča. Pač, da so se evidentirala. Boljša politika se bo delala tem področju. Mene je v vsem tem tud vedno zmotilo tudi to. Mi vemo, evidentno je, katera zemljišča mora Mestna občina odkupit. Že deset let je tega. Zaloška. Litijska. Štajerska vpadnica. In tako dalje. In tako dalje. In, če bomo mi ta zemljišča zdele na vrat na nos šli v prodajo, unih pa nikol ne želel odkupit, niti zamenjav ne bomo mogli vršit. Pa dejmo prej znotraj hiše pač dat sito na sito. Kaj se da prekrit. Potem pa šele razmišljajmo, da bomo kaj prodali. Navsezadnje mam pa tukaj še stanovanjski sklad, ki skoz – štiri leta poslušamo županjo in ne vem koga še, da nimamo zemljišč za tako potrebno stanovanjsko gradnjo. Tega znotraj hiše ne znamo uredit. A potem bomo pa na trgu kupovali, ko bo še težje? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika na razpravo gospoda Möderndorferja, gospod Černjak. Tri minute.

G. SAVA DOMINIČ ČERNJAK

Hvala lepa. Tudi jaz se moram pridružit kolegom, ki so prej pohvalili izjemno dodelano izvajanje gospoda Möderndorferja. Dejstvo je, da pač tuki so bili odgovori na vprašanja, ki sem jih prej postavil. Pri izvajanju glede proračuna. Kaj je s temi nepremičninami. Vendar

moram pa reč in se strinjam se, no – tud, da verjetna stvar in da je predlog dosti nedomišljeno narejen oziroma, če uporabim zdaj ta termin srebrnina. Da ta srebrnina se hoče prodajat zlo nespilirano. Vendar pa, sem si vmes, ko sem gledal te slike, zapisal določene besede, ki govorijo. Razdrapano. Zanemarjeno. Zapuščeno. Nasilne vselitve. Ne bi si upal sprehoditi mimo. In očitki, da mestni upravi manjka razvojne domišljenosti, so več, kot na mestu. Vendar pa se tuki mi postavlja tak isto vprašanje, kot se je prej gospodu Sušniku. Ta zadeva ni izmed zadnjih šestih mesecev, ali pa enega leta. Ta zadeva je že dlje časa. Ne nazadnje, ko govorimo o urejanju okolja in o črnih grdih luknjah, kjer bi morali stimulirat ljudi, da gradijo hiše. Govori zopet prej potegnjena tale brošurca Nova Ljubljana, izpred sedeminsedemdesetih let. Ki mimogrede omenja in tržnico in vzpenjačo na grad. Oziroma pri vzpenjači na grad govorijo že od tukaj notri. Že od trideset let starem projektu, ki ne vejo, če je ravno smiselno. No, ampak, če se vrnem nazaj k temu, ko sem rekel, da so bili, da je ta razvojna – pomanjkanje razvojne domišljije, že od prej je ni v Ljubljani. Po eni strani bom pa rekel, da sem pa zadovoljen in še dobro, da se je ta pozicija pod a. in pod b. skregala. Ker v nasprotnem primeru mam zdele – me preveva tak, upam, da nepravilen občutek – bi vse to celo izpeljali. Je pa res, da verjetno je to, kar je bilo predstavljeno, ena plat medalje. Bi želel slišat še drugo. Ampak, v vsakem primeru, me pa to izvajanje spominjalo na to, kot da mi je – je nekdo prejel pest srebrnih ali pa zlatih verižic. In jih vrgel v oči. In, kot da me je skušal zamotit, da se mi pa ne poraja zopet isto prastaro vprašanje. Kje hudimana so pa kronski dragulji? Kje pa je zemljišče od BTC-ja? Kje pa je dnar iz Holdinga? Kje pa je denar iz S.I.B.-a? Dragi moji, tole, kar sem poslušal. Nekaj je bilo res da velikih parcel. Ostalo so mi pa kazali – 1000 kvadratov 700 kvadratov. 100 kvadratov. In tako naprej. In še vedno se mi postavlja vprašanje, kaj se je zgodilo s preteklimi zadevami v zadnjih desetih letih? Po drugi strani pa, zdaj ko govorimo o samih slabih stvareh, bi rad nekaj dodal. Saj taki negativci pa spet nismo. Kot, da nismo v teh štirih letih pa kaj pametnega naredili? In ne nazadnje ena dobra stvar, ki me je zmotila. Prej smo govorili o košnji trave. Dobro, razlika v sredstvih je vredna temeljiteje obrazložitve. Ampak, dejstvo je, to je ena izmed boljših potez. Da smo se znajdlji. Da smo mel tolik poguma, pa da smo končno pokosili to travo okrog zemljišč, ki pač niso funkcionalno razporejena. In, ki jih prebivalci nismo dobili. Stanovalci v svoje – v svoje upravljanje. To, da sem mogel sam naredit – šeststo skopirat...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Bom. Šeststo kopij, pa razdelit po – po vsej stanovanjski soseski, kjer stanujem. Da smo se dobili in da smo po sedmih letih končno očistili tistih 9000 m² - parcelo, kjer stanujemo, mislim, je nesmiselno, da bi to počeli. In sem vesel in zadovoljen, da se je mestna uprava odločila, da kosi travo in da skrbi, da naše mesto, ki je glavno mesto vendarle zgleda lepo. In kolikor toliko urejeno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, če ne bi bil tko radodaren, vidim, da svojim sosedom po soseskah, bi kdaj bral kakšen moj amandma, ki ga noče županja posvojiti. Gre za to. Vprašal si – kaj je bilo do zdaj? Trinajst let ni blo prenosa 776 ha iz Mesta na Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov. Trinajst let ni blo prenosa iz Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov, na Mestno občino Ljubljana. Kjer so not nezazidana stavbna zemljišča, zemljišča na katerih se da graditi in tako dalje. Ta zadnji dogodek je bil zemljišče za Džamijo. Trinajst let. In tega, te postavke, te postavke – noče županja dati, kot posvojitveni – to se prav postavke, kot da mi pričnemo s prenosom v letošnjem letu...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Iz – iz Sklada kmetijskih zemljišč, na MOL. Ampak, obe informaciji, sta v dveh dneh narejeni pri gospe Nuši Dolgan. Ker, če kdo zna povedati kako se naredi, potem zna narediti bilanco. Trinajst let pa te bilance nisi mel. In trinajst let ni dogodkov. O ostalih tistih dinarjih tam po tistih soseskah pa pol.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za repliko ima gospod Franc Slak. Za njim bo razpravljala gospod Peter Božič. Izvolite.

G. FRANCI SLAK

Jaz sem prosil za razpravo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Nisem rekla za razpravo? Se opravičujem, mislila sem besedo - za razpravo imate zdaj vi. Za vami pa gospod Peter Božič. Replike smo pa izčrpali.

G. FRANCI SLAK

Hvala lepa. Nekaj smo lahko ugotovili iz današnje razprave. Dosedanje. Da je kolega Jazbinšek dobil konkurenco. Če se bo gospod Möderndorfer še mal bolj pri replikah udeleževal, bo konkurenca zagotovo velika.

Moram reči, da bi čestital gospodu Möderndorferju, da se je tako pripravil za proračun. Oziroma za to današnjo razpravo. Ker je bila obširna, kvalitetna in tudi koristna. Zdi se mi, da je takega človeka, kot je on škoda za koalicio. Kar sedem let ga nismo slišali. Danes je pa eksplodiral. Verjetno, da je tudi to – ima določen namen.

Kar se tiče proračuna za letošnje leto, bi najprej kritiziral, da – ali pa povedal, da nisem zadovoljen, da se sprejema v marcu mesecu. Da bo letošnje leto zelo kratko. Mislim, da bo operativno dobrih šest mesecev in nič več. Zato je ta razprava za mene še bolj zanimiva, ker nisem verjel, da bomo tako resno vzeli neke postavke, ki že naprej vemo, da niso uresničljive. Prodaja in nakup premoženja. In investicije – so skoraj v letošnjem letu lahko izključene. Časa je tako malo, da za neko resno prodajo sigurno ni časa. Iz vsebine proračuna je razvidno, da se je mestna oblast in da se še vedno mestna oblast ukvarja sama s seboj. Nerazumljive so

bile mi dve zadnje poteze. To je kadrovske spremembe pred volitvami. Oziroma pri končanju mandata. In drugo, razpad koalicije. Ne za eno, ne za drugo nismo dobil nekih informacij oziroma obrazložitev. Predvsem bi morali dobiti obrazložitev zaradi kadrovske spremembe. Ker bi te kadrovske spremembe morali dat na neko potrdilo, da se bo situacija v mestni upravi bistveno izboljšala. Kar se tiče – razpad koalicije, smatram, da je to politična poteza. Da bi nekateri radi se očistili in nastopili na volitvah drugačni, kot so bili zadnja leta. Že kar navadili smo se, da se hvalimo, da imamo največji proračun. Tako na prihodkovni, kot tudi na odhodkovni strani. Vedno pa trdimo, da so vsi proračuni naravnani – razvojno naravnani. Ko pa v preobsežnem gradivu, ki je nepregleden in tudi lahko trdim zavajajoč, iščem razvojne projekte, ugotovim, da jih ni. Ko sem ob neki priliki spraševal kolega, kje so tako pomembni projekti, ki so se uresničevali zadnja leta v Ljubljani, nisem dobil odgovora. Zanimivo je, da za največji uspeh, ki ga navaja predlagatelj proračuna, je prenos 7 milijard iz lanskega leta v letošnje leto. Kaj pomeni prenos iz leta v leto? Nesposobnost mestne uprave, da bi opravila naloge, ki so ji bile naložene s sprejetim proračunom. Vsaka prenesena milijarda, namenjena razvoju, ima v naslednjem obdobju veliko manjšo vrednost. Samo en primer mestne vzpenjače. Ne bi se spuščal v potrebo ali nepotrebno po tej vzpenjači. Lahko pa ugotovimo, da če bi bila realizirana. Če bi bil ta projekt realiziran takrat, ko je bila podpisana pogodba, bi sigurno prihranili 600 milijonov, do milijarde. Ker končne cene še vedno ne vemo. Lahko pa računamo, da se bo cena gibala – gibala nad milijardo in pol. Namesto, da bi kaznovali neodgovornost, se hvalimo, koliko smo s takimi potezami prihranili. Naj navedem še nekaj nerazumljivih odločitev, ki z milijardnimi

.....konec 1. strani II. kasete.....

...proračun. Vedno omenjam postavko – Kazni in odškodnine. V letošnjem letu imamo že planiranega milijardo in 13 milijard – milijonov. Jaz imenujem to postavko vsako leto, daje to davek na neumnost. Ne vidim opravičila, da je Zakon o denacionalizaciji kriv za to postavko. Odgovoren je tisti, ki ni spoštoval zakona. Zakaj nismo seznanjeni s postavko, ki bi nam prikazovala koliko smo prihranili. Ker nismo izpolnjevali zakona. Kakšne ukrepe je Mestna občina sprejela, da bi zmanjšala postavko vandalizma. Vemo, da ta postavka se tudi približuje že kar milijardi. Da je ena izmed postavk, ki najbolj raste v mest..., v mestni občini. Zakaj planiramo 230 milijonov obresti, če imamo toliko presežkov na računu?

Z zanimanjem sem poslušal načelnika za finance ob razlagi proračuna. Za celotno razlogo je porabil slabe tri minute. In kaj je povedal? Da proračuna ne pozna. Ali pa v njegovo izvedbo ne verjame. Bojim se, da je oboje. Že na začetku sem omenil, da gre tudi za zavajanje. Nerazumljiv mi je stolpec – Ocena realizacije za leto 2005. Od osnutka do predloga proračuna so nastale bistvene razlike. Nepredviden prenos 7 milijard. To bi lahko trdil, da gre za nepoznavanja cash flow-a. In ne obvladanje finančnih tokov. V zadnjih mesecih ugotovit, da lahko ostane 7 milijard neizkoriščenih, se mi zdi res nestrokovno in nepoznavanje situacije. Predvidena sredstva iz državnega proračuna. Pri osnutku je bil znesek 147 milijonov. In kar nekaj besed je gospa županja namenila kritiki finančnega ministrstva o nepravočasnih nalogah za realizacijo nekaterih projektov. Na koncu pa ugotovimo, da je ta znesek bistveno večji. Da je ta znesek milijardo 570 milijonov. Ali se ni dalo zneska planirati? Bi se lahko spraševali. Oziroma, ali se ni vedelo, da bojo ta sredstva na razpolago do konca leta?

Zanimivi so podatki tudi na odhodkovni strani. Zato me danes preseneča predvsem to, da govorimo o premoženju. Da ne govorimo in da se ne posvečamo postavkam, ki bojo realizirane v letu 2006. In to je – Tekoča poraba. Tekoča poraba se je povečala, ali je pa predlog za povečanje kar za 26 %. Čeprav smo imeli v osnutku podatek, da se bo tekoča

poraba zmanjšala za 2%. Tako naj bi se plače in prispevki povečali za 12 do 14 %. In izdatki za blago za 30%. To je samo nekaj podatkov, ki potrjujejo slabo gospodarjenje in slabo organiziranost mestne uprave. Zakaj toliko dopolnil k mestnemu proračunu? Približno sto dopolnil, ni samo – mi samo potrjuje, da tako slabega proračuna, tako negospodarnega še nismo imeli.

Mestna uprava niti z eno postavko se ni obvezala, da bo z boljšim gospodarjenjem prispevala več sredstev za razvoj mesta. Ampak, nasprotno, tekočo porabo je povečala za 26%. Manjkajo nam sredstva za infrastrukturo, kar ugotavljamo z leta v leto. Vemo pa, da meščani čakajo tudi po več mesecev obračun komunalnega prispevka. S katerim bi lahko plačali komunalni prispevek in prišli do težko pričakovanega gradbenega dovoljenja. V zadnjem času je takih pripomb zelo veliko.

Pri osnutku proračuna sem predlagal spremembo 24. člena Odloka o Proračunu za leto 2006. Nisem se strinjal in se še vedno ne strinjam, da o spremembi vrednosti projekta, ali programa, iz načrta razvojnih programov, odloča župan, ob predhodnem soglasju oddelka za finance. Lahko bi se – vas bi spomnil samo na en primer. Poglejte, če bi mestna vzpenjača se podražila za več milijard, bi o njej odločala samo županja. Oziroma o možnosti tega projekta, ali odločitvi, ali se gre v projekt ali ne.

Odbor za gospodarjenje z nepremičninami je obravnaval predlog proračun. Z žalostjo lahko ugotovim, ali pa povem, da je zlo težko dobit iz Oddelka za finance nekoga, ki bi razlagal proračun. Odbor za gospodarjenje je predlagal ta amandma, s katerim naj bi mestna občina odstopila od prodaje stvarnega premoženja. Vzroke sem že povedal. Na prodajo premoženja je predlaganih več amandmajev.

Prodaja skoraj 240 000 m² zemljišča, za katero je še potrebno preveriti lastništvo, brez približne cene in v tako kratkem času, je sigurno negospodarno in celo škodljivo. Predlagatelj se ne zaveda negativnih posledic, ki bi jih povzročil sam sebi, s kratko prodajo tako velikega premoženja. Oziroma take kvadrature zemljišča. Tudi prodaja upravnih prostorov cca 27000 m², z namenom združitve mestne uprave, je nesprejemljiva. Najprej bi bilo treba temeljito pregledati in ugotoviti, kako naj bi organizirali mestno upravo. Upoštevajoč tudi četrtne skupnosti. Predvideti potrebno število zaposlenih. In vse več delati na novem projektu, v katerem bi združili službe mestne uprave in vzporedno gledati na finančno konstrukcijo in prodajati premoženje glede na finančno konstrukcijo, ki bi zagotavljala nove prostore mestni občini.

Svetniki Nove Slovenije ne bomo dali županji bianco menice za razprodajo stvarnega premoženja, zato takega proračuna ne bomo podprli. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek. Proceduralno.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem prej opazil, da je bila županja zgrožena nad podatki, ki jih je videla. Videl sem zadrego na njenih licih. Videl sem rdečico. Zato predlagam, da dokler ni prisotna, ker očitno tuki prvič dobiva neke informacije. Razen, če je dobila popačene informacije. V katerih se ni znajdla. Zato predlagam, da se razprava vodi, ker je pa ona tista seveda, ki lahko na amandmajskem področju še edina funkcionira. Kar pomeni, da se mora dobro poučit o stvareh. Predlagam, da se seja prekine, dokler se je ne bo udeležila županja. Upam, da je več važen proračun, kt nekaj menda, da gre na neko otvoritev nekega – nekega kotalkarskega ali nekega podobnega dogodka. Tako, da predlagam, da nadaljujemo takrat, ko bo županja prisotna. Tehtne besede gospoda Francita Slaka so me o tem prepričale. Še dodatno. Ne? In

ona jih ni slišala, kar štejem za seveda veliko, veliko njeno napako. Prosim, da date to na glasovanje.

G. MILOŠ PAVLICA

Sam sicer ne mislim, da je to pogojeno z obravnavo proračuna. Kajti tu so še vsi načelniki. Ne nazadnje sem tudi jaz, kot pooblaščenec županje tukaj...

... Iz dvorane: g. Miha Jazbinšek: Prosim, da date na glasovanje, o tem se ne...

Ja. Ja. Tko...

...Iz dvorane: g. Miha Jazbinšek: Da nadaljujemo, ko se bo županja udeležila seje...

V redu. Dajem pro...

... /// iz dvorane – nerazumljivo...///

Dajem proceduralni predlog, da nadaljujemo, ko se županja vrne.

Ugotavljamo navzočnost za glasovanje o proceduralnem predlogu.
Ugotavljam navzočnost za glasovanje o proceduralnem predlogu...
Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.
Navzočih je 25.

Kdo je za in kdo je proti proceduralnemu predlogu?
Zaključujem glasovanje.

ZA 13. PROTI 14.

Proceduralni predlog ni bil sprejet.

Ponavljamo glasovanje.

Ker se situacija ni spremenila – glasujemo kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

12 ZA. 17 PROTI.

Proceduralni predlog ni bil sprejet.

Zdaj, ura je pol sedmih. Odrejam odmor. Do sedme ure, ko nadaljujemo z razpravo. Hvala lepa.

-----o d m o r

G. MILOŠ PAVLICA

Nadaljujemo sejo.

.../// iz dvorane - nerazumljivo...///

Kolegice in kolegi, če se strinjate, jaz bi predlagal, da počas nadaljujemo sejo. Računajoč, da se nam bodo priključili še ostali kolegice in kolegi. Svetnice in svetniki. Kolega, kolega Božič, beseda je vaša.

G. PETER BOŽIČ

Moj prispevek bo načelne narave. Zaradi tega, ker je – dejstva – skoraj večina vseh teh dejstev, povedal Jani Möderndorfer. Hkrati s tem je pa tud odgovor na stvari, ki so bile izrečene že kot replike na račun statusa oziroma pozicije, ki jo je zavzel Jani Möderndorfer. Jaz bi rad še enkrat opozoril na stališče, ki ga je frakcija LDS zavzela, ko smo to frakcijo ustanovili. Nas zanima samo resnica. In zavezani smo resnici. In nobeni politični skupini. Zgodba tega dogajanja v politiki naši mestni. In siceršnje politične elite, ki že od kar – od osamosvojitve naprej obvladuje mesto. Ne glede na to, kateri stranki in koaliciji pripada, govori o svoji vsebini najbolj zgovorno ob tem razkritju vsebine, prodaja občinskega premoženja, ki jo je predstavil Jani Möderndorfer. Ne samo mestnemu svetu, temveč javnosti, je predstavil razsežnost, ki jo ima razprodaja zemljišč. Ki so v mestni lasti.

Tukaj ne gre za to, da se zemljišča prodajajo. In, da bi zaradi tega dosegla samo nizko ceno, kot trdi Jazbinšek. In na nek način v bistvu realizira tisto, kar se s temi zemljišči na tej razprodaji resnično lahko zgodi. Tukaj gre vsaj za deset večjih primerov, ali celo več, kjer ta način prodaje, kot ga predvideva predlog proračuna, omogoča s temi zemljišči finančne špekulacije kupcu. Saj kupuje elitna mestna zemljišča, kot zemljišča, ki so v samem predlogu proračuna vpisana, kot njiva, travnik, celo pašnik. Al pa to, kar se kar naprej govori, da je zanemarjeno zemljišče in tako naprej. Kar pa moram povedat, da ma Miha prav, ko je rekel, da ta zanemarjenost ravno glih kaže na to, da se čaka s tem zemljiščem, da se ga pol čim boljš vnovči, ne? Izgovor, da je tako v neurejeni zemljiški knjigi, je norčevanje iz javnosti. Vsa zainteresirana javnost za te nakupe vidi ob taki klasifikaciji zemljišč, ki so s tem na nepremičninskem trgu rangirana cenovno najnižje, možnost cenenege nakupa. Toda nihče od kupcev ne bo kupoval zemljišč po drugačni ceni, kot jih določa to najnižje rangiranje vrednosti teh zemljišč. Pokažite mi kupca, ki bo kupil zemljišče z oznako travnik po ceni, ki bi veljala za isto zemljišče, ko bi bilo s strani Oddelka za urbanizem in odločitve mestnega sveta, prekvalificirano v zazidalno parcelo? Čeprav v tem primeru kupne pogodbe na primer velja, da bo mesto to slednje tudi storilo. To ni nobena garancija zanj. In zato od njega ni mogoče pričakovati, da bo dal za tako zemljišče na primer 450 Evrov za kvadratni meter. Ampak, vsaj desetkrat nižjo ceno, glede na to, čemu je ob nakupu to zemljišče v resnici namenjeno.

Po mnenju frakcije LDS se ta zgodba v ničemer ne loči od politike razdajanja mestnega javnega premoženja, ki ga je mestna politika v prejšnjih mandatih izvajala na podoben način. Naj spomnim na odločitev Izvršnega sveta nekdanje Občine Center, ki je brez vsake odškodnine, v nasprotju z 11. členom Zakona o denacionalizaciji, prepustila 26 kulturnih objektov nekdanjim lastnikom in jih vrnila v naravi. Čeprav je tam potekala in še zdaj poteka kulturna dejavnost, jo je pa zakon dobesedno silil, da Mesto to obdrži tako, da plača odškodninski sklad tudi z državnimi obveznicami lastnikom primerno odškodnino. Problemi se javljajo šele zdaj. Na primer tri velike knjižnice, ki so jih vrgli lastniki ven in bi bile na cesti, če si MOL ne bi pridobila donacije Mercatorja. Ki pokriva približno malo manj, kot

milijardo tolarjev sredstev. Vsaj enkrat toliko, ali pa še več bo pa šlo iz proračuna mesta. To čaka večino od teh 26 objektov. Na teh odločbah – 26 odločbah, pa so podpisi naših znanih uradnikov, ki so tako, kot zdaj izvrševali voljo politične elite, ki je bila nad zakonom. In to je bistvo stvari. In to se vleče naprej, od ustanovitve Holdinga, ki – kjer je bila očitno narejena škoda, ki jo niti ni mogoče več meriti v številkah.

Jasno, politična elita, ki ima oblast, je nad zakonom. Zgodba se nadaljuje z olastninjenjem javnih skladišč. In pozneje zemljišča na Stožicah, za katerega sta odgovorna dva. In sicer tedanji direktor in tedanji župan, oba vplivna člana pripadajoče koalicije in LDS. In že iz... Tako, da mi ne bo kdo očital, da jaz to prikrivam. To je dejstvo. Iz že... Jaz se nisem nič skesal, jaz sem prišel v ta mestni svet v času Vike Potočnik, kjer se ni prodal en kvadratni meter in kjer se ni odtuževalo javno premoženje. Prej se je in potem se ga poskuša. Iz že dosedanjega ni možen drugačen sklep, kot da očitno obstaja konsenz med partnerji politične elite.

Med mnogimi dejstvi, je najbolj eklatantno dejstvo to, da so res vsi roki, glede oškodovanja in odtujevanja lastnine za zemljišče v Stožicah zamujeni. Res pa je, da samo eden od temeljnih...možnih pravnih posegov v to zgodbo, ne zastara nikoli. Namreč, uveljavljanje ničnosti listin, na podlagi katerih je bilo zemljišče odtujeno občini. Gre za to, da se je SCT olastnil, na podlagi dveh odločb, ki jih je za prizadeto zemljišče ob prekvalifikaciji namembnosti zemljišča, po kateri je pripadlo zemljišče najemniku SCT, izdala Mestna upravnna enota za urbanizem, ki za tako odločitev ni pristojna. Je pristojna za predlog, ki ga mora sprejeti mestni svet. Tega mestni svet nikoli ni storil. In zato sta obe odločbi nični. Samo uveljavljati je treba to ničnost. Te ovadbe, ki je možna, ni dal s strani MOL in županstva nihče. Kdo bo kršil dogovor, ki ga ima politična elita med seboj?

Ta kontinuiteta se je v času mandat Vike Potočnik ukinila. Saj ni bilo prodaj. Bili pa so veliki in pomembni nakupi. Ki jih pa ta politična elita, zlasti skozi javne nastope. In tudi tukaj v mestnem svetu, županja in bivši podžupani, kar naprej kriminalizirala. To kriminilaziranje prejšnjega mandata, s pomočjo označevanja teh velikih nakupov zemljišč, je politična elita skozi uveljavljanje te paradigme v javnosti, uporabljala predvsem za to, da bi bila že vsaka prodaja mestnih zemljišč izvedljiva brez vsakega vprašanja in dvoma. To nam kaže predvsem dejstvo, da pri tem proračunu, kjer je odprodaja ogromna, v nobeni stranki ni bilo teh vprašanj. Namreč, vprašanj o zlorabi finančni, s finančnimi špekulacijami, ki so zanesljivo v ozadju. To, ta politična elita skupaj z zainteresiranim kapitalom, je osvojila to politično paradigmo, ali pa kar linč za prejšnji mandat. Saj si v prejšnjem mandat ni mogla prisvojiti ničesar.

In kaj bo, ko bo tako bosa ostala ta politična elita še naprej. No, kakor smo videli, s tem proračunom smo dobili tisto, kar ta elita tudi hoče dobiti. Pri prvem proračunu v tem mandatu je šla v to razprodajo dovolj nepripravljena. To je povzročilo rebalans, kar je bilo pouk zanjo. Ne pouk, da se skrbno izbere tista zemljišča, ki jih damo na trg. Pripravljene in prevrednotene. Tako, da imajo ceno. Temveč dobro organizirana razprodaja brez te prekvalifikacije, ki je bi jo naj opravili oddelki. Ker pa je treba najprej zamenjati načelnike s pooblaščenci, da bodo verno služili ciljem te politične elite tako, da bodo kooperativni z agencijami, ki organizirajo to zaslužkarsko razprodajo. In so v lasti na primer K.D. Group, ki ni edina firma. Navajam jo zato, ker ima MOL na novih uradniških mestih ljudi, ki so neposredno prišli iz K.D. Group. Še več. Ta agencija predpisuje županstvu vrstni red sej. Na katerih bomo mi bebci v mestnem svetu, dvigovali roke za to politično elito.

Gre torej enostavno za to, da nam svetnikom iz frakcije LDS, lahko očitata samo to, da za početje te, tudi svoje politične elite, ki je še kako sodelovala pri vseh potezah mestne politike, ni mogoče očitati, da je pri tem kakor koli sodelovala. Saj edino v mandat Vike Potočnik, te razprodaje in šenkovanja, ali pa šenkovanja nepremičnin, ni bilo. Namreč, kakršnih koli prisvajanj javnega premoženja. To prisvajanje pa, ki se je začelo v tem mandatu. Oziroma

nadaljevalo. Smo razkrili mi. In ne samo to. Skozi to, o čemer sem govoril, smo na dan spravili dejstva, da si v tej državi legitimno prisvaja javno premoženje politična elita, ki je na oblasti. In zato zanjo ni ne zakonov in ne sodišč. Nobena stranka v tem mestu do danes ni odprla teh vprašanj. Odprla jih je samo frakcija LDS, ko je pojasnila tudi zakaj ni nobenega minimalnega razvoja v tem mestu.

Ta dejstva pa danes definitivno potrjujejo te vrste trditev v programu frakcije LDS, v njegovem uvodnem delu. Orožje politične elite je bil molk o teh rečeh. Saj se ljudje za te stvari sploh ne zmenijo. Nihče jim s tem ropanjem javnega premoženja, ne vlamlja v sefe, kjer imajo spravljene milijone, ki jih je treba prati.

Zaradi vseh teh dejstev je seveda županstvo opustilo vsako možnost usklajevanja proračuna s strankami in skupinami. Zdaj javno vije roke, da bo padel proračun, ker ga ne bo mogoče zapreti. Kar si seveda že ves čas zelo želi. Saj bo potem ta politična elita do konca, po mili volji, harala po občini. To smo že videli, ko je bila, ko je bil na oblasti Strgar. In, ko se je vladalo brez proračuna. Toda nobene težave za sprejem proračuna ni, če bodo naši amandmaji sprejeti, saj predlagatelj proračuna lahko uveljavi amandma, za usklajevanje s proračunom in z zamikom... in z zamikom štirinajsti dni tako rebalansiran predlog prinese v mestni svet. Tako bo lahko predlagatelj popravil skrajno nesprejemljivo ravnanje, ko se z nikomer pred to sejo ni usklajeval. Delodajalci županstva bodo nezadovoljni. Da bo kaj.

Toda mi bomo uveljavili v politiki mesta nov vzorec upravljanja. Kjer se mora politična elita na vsakem koraku podrežati zakonu. In uveljavili naše geslo. LDS bo poštena stranka, ali jo pa ne bo več.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Tri replike ste si prislužil. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Kar se tiče zemljišča v Stožicah, bom prebral, kaj o tem misli županja. Prav tako moram opozoriti, da so nekateri prihodki, ki jih predlagajo amandmaji nerealni, čeprav nam bili seveda dobrodošli. Gre za sredstva, ki naj bi jih Mesto pridobilo od podjetja SCT, kar bo potrebno izterjati po sodni poti, ki gotovo ne bo zaključena v letu 2006.

Prej sem prosil, da naj bo županja tuki prisotna, kadar se z njo svetniki pogovarjajo. Kajti, moj amandma ocenjuje samo na polju sanacije to, da bi pa pri poravnavi pa lahko dobil tretjino sredstev. Zato je seveda moj amandma tisti, da rečem – ne bomo tožili za vse, kar nam iz naslova sanacije gre. Tožili bomo – poravnajmo se na eni tretjini.

Seveda ob tem se županja se upira še marsičemu. Med drugim se upira recimo temu in to gospod Velko Franko, saj se je tam slikal v časopisih, ko govori, da vprašanje pa te – te odločbe, ne? Iz dva tisoč – iz – iz 95, ne? Da to vprašanje bi se pa v okviru nekkih bilanc reševal. Ne pa iz naslova tega, da smo mi bili ogoljufani. Poglejte, 13. 02. 2006, sem v zadevi – Izvedba nadzora nad odločbo OU Ljubljana, Izpostava Ljubljana in tako naprej, z dne 07. 01. 1996, od ministra Podobnika dobil pismo, v katerem pove: Z rumeno barvo in oranžno, so označeni deli parcel, katere leta 1995 sprememba vrste rabe ni bila utemeljena. Tule imate od Podobnika seveda, ki je na tem področju malce šibak. Označeno s strani Geodetske uprave seveda. O upravnem nadzoru, da je polovica tistih zemljišč, za katere jaz trdim, da so bila seveda nezakonito prekvalificirana. Tuki je zdaj potrjeno s strani ministra in skozi nadzorni – skozi nadzor. Seveda, minister Podobnik, oprostite, da zmeri šinfam, ne? Ne bi bil minister Podobnik, če bi pri tem pozabil, ne? Da pa odprta, da pa odprti kop vendarle niso skladišča. Kar pomeni v naslednji fazi, ker sem ga seveda pozval, da poda – da popravi to napako v – v nadzoru. Bomo seveda dobili to, da je bila cela odločba napačna. To so zemljišča, ki bi jih mi

moralni zastoj dobit. S prenosom iz Sklada kmetijskih zemljišč. Za njih smo pa plačali dve milijardi.

To se pravi, priporočam županji in gospodu Velkotu Frankotu, naj ne bota defenzivna v vsakem trenutku. Za vsako postavko. Jaz sem dal na prilivni strani pobudo in upam, da bo izglasovana. In obsojam to, da se – da se županji...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. MIHA JAZBINŠEK

... razlagat, kaj je realno in kaj ni nereal... in kaj ni realno. Jaz vem, da je za njo nerealno tud tretjino dobit. Ampak, nalogo bo pa opravila. Oprostite. Al pa ne bo več županja. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Naslednja replika, kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Najprej eno proceduralno vprašanje gospod podžupan. Ali drži dejstvo, da gospo županjo danes – za gospo županjo danes ni najbolj pomembna stvar obravnava proračuna? A drži?

G. MILOŠ PAVLICA

Mislím, da je.

G. PETER SUŠNIK

Ja, očitno ne, če je ni tu zraven, a ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Ampak, ljudje imajo različne razloge.

G. PETER SUŠNIK

Ja. Vidite. In mi se pogovarjamo o oslovi senci. Vse ostalo je pa brez veze.

Zdaj, kolega Božič, eno stvar ste večkrat ponovili. In bi vas rad samo korigiral. Ker verjamem, da dobronamerno. V letu 2002, popravite me, če se motim, je bila županja gospa Viktorija Potočnik. Je tako? Je tako. V letu 2002, po zaključnem računu, za katerega ste tudi vi glasovali, je Mestne občina Ljubljana ustvarila 984 milijonov 42 tisoč 615 Sit prihodkov, iz naslova prodaje stavbnih zemljišč. To se pravi skoraj milijarda. Če damo zraven še prihodek od prodaje zgradb in prostorov, od katerih je bilo 97 milijonov 764 tisoč 682 – je to seveda čez milijardo prihodkov. Realiziranih s pomočjo prodaje zemljišč in drugih zgradb in prostorov.

Zdaj, če želite kolega Božič, pejte prosim pogledat, koliko je bila realizacija v preostalih letih mandata gospe Potočnikove. Da ne bi trdil, da v mandatu gospe Potočnikove ni bil prodan niti

kvadratni meter površine. Ne govorim, da je bilo kaj narobe. Da je bilo razprodano, šenkano, kako drugače narobe. Trdim le, da vas prosim, da se najprej prepričate o podatkih, šele nato kategorično trdite kaj je bilo in kaj ni bilo v tem mandatu. Za enkrat pa tolk. Hvala lepa. Bi pa vseeno gospod podžupan lepo predlagal, da županjo še enkrat vprašate, ali je danes najpomembnejša stvar zanjo obravnava tega proračuna, ali ni. Ker, če zanjo ni, potem oprostite, tud zame ne bo.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz se strinjam s tabo kolega Sušnik. Sam dejansko nihče takrat ni osporaval. Torej v mestnem svetu o teh prodajah ni bilo govora. In zato zanje tud ne vem. Če bi bila, če bi bilo ... ja, ni blo govora... V proračunu o teh prodajah ni blo govora...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja. Dobro je. Jaz se tega enostavno ne spomnim. Teh podatkov za deset let nisem gledal nazaj. Problem – problem je pa to, da je sorazmerje od nakupa do prodaje, tistega, kar je bilo pa nakupov, je pa mogoče že spet – dej pejt računat kolega Sušnik, pa boš ugotovil, da je mogoče 10% tist.

G. MILOŠ PAVLICA

Dobro bi bilo podatke res pogledat.

G. PETER BOŽIČ

In je... dobro bi bilo, ampak vseeno zdaj iščete dlako v jajcu. To je čist vse. Dajte mi odgovarjat na kakšna tista temeljna vsebinska vprašanja, ki sem jih tle odprl. Ne pa, ne pa to, kar je zanemarljivo...

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Kovačič ima še repliko.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Jaz bom kasneje tudi še razpravljaj. Tako, da bi res samo na en segment razprave gospoda Božiča se ozrl. Vesel sem, da je gospod Božič povedal marsikaj tistega, kar nas vse skupaj tišči. In s čimer se seveda vsi dobronamerni globoko strinjamo. In sem vesel, da je zdaj v zadnjem letu tega mandata, v eni od koalicijski strank, nekaj ljudi, ki so pač svoje dosedanje razmišljanje spremenili. Jaz verjamem, da iskreno. In so pač začeli tudi opozarjati na številne nepravilnosti, o katerih smo pa v preteklih letih. Dveh, treh, štirih, petih, šestih, sedmih,

osmih, govorili pa samo nekateri v mestnem svetu. In o teh odkritjih pa ni bila frakcija LDS tista, ki je edina to odkrila. Ampak, ne vem, če bi temu tako bilo. Potem verjetno ne vem, kaj je naša Svetniška skupina Slovenske demokratske stranke potem osem let počela. Če ne večji del svojih aktivnosti ravno to. Seveda nikakor ne mislim zagovarjat nekdanje županje Viktorije Potočnik. V mandatu, katerega mandatu je bilo vendarle storjeno kar nekaj nepravilnosti. Na katere so tudi, al pa smo tudi nekateri opozarjali. Ampak, se pa strinjam, da in tudi verjamem, da je kar precejšen del teh nepravilnosti bil ustvarjen oziroma bil porojen v drugih glavah in ne v glavi gospe Potočnikove, ki je bila v precejšnjem delu tudi zlorabljen na tak način.

Zdaj seveda, če pa govorimo o novem mandatu, kjer je županja, ki je seveda tudi v prejšnjem mandatu, s celotno svojo ekipo, ko je kot mestna svetnica potrjevala tudi vse tiste odločitve, ki so povzročile potem kasneje precejšnjo škodo mestni občini. Da pa potem, ko je prevzela to župansko funkcijo, se pa absolutno strinjam s kolegom Petrom, da pa je situacija šla pa samo še navzdol. In smo danes v kolapsu. V res v kolapsu. V najnižji točki možni, kar jih je. In zato seveda ne čudi, da je Ljubljana ne samo najbolj zanemarjeno mesto od vseh slovenskih mest v tem trenutku. Ampak, da je tudi zelo, zelo gnila znotraj, znotraj te oblastne strukture, ki se ji pravi Mestna občina Ljubljana. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko.

G. PETER BOŽIČ

Dobro, saj jaz zdaj ne mislim tukaj zagovarjat svojega stališča. Samo jaz sem hotel opozoriti nekaj družga. Jaz vloge, ki jo je opravila opozicija v teh sedmih letih ne zanikam. Daleč od tega. Govorim pa o nečem drugem. V – v nekem globalnem smislu pa vendarle, vendarle opozicija ni – ni opozarjala na ta način, da bi identificirala tisto zgodbo, ki sem jo tuki povedal. Namreč, da je paradigma, politična paradigma, ki se je uveljavila v osamosvojeni Sloveniji ta, da, če si na oblasti in imaš legitimno pravico do prisvajanja javnega premoženja. In si nad zakonom. To se je začelo ljudje božji s prodajo orožja. Je – se je začelo. In se končuje danes tukajle pri razpravi, pri razpravi o – o tem proračunu.

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. PETER BOŽIČ

Ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Jaz mam tudi re..., a replika na repliko? Izvoli kolegica Potočnikova.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovani svetnice in svetniki, gospod Kovačič na vas repliciram. Z vso pravico imate svojo oceno o prejšnjem mandatu. To je vaše mnenje. To je vaše stališče, ampak, kar se tiče

nepravilnosti in to ugotovljenih govorite, naj vam povem samo to. Najverjetneje je moj mandat eden tistih mandatov, ki je bil najbolj pregleden. Vi veste, da je tukaj bilo računsko sodišče. Da je poslovanje pregledala tudi neodvisna revizijska hiša. In, da je komplet romal – vseh treh ugotovitev na tožilstvo. Proces, ki je trajal dolgo. Proces, ki je zahteval izjemno angažiranje predvsem mene. Malo manj Mesta, ki je z zavajajočimi podatki tudi ustvarjalo klimo negativno. In seveda kriminaliziralo prejšnji mandat. Tako, da danes na srečo lahko rečem, da teh nepravilnosti, o katerih si mislite, še ni ugotovljenih. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Tudi sam mam repliko na repliko. Toliko, da ne bi ostalo v zraku. Trditev predvsem o najbolj neurejenem mestu. Spomnil bi samo, da smo zdaj dve leti zapored dobili nagrado za najbolj urejeno veliko mesto v državi. Kar nikoli prej Ljubljani ni uspelo. Tako, da včasih je dobro objektivizirat zadeve, ne samo govorit o nekih občutkih.

Za razpravo, kolega ... replika na? Replika na repliko še... Ja, izvolite gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Bi bil zelo kratek. Ker sem edini v mestnem svetu iz naše Slovenske nacionalne stranke. In, ker smo tudi v manjšini v parlamentu, se moram spomnit...

G. MILOŠ PAVLICA

Se opravičujem kolega Penko... Mal sem zamešal, ampak replicirate lahko na kolega Kovačiča. Na kolega Božiča pa ne morete, ker je mel tisto repliko na repliko. Se opravičujem. Prosim za... Tako, da se ne da več replicirat na repliko na repliko – se ne da več replicirat.

G. ZVONE PENKO

Ne. Vmes mi je skočil. Saj sem hotel takoj končat. Hočem povedat to, da je bila Liberalna demokracija in takratna Združena lista na oblasti. In, če so se ta model prisvajanja zemljišča izbrali že takrat, potem traja še danes. Tukaj se pa strinjam. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razpravo ima kolega Jazbinšek. Proceduralno? Izvoli....

G. PETER SUŠNIK

Ja, gospod podžupan, jaz predlagam, da glede na to, da je županja šla po bolj pomembnih opravkih, da mi za danes prekinemo to nepomembno diskusijo in se odpravimo kej bolj pomembnega delat. Ker...

G. MILOŠ PAVLICA

Županja se nam bo čez par minut pridružila.

G. PETER SUŠNIK

A se bo? Potem pa predlagam pavzo, dokler se nam ne pridruži...

.../// iz dvorane – nerazumljivo... a lahko glasujem za...///

G. MILOŠ PAVLICA

Dobro. V redu. Odrejam pet – pet minut pavze. Ja...

-----o d m o r

GA. DANICA SIMŠIČ

... nadaljujemo sejo. Zahvaljujem se vam za to pozornost, da ste me počakali. Hkrati se vam opravičujem za nekoliko daljšo odsotnost, kajti, zadržali so me tudi novinarji v preddverju. Tako, da zdaj dajem besedo za razpravo gospodu Jazbinšku. Za njim bo razpravljal gospod Sušnik. Izvolite gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Dober dan. Začel bom pravzaprav s tem, da je bil predlog letošnjega proračuna, je bilo sorazmerno lahko zapreti, ne? Lažje, kot ta proračun letos naredit, po moje ni bilo še nobeno leto. Kajti, iz – od lani je v letos prinešeno 7,1 milijarda SIT. Ali reklo bi se – 6 milijard se je najdljih od osnutka do predloga. Kar sicer kažejo visoki stopnji – oklepaj – (ne) profesionalnosti. Ne? Ampak, kaj čmo? Zato smo z velikim zagonom lahko večal tudi stvari, rutinske in tako naprej. Porabo, ki je – kakor bi rekel lepo gospod Franci Slak 23 al 26 % šla od lanskega leta gor tam, kjer ne bi bilo treba. Torej, zadolževanje ne bo potrebno letos. Ne? To se prav mamo izredno velike rezerve. Torej, jaz bi rekel, da rutinski del proračuna zagotavlja normalno življenje v mestu, ne? Normalno delovanje mestne uprave in javnih zavodov, vrtcev in šol. Del institucij civilne družbe, nevladnih organizacij, društev in zavodov na področju kulture, sociale in šport, ima še sklenjene večletne pogodbe. Del pa se jih je udeležil razpisov letos. Tako, da bo zagotovljeno tudi njihovo normalno delovanje, če bo proračun sprejet.

Zavajanje pa je, da bi bilo njihovo delovanje onemogočeno, če proračun ne bi bil sprejet. Delovali bi pač v pogojih lanskoletnih sredstev, tako zvanih dvanajstin tudi letos. Ocenjujem, da grožnja, ne? Da bodo nekatera, kot reče županja Danica Simšič, pričakovanja – onemogočena, je seveda krinka za izsiljevanje ljubljanskih mestnih svetnikov za sprejem proračuna iz drugih razlogov. Kje je torej – so ti razlogi? Oziroma, kje je ta trik? Jaz osebno seveda mislim – bom še to prej povedal. Samohvala, da v letu 2005 en sam samcat dan nismo imeli likvidnostnega kredita in prenos neporabljenih 7 milijard SIT v letošnje leto, kažeta na vsaj troje. Prvič, da je Ljubljana bogatejša, kakor rabi. Jaz opozarjam, da to praviloma pomeni, da vsak dan je bilo preneseno v naslednji dan 7 milijard. Da jih je bilo zadnji dan še zmeraj tud sedem. Mogoče bi to poprečno številko lahko minister za finance povedal. Ki seveda gori dol niha, ne? Sigurno je v poprečju bla višja, kot zadnji dan. Kot 31. 12. Kar se prenosa tiče. Ker vi veste, da se na koncu prazni proračun kakor se ve in zna. Včas tud neopravičeno. Torej, prvo ugotavljam županja, če ste mel vsak dan 7 milijard na – na likvidnostnih sredstvih, da je Ljubljana bogatejša, kakor rabi. Mogoče pa nekaj družga. Da so županjini projekti, ne? Jaz itak skoz govorim, da so neuresničljivi. Se je izkazalo, da so praviloma neuresničljivi. Namreč, ko pridejo na vrsto, se izkaže, da jih ne moremo realizirat

in ni porabe. Ostalo pa seveda zaostajate za lastnim time-ingom. In tretjič, da ne znate uravnovešat prilivnih in odlivnih denarnih tokov. Povsem jasno je, da bo vsakodnevni likvidnostni presežek 7 milijard, dočakal še večji prenos iz.....

.....konec 2. strani II. kasete.....

...nove sestave ne bosta mogla ujeti dinamike projektov v dobrobit Ljubljane in Ljubljančanov. Županja, vi namreč ne napovedujete osnutka proračuna 2007 v zakonsko predpisanih rokih. Ker, kakor sem na koordinacijah ugotovil, si jemljete pravico letošnjo jesen nedelovanja mestnega sveta. Kar pomeni, da si jemljete letošnjo jesen pravico porabit za predvolilne aktivnosti, ne pa za redno delo uprave in mestnega sveta. Dostojen mestni svet, kar mi smo, bi moral seveda naslednjemu mestnemu svetu, vsaj osnutek pustit, da bi lahko novi mestni svet v letu 2007, izpel se kej pri predlogu, da bi lahko bil proračun dovolj hitro sprejet. In, da bi lahko delo v letu 2007 normalno potekalo. Ampak, kot pravim, na to temo sem pesimist.

Torej, ker ni nobenega problema seveda z rutinskim delom proračuna, se vprašam, kje je pol trik? Zakaj pravzaprav gre? Jaz bom eno trdo tezo dal, upam gospa županja, da ne boste jezni nad mojimi besedami? Ampak, saj veste, resnica je trda, ne? Mislim, ja, ha... Pa, tudi če jo poveš mehko, ne? Jaz mislim županja, da ste vi talec svoje lastne politike. Ne? To je tiste samoohranitvene, ne? Kar tako. Ne pa v dobro mesta in meščanov, ne? Kakor je seveda talec te vaše politike tudi Borut Pahor. Ki vas je vanjo pahnil. In mora zanjo vztrajati in vzdržati vsaj do lokalnih volitev. Mislim, da je talec te politike, pa tud samega sebe seveda, tudi vaša lastna stranka, celo tedaj, ko bi lahko bilo nekaj dobrega. Oprostite, ne? Mislim, to je groza, ne? Da tudi, kadar bi lahko bilo kaj dobrega, postaja ta koalicija talec sama sebe. Kajti, kdor nima osnov, znanj in motivov za zahtevno razvojno socialno, kulturno in ekološko politiko v prestolnici, ta se oklepa virtualne, navidezne politike. In to, županja, Pahor in ljubljanski Social demokrat, na kratki rok obvladajo perfektno. Navidezne projekte obvladate perfektno. Zadnji tak je recimo največji, ne? Uprava na enem mestu, ne? Virtualna. Na odlivni strani virtualna, na prilivni strani virtualna glede rokov. Virtualna glede česar kol, razen to, da dejmo kost tem Ljubljančanom in novinarjem. In naj se solidarizirajo okrog dobre misli, ne? In, če se niso okrog dobre misli, okrog volonteja, volje, ideje, ne? Potem seveda so res sam zavirači.

Tudi podžupan Miloš Pavlica, ki ga jaz štejem za dnevno orodje te navidezne politike, predvsem, kar se tiče statutarno pravne komisije. Potem bom razložil, kaj vse fouš delajo. V Statutarno pravni komisiji. Ne? Tud on je talc, ne? Slabe politike. Torej, povem takole. Glasovi mestnih svetnikov namreč stanejo. Stane tudi podpora volivcev. In stane tudi podpora v mestnih. Kje naj dobi županja kupnino za glasove, če ne v mestnih finančah in proračunu direktno. To je ta znana pogodba o predvolilnem svetovanju. Ali posredno.

Gospa županja. Vi imate, predvsem v svojih podžupanih dveh ste mel, nenasitne zobate piranhe. In lobistično zaledje vaše koalicije šteje med najnenasitnejše na polju Rop-arske ekonomije, ne? Še najmanj zahtevni so v mestni opoziciji, ki je itak – ma težave z zobmi. Naj mi oprostí gospod, ne? Sušnik. Ki je briljanten, ne? Ampak, saj veste, ne? Gospod Sušnik. Za bit učinkovita opozicija, je treba vendarle vložiti kaj dela, ne? Ne le uporabljat politično retoriko, ne? Poglejte, kako se je gospod Möderndorfer potrudil, ne? Vidite, ne? Sama tehnika ga je bila. Pa tehnologija ga je bla. Pa... ne? Ampak, pa nobene politične retorike. A razumete? Ne? A razumete?

.../// iz dvorane - nerazumljivo...///

A ne. Podatke ma vsak. Saj jih mam jaz tlele, poglej. Tuki. Evo.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

No, tlele jih mam, no... Ha, ha, ha... Vse te njegove mam. Vsak ta tret uradnik ma tak info, ej... Vsak ta tret uradnik pr nas na občini ma ta program. Podatke ma vse...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Dolinar.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tako, da o.k.. Tako, da ne govorit, da je mel Möderndorfer prednost, ker je mel podatke, vi pa ne. Gre samo za to, ali imate inštaliran ARC info, al ga nimate inštaliranga. In lahko kar klikat. Lepo pri seb. Če mat barvni printer, je pa sploh – ni nobenih težav. Ampak, sej zdaj ne kritziram opozicijo. Mislim, dej... Sej sem jo pohvalil. Ja, ha, ha... Retorika je perfektna, ne? Zobje pa mal topi, ne? V redu.

No, tako bom rekel – županja in ko med lastnimi vendarle se najde kdo, ki ma dost. Da obljubljenih cesarjevih novih oblačil ni od nikoder. Ko zmanjka glasovalnega stroja oziroma se zgubi 23 bianco glasov svetnikov koalicije ... Pride prav predvolilni daj-dam tudi zelo blizu katere koli politične opcije. Vi veste, da so ta, da so ti lobiji realnost. Vi veste, da ljudje iz teh lobijev fizično stojijo v vašem Oddelku za zemljišča. Da fizično podpisujejo določene, koncipirajo določene pogodbe. In tako naprej in tako naprej. V parih. Še več jih je. Ne to sam gospa Zornada. Tudi pravni kadri in tako naprej. Ki niso v službi v mestni občini, ampak so direktno iz teh lobijev.

Torej, vsi skupaj pa so presegli mero dobrega okusa ropanja mestnega premoženja, ne? Mero dobrega okusa je presegla tudi županja, s svojo ponudbo, ki vidite, kok je bla močna. Še enkrat ponavljam. Ponudba pri upravnih prostorih, če bi se realizirala, je to med 10 in 15 milijard. In še enkrat ponavljam. Ponudba na zemljiščih je 18 milijard samo tistega, kar se lahko prodaja. Ne? Ne pa tistega, kar se daje neodplačno in tako dalje in tako dalje. Še enkrat ponavljam, ne? V smer stanovanj..., tega Sklada kmetijskih zemljišč gre – ponavljam, al pa da si boste predstavljal – 760 ha, to je 8 km². To je 2 km na 4 km. To je širše, kot je Bežigrad. In tako dolgo, kot je Bežigrad. Kot je cel mestni krak. To je prenos zemljišč od nas na kmetijski sklad. In kontra - zdaj mam pa tuki dopise. Mam seveda – naše službe, od naše službe mam mapo. Mam tudi grafiko od naše službe. Gospa Nuša Dolgan je bila na osnovi, rekel bi – navrženega stavka, mi je vendarle dostavila te spiske. Ne? In ne vem, če bomo na to temo seveda dovolj, bom rekel – pri mojem amandmaju – se zavedal za kaj gre. Tudi v to kontro smer. Saldo ne morem povedat zdele, zato, ker trinajst let ta saldo niso naredil. In, ker je tudi ta – tu so te številke, ki so informativne. Sam, če jaz kaj odprem tule not. Parcela ta pa ta, ne? Piše – 3700, piše 12000 – ck. Ne? Pa smo že pri celih hektarih. In tako naprej. Kar parcelo za parcelo. O. k.. Hočem sam to reč, da tu seveda obstoja neka dimenzija. Neka

dimenzija, ki je prevelika, tako, kot je gospod Franci Slak rekel, da bi se sploh realizirala. Ustvarja vtis, da mi milijardo osemsto rabimo. Ne se šalit. Mi bomo mel konc leta 7 milijard prenesenih sredstev. V tem trenutku bi bil lahko proračun za 7 milijard manjši. Mi ne rabimo nič. Ne? To, kar mamu mi v rokah, to je nominalno. Realiteta je ta, da ne bomo mogli tega porabit, kar je not napisan.

In zdaj, seveda – jaz mislim veste, gospa županja, da ste si vi hoteli izborit neki bianco. Zato, ker ste si v drugi fazi izborili zase pravico za posamični program prodaje. Ampak, ja... po statutu je tako in v odloku – po statutu, v naslednji točki piše, ne? Posamični program prodaje, ne? Njegov postopek – njegov postopek. Postopek izvedbe... ne, kako že piše? Odločitev o izvedbi postopka je na županji. Za posamični program. To je v statut. V naslednji točki. Tuki, seveda ste nam pa obljubili...

.../// Iz dvorane: predlog statuta...

Predlog statut, ja. Tuki ste nam pa obljubili, da ne bo tako. Ampak, namera vaša je bila taka. Da, ko mi sprejmemo prazen – prazen. Nezakonit, nezakonit – ponavljam, ker nima elementov, letni program, se posamični programi – potem seveda so v vaši ingerenci. To je v papirjih. Zato amandma na 5. člen. Drugač teh amandmajev ne bi bilo. Ki jih podpirate – ste rekli, ko ste imeli uvodni govor. Ampak, veste kaj to pomeni? To pomeni – mi bi nehal delat sred poletja, vi bi pa investicijsko odločal do konca mandata. Jaz se opravičujem gospe Viki Potočnik, ne? Da jo navajam, kot primer. Ona je podpisala seveda dost težko pogodbo, ne? Za vzpenjačo – Ljubljanski grad, zadnji dan svojega mandata. No, če ni bil zadnji, se opravičujem – sem rekel – se opravičujem za te moje neresnice. Veste, županja, vi bi do volitev mela pravico prodajat za 18 milijard zemljišč. Pa za 10 do 15 milijard upravnih prostorov, če bi se to realiziral. To pravico bi mel. In potem bi se pohvalil, da ste realiziral zlo velik, čeprav Mesto rabi menda samo milijardo 800. To je ta igra, ne?

No, seveda, mislim pa, da seveda bi tuki bla zloraba položaja. Bla bi malomarnost. In tle bi se prikrivale stvarne napake v gospodarjenju. Manipulacije so itak dan za dnem. In tudi kakšna zavajanja. Torej, jaz bom tako rekel, za zamegljevanje te proračunske razprave, ne? Je v mestnem svetu predhodno prekinjena obravnava problematike ploščadi Trga republike. Županja, kjer ste vi v prid BSL in Tošove garažerske investicijske linije, ki jo je izkazal z zadnjim pismom, ko hoče met garaže pod Kongresnim trgom eksplicitno. On vam je en mesec in pol potem, ko je nehal bit nadzorni, leta 2003 pisal, da hoče, da se gre iz ploščadi. In, da hoče da se gre v nadomestno koncesijo za garaže. In zavajanje je bil do pred šestimi meseci, ali pa mogoče štirimi meseci, da gre samo za intencijo spraznitve ploščadi, da bi bili tam parki. Dnevnik si je privoščil neke Pinterjeve ideje in tako naprej. Cele strani so bile polne teh šnops idej. Ni pa povedal za kaj gre. Povedal je, da BSL hoče met garažni projekt. To je tisti garažni projekt, ki ga je hotel že seveda imet prej, s podpisom pogodbe za 18 milijard. Ki jo je podpisal Rekar, za katero se je garantiral z vsem, za kar se je možno garantira. V Holdingu. Ampak, županja, v prid BSL ste vi poslal parkirišča brez pooblastila, s ploščadi dol. Oprostite in ste dobival, en teden prej ste dobili pismo gospoda Feista. Kaj nam je storiti? Mi mamu odlok o javni službi. Mamu – mamu določeno, kje so javna parkirišča. Pozabil je povedat Fesit, da ma pogodbo z gospo Viko Potočnik. Da je ploščad tudi mestna in da na tej pogodbi, na tej mestni ploščadi lahko deluje. Tri elemente je mel. Niste odgovorili na nobenega od teh treh elementov. Napisal ste – prosim, da izpraznite ploščad. Al pa nekaj podobnega. Še danes ne vem. Gospod Franko je hotel prekint, da ni revizije. Isti dan. Revizija je bila vložena brez vašega pooblastila. Še danes ne vemo, ne vemo kdaj bomo vedeli – kdo je pooblastilo dal Kozincu, da je revizijo vložil. Skratka, vi ste en gospodarski predmet zgubil.

In tako bi jih lahko delal, če bi mel pooblastila – v neskončnost, gospa županja. Tudi tematika ocena stanja zemljiške ureditve večstanovanjskih objektov v Ljubljani. Kjer bi se izkazal, da županja vi, seveda, s pomočjo gospoda Frankota, ne? Na zadnje z odlokom o predkupni pravici, dejansko vabite razne Gipse in Gjurate, da bi MOL od njih odkupil svoje lastne ceste, športne površine, za nameček pa še funkcionalna zemljišča etažnih lastnikov. Ni čudno, da sedaj tožijo MOL na odplačno izročitev širom po ljubljanskih soseskah.

Gospa županja, vi ste preprečili razpravo o temle papirju. Petdesetkrat – petdesetkrat mate takole v soseski plavo površino, ki ni naša. Ki je od etažnih lastnikov. Petdesetkrat je zapisal gospod Franko, da moramo mi pridobiti v naš fond. In zdaj nas Giposi toži, dajte nam – vzamete ta fond in plačajte. Oprostite, tukaj not smo sami idioti. Drugač seveda tega ne znam povedati. In zato, da bi se preprečilo Frankotu, da bi počel te oslarije, ki jih počne, seveda po celi, po celi Ljubljani, ne? Bi morali to točko končati. Ne! Točko smo prekinili. Ta čas pa na osnovi te filozofije delamo. Veste kaj dela gospa Jožka Hegler v soseski BS 3? Toži na pridobitev funkcionalnih zemljišč. Stanovanjski sklad toži, ne? Nekega Gjurata, pa neki Giposi. Oprostite. Gospa Jožka Helger toži tudi, da naj Stanovanjski sklad dobi. Sklad dobi športna igrišča, ki smo jih mi s sklepom razglasili, da so športna igrišča takrat, ob tistem Zakonu o športu. Jožka Hegler toži MOL, da dobi neke parcele, ki ji ne gepirajo. Ker ne znajo niti tožiti ne. Glih kar mi je gospod – v proračunu not mam, pazite... Imamo razmejitev javnega dobra. Problem pa ni v razmejitvi javnega dobra. Od drugih parcel. Problem je izločiti športne površine. Od funkcionalnih zelenic. Športne površine so... in to dalje. In to naprej. Skratka, na vsakem koraku se seveda preprečuje to, da bi prišli stvari do dna. In, da bi seveda od tam naprej znal funkcionirati.

Zdaj, zemljiški lobiji veste izstavljajo račun ostreje, kot so ga svoj čas Viki Potočnik. Resno bom to povedal. Zato naj bi Mesto prodalo to, kar sem že prej govoril – 30 000 skor kvadratnih, 27 000 kvadratnih zasedenih, ne? Tud, oprostite, veste v proračunu bi lahko mel tudi kakšne sume. Sume, ne? Moram jaz računati te sume tlele not. Da lahko pol govorim. Pol moram ocenjevati kok stane kvadratni meter in tako naprej. Da se lahko sploh pogovarjam. Da dimenzijo sploh, da sploh dimenzijo vidimo in tako naprej.

No, seveda ta milijarda 86... No, istočasno seveda dobim odgovor – odgovor od – od vaših služb, da itak ne računajo na – na prihod. Od – od teh 30 000 kvadratnih metrov upravnih prostorov, ampak, če bo kakšen izplen, bojo dal to med ekstra prihodke. Ne prodajati. Ne prodajati! Ne ustvarjati preveliko ponudbo. Vi veste, kje je tukaj teorija gospoda Omerze od zdi. Ne? Poceni kupiti za svojo linijo. To je popolnoma jasno. Ponudba bo večja. Povpraševanje bo manjše. S tem bomo šli pod ceno. Ne bo prva dražba, da niti izklicne cene ne bomo dosegli. Zakaj smo pa pol na Šarabonu večjo, ali dva pa pol večjo ceno dosegli? Ja zato, ker je bila redka dražba. Če boste imeli pa pogoste dražbe, oprostite, bo šlo pa vse v nič.

No, Pavlica je v javnosti izjavil, da milijarde 800 ne rabi, ne? To se prav, da je ta postavka navidezni razlog, da se sploh lahko gre v te, v te – v te dražbe. V resnici mam pa vse investicije dejansko že pokrito z ostalimi prihodki proračuna. Nobenega razvojnega projekta, razen vzpenjače nimamo v celem proračunu, ne? Županja, vi niste izkazal tudi, ko ste predlagal predlog, niste izkazal niti PCL-ja. Nobene reči. In tako naprej. To pomen seveda, da mi tega denarja ne rabimo in tako naprej.

Jaz mislim gospa županja, da vi sama nele jemljete te milijarde 860 da ni prav resno. Namreč, če bi jo resno jemal, potem bi bili kar zadovoljni s tem, da polovico Rudnika prodate. Da dobite to not. In, da se ne ukvarjate več... Pa si predstavljajte gospo Nušo Dolgan, k dobi takle spisek, kok cenitev bo naročila. A razumete? Pa saj to so denarji. Saj to je noro. Tud časovno ne bojo zmogli. To bo cela Ljubljana delala cenitve. Nič ne bo mogla narest. Nič ne bo. Nobenega smisla ne bo imela. Pa bo naredila ... in tako naprej. O. k.

Mislim, da tud vi ne mislite resno, da rabimo kakršno kol razprodajo. No. Itak sem vam povedal, ne? Da je to seveda Omerzina. In to sem opazil tud na komisiji za finan... na Odboru

za finance. Ko je Omerza dobil skor živčni zlom, ko sem o veliki postavki začel diskutirat, da ni prav, da jo proda. Takrat je pokazal svojo farbo. Več postavka je, raj bi jo prodal. Ker bojo velki špilavci od zadi prišli.

No, gospa županja, ne? Že gospod Möderndorfer vas je opozoril, da te vaše službe niso najboljše, ne? No, istočasno tud gospod Slavko Slak ni najboljši, ne? Zdele vidim, da je umaknil tist amandma. K gospod Slavko Slak predlaga, da bi se križišče Celovška – Drenikova, prodalo, ne? Ne? Mislim, oprostite. Ta grozotna profesionalnost. In o tem glasujejo na Statutarno pravni komisiji. Glasujejo o tem. In ostane v razpravi amandma Slavkota Slaka, ki prodaja, ki hoče prodat in vsi skup s Statutarno pravno komisijo nočejo verjet, al kaj jaz vem – da je to križišče. Javno dobro.

No in potem seveda gospa županja, vi imate med stavbnimi zemljišči zemljo, za katero imate v obrazložitvi napisano, da je znotraj kmetijskega otoka. To se pravi večno namenjena kmetijstvu, ali pa vsaj toliko časa, dokler imamo akte take. In od 93 leta zemlja, ki bi morala bit na Skladu kmetijskih zemljišč. Ne? Od 93. Al pa na prodaj mate Pot spominov in tovarštva. Ta lakota po prodajanju, pojma nimam od kod to izhaja. Ne, jaz pojma mam, pardon. Ne odobravam ne. Razumem popolnoma. Ne odobravam pa seveda ne.

Gospa županja, vi ste dobili z izjemo gospoda Slavkota Slaka, ne? Ki se je s Kopačem slikal na tistem proračunskem skladu, ne? Požrl medijski prostor, ne? Za proračun, ne? Kar je seveda nedopustno. Na šnops ideji, ne? Vsi veste, da na šnops ideji ustanovit proračunski sklad, z eno leto veljavnim odlokom o proračunu – ni možno, pri čemer zakonodajalec jasno, zavedajoč se, da to ni možno, predpiše zakonsko, da se proračunski sklad ustanavlja s posebnim odlokom. Ne vem, tud Kopač se mi zdi ena velika kapaciteta. No, tako, da ne vem, s kerga vica se je slikal tlele skupi z gospodom Slakom. Bi rekel z enim blazno konstruktivnim, ne? Rekel bi – amandmajem. Pri čemer je še dvakrat napačen, ne? Prvič je napačen ta amandma vsebinsko, ker nima tud nobenih drugih prilivov. In tako dalje. Samo črpanje proračuna oziroma neka prerazporeditev. Po drugi strani, pa da je ravno letos, k dolar ostaja, pa k bo spet od letos v drug let dolar ostal, treba naredit proračunski sklad, da se bo tam dolar varoval, ne? In tako naprej, se mi zdi – se mi zdi popolnoma neprimerno.

Jaz sem vas prosil, pa neki ste začel, pa ne vem, če ste prav, da posvojite nekatere amandmaje od DeSuS-a, ne? Če mislite, da pravno formalno niso pravi. Ne vem, tle nekaj sem dobil na mizo, da – ne vem, na kaj se nanaša. Moram vam pa nekaj povedat, da nastopa kriza, kriza bo nastopila odločanja, gospa županja. Namreč, DeSuS-ovi amandmaji, ki govorijo o zmanjšanju izdatkov, so skladni poslovniku. V poslovniku piše, ampak tega seveda naša Statutarno pravna komisija ne zna najdt, ne? V poslovniku piše, da je treba zbalansirat prilive in odlive, ne? V amandmaju. Ampak, eksplicitno piše, kadar se postavka porabe dviga, je treba pokazat kje so sredstva. Obratno pa ne piše – eksplicitno. Ampak, kjer se postavka porabe zmanjšuje, ne? Da je treba novo uporabo, ne? Pravzaprav dat. In vi mate seveda dolžnost, po enem od naprej členov v sta..., ne? Če bi mi neki porabe na protokolu zmanjšal, ne? Da bi potem seveda glede te porabe vi pol uskladitveni amandma naredil. In bi blo. Čeprav seveda, gospa županja, jaz nisem siguren, da sem za to, da se zmanjša protokol, protokolni denar, ne? Čeprav sem slišal možne besede – sem slišal. Pa naj si še svetniki pol zmanjšajo, ne? Če zdaj si bo protokol manjšal. Ampak, hočem tole povedat, razpravo ste o amandmaju zaprl, če boste funkcionirali tako, kot je Statutarno pravna komisija odločila. Vi boste v smislu zmanjšanja porabe protokolu. Ni nujno, da to izglasujemo. Ampak, razpravo boste blokiral. In to je ta, rekel bi, nedemokratičen – nedemokratičen poseg, v, rekel bi vsebinsko razpravo ob proračunu. No, zdaj a boste, a ne boste, ne? Pomagal DeSuS-u, da bi to blo pravno urejen. Vi veste, da do ta zadnjega stotega amandmaja lahko to delate. Upam, da jim ne boste živcev predolg časa rahljjal. Ne? Njim, ne? Tako, kot jih men, ne? In sicer bom povedal, kje jih men – živce rahljate.

Jaz seveda mislim, da nekaj prodaje mora bit. Ne? Mislim, da je Möderndorfer briljantno najdu neke napake v teh prodajnih rečeh. Seveda pa izhaja iz enega izhodišča, ki je seveda nazorsko napačno. To je, da MOL prodaja zemlje, zaradi, kakor pravijo nekateri vaši strokovnjaki, maksimizacije profita. Ne? Ne? MOL seveda ne prodaja parcel zaradi maksimizacije profita. MOL s svojimi parcelami vodi tok – oziroma poln kufer imam tega izraza, ne? Ampak, ga bom ponovil – aktivno zemljiško politiko, ne? Poln kufer ga mam zato, ker se vsi na njem slikajo, ne? Nobeden pa pojma nima kaj to je – aktivna zemljiška politika. Poglejte, jaz bom to aktivno zemljiško politiko razdelil na paket – na tri pakete in bom probal zdaj to razložiti. En paket je stanovanjska gradnja. Že Möderndorfer je zaslutil, da bi kakšna parcela od teh bla ta prava tudi za stanovanjsko gradnjo. Ampak, v globalu moramo mi seveda najprej urediti eno bilanco, ki se ji reče – mi mam postavko, kaj smo dolžni Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije. In jaz vas sprašujem, da bi posvojili en amandma, v katerem bi pojasnil – namreč, jaz vas sprašujem za nekaj posvojitvev amandmajev – tistih, ki zaradi konflikta z gospodom Omerzo in z gospodom – temle – z gospodom Pavlico, nisem hotel na njih vztrajati. Ne? Češ, saj ma zamrznitvene – zavrntitvene amandmaje Möderndorfer, ne? Ampak, njegovi amandmaji so zavrntitveni. Ne? Moji amandmaji pa niso vsi zavrntitveni. In sem naredil napako. Zato sem potem vam pisal pismo. In seveda v tistem pismu noter govorim tudi o tem amandmaju, ko smo mi dolžni stanovanjskem – Skladu kmetijskih zemljišč. Kjer vas prosim, da pojasnite, ali so notri tudi zemljišča za stanovanjsko gradnjo. Seveda so, ne? Tam not so Stanežiče. Ki let 93, so bile pač njive, ne? Ne glede na to, zakaj so bile kupljene. Ampak, zdaj pa vam moram povedati, da ni noben greh dat Skladu kmetijskih zemljišč zemljišča v Stanežičah. Noben greh. To je teh 776 ha. Štirje ha, pa 8 km² skor. T ni noben greh. Zaradi tega, ker imajo politiko, da bodo iz Sklada kmetijskih zemljišč, dal vse skupaj Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije, ki bo gradil stanovanja, ne? Mi tako in tako nimamo denarja za stanovanja graditi. V Stanežičah. To se prav, da če boste pojasnil, kaj se skriva za temi zemljišči. Vsaj – al so kmetijska, al so ne vem kakšna, ne? Da se bo seveda, ne? Vsaj mal vedel kaj je. Al so tud neka zemljišča, ki so namenjena – ki so namenjena stanovanjski gradnji. Ki smo jih zdaj mi, kot taka naredil. Ne? In bi vas prosil, da dopolnite ta amandma. Jaz ne zahtevam od vas tisto, kar zakon zahteva. Ki zahteva specifikacije. Vseh vrst specifikacije in zahteva oceno.

Veste županja, v vseh teh postavkah ni ene ocene skor. Ampak se čaka na cenitev. Oprostite, veste, he, he... Ne? Oprostite, dajte enega čist navadnega gradbenika, al pa sodnega cenilca, da vam bo povedal, na koliko on ocenjuje njivo. Na kok ocenjuje travnik. Na kok ocenjuje nezazidano stavbno zemljišče. Ne? A me razumete, pri Šarabonu mat vzor, ne? Vzor – 3500 mark recimo, ne? Na kvadratni meter zemljišča, ne? Ne? Pa naj bo pol tega, skratka, eden bi lahko te ocene dal. Ne? Hočem sam to reči, da vas prosim za nekaj specifikacij, ne? Če - če - če vam to dela težave, vam bom jaz dal tukaj dopis od Sklada kmetijskih zemljišč, kjer piše – močvirja... pa ne najdem, k je tok teh materialov... dejte mi verjet. Ene osem kategorij. Neplodno močvirje. Travniki. Pašniki. In tako dalje in tako naprej. Gozd in tako naprej. Noter je. Vse se ve. To se prav, najprej moramo it – zdaj seveda mamo tud amandma, ki se mu teče, da pa iz Sklada kmetijskih zemljišč, pa Mesto dobi, ne? Ta amandma sem uspel uveljaviti. Čeprav zdele se ne spomnim, al ga še zmeri tud vas prosim, da ga posvojite. Evo vidite, tlele noter mi gospa Nuša Dolgan, tlele vidite – dala. In tlele vidite noter je tudi grafika. Tako, da če bi se jaz potrudil tako, kot gospod Möderndorfer, ne? Bi tamle gor vam pokazal z grafiko, kje Sklad kmetijskih zemljišč, je nam dolžni. In verjamem, da je tud kaj stanovanjske gradnje tam, kjer je Sklad kmetijskih zemljišč pa nam dolžni. To so parcele, ne? Kjer je napisana gor, vidite, v lasti Republike Slovenije. Ena skoz ena. In kar zajetna mapa. Vsaka alineja je ena parcela. Kaj problem. Ne? Je pa to mapa seveda gospa županja, ki je vi niste tri leta uredil. Gospa Vika Potočnik jih pet let, šest let – kok časa si bila? Ne? Ni uredila dva mandata, ne? Je ona. Pred njo tega ni uredil gospod Rupel, ne? Mogoče zavestno, mogoče pa ne. Pri eni od

vaših najboljših uslužbenk sem slišal, jej – jej --- zemljišč v .../// nerazumljivo.../// pa nisem dala. Pa bi morala po zakonu. S kakšno pravico reče referent – Zemljišč v Stanežičah pa nisem dala? Trinajst let to ponavlja. Pri čemer rabi to Stanovanjski sklad Republike Slovenije, to zemljo, da bi začel zidat. V Ljubljani nima nobene parcele. Mislim, to je – ne vem – nič ne dramtiziram. Trinajst let nezakonja, trinajst let bilanc, ki ne klapajo. In trinajst let zadreg, da se ne zida. In, da ne boste verjel, ne? Tožbo Gipos, naj nam to zemljo da. Ma naj toži Republika, da naj ta zemlja tja gepira, kamor res gepira. Ne pa mi. Gospod Franko nas napotuje, da tožimo Gipos zato, da dobimo to zemljo, ki gepira unmu skladu. In, ki mora končat na drugem skladu. Razumete? Uni pa nas tožijo, na izročitev. Ma naj tožijo na izročitev. Sklad kmetijskih zemljišč Republike Slovenije sam – sam, samo tkole moramo – samo tkole moramo kretnico pokazat. In moramo reč – ho, ho. Zmotil ste se. Trinajst let nismo prenesli, veste? Ker trinajst let nismo prenesli, ne? Ne morete une tožit, ne? Seveda unih tožijo, da bi... no, nič ne bom komentiral. Vi že veste kaj tožijo. Tožijo, da bi se jim plačala realna cena za zemljišče, ki so napisane in ki so končala v – pri Giposu zato, ker tega nismo mi urejal trinajst let. In tako bo z vsako zemljo, ki se ne bo urejala. Na koncu se bo najdu Gipos, al pa BSL. In to se vam bo zgodilo gospa županja tud na vsej infrastrukturi Holdinga. Ki – ki trinajst let ne ve kam naj se napiše. Trinajst let je nezakonito napisana na javna podjetja. Holding se ne more vpisat. Mi se pa trinajst let nočemo vpisat. Vika Potočnik je enkrat, pa ne vem, al zarad svoje – rekel bi, spretnosti, al je že takrat vedela. Rekla – zakaj se ona ni vpisala – ne vem kaj je blo... na infrastrukturo od Holdinga. Vika, korigiri me, če moj spomin ne dela. Ker bi se takrat morala vpisat na velik občin, ker delitev premoženja še ni bila narejena. Ne? Moram reč, da ma dobre reflekse. Sam, če je že takrat vedela, tega ne bi smela naredit. Ker, zdaj se hoče – se hoče vpisat pa Holding. Sej se ne more. Ampak, zato je trinajst let že nezakonita situacija. Napisani so tisti, ki ne smejo. Ampak, CPL, pa KPL, pa Dobrunje. K bomo prišli do Dobrunja. Kaj pa, če je tud naša zemlja? Tisto, ki smo jo prodal, lansko leto? Ja. CPL je še zdaj lastnik, oprostite, Kidričevega spomenika. Deset na deset metrov. Vse ostalo je pa funkcionalno zemljišče k Cankarjevem domu. To smo uspel, po ne vem kok časa naredit. O. k.. Dobro.

V – na stanovanjski gradnji mam pa mi direktno bilanco. Ki jo je treba izpolnit. In ta je – in vas prosim županja, da date ta amandma, da ga posvojite. Mam predpogodbo v Zeleni jami. Tam je manj zemljišč. In jaz govorim seveda istočasno o odlivni, neodlivni strani in tako naprej. Tam je manj zemljišč, kakor smo jih dolžni iz naslova pogodbe, ki ste jo podpisali. Veste katera pogodba je bla. Nič narobe s to pogodbo. To je bla pogodba, ki ste jo pisal po pismu o nameri. In se je glasila – ne vem – 500 000 mark. Ali nekaj tazga, bo sklad stanovanjski Republike Slovenije plačal Mestu Ljubljana za dva zazidalna načrta. Eden je Brdo Jug. In drugi bi bil Vižmarje. Prvega so realiziral. Smo realizirali tuki v mestnem svetu. Upam, da smo dobili tud plačan. Če so vam pa plačali tud tistega za Vižmarje, upam, da ne, ne? Bi bli pa totalni idioti. Pr takih skladih, kot jih imamo, bi se tud to lahko zgodil. V Vižmarjih, vi veste, da ni problem, ne? Mislim, ta Oven je tud mal čuden, ne? V Vižmarjih ni problem to, a je Kopač njemu nadzornem svetu rekel, naj kupuje tiste parcele pod daljnovodi. Ampak, je on kupoval tiste parcele zato, ker je imel z vami pogodbo. Da bo kupoval te parcele. Drugo je to, seveda, da je on zlorabil to pogodbo. Ampak, v tej pogodbi piše, da boste vrnili zemljišča ena proti ena. In teh zemljišč je več, kakor jih je v Zeleni jami. Zato prosim, da posvojite moj amandma, ki se mu reče – kupili bomo po ceni iz predpogodbe. In potem dal to zemljišče Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije, ki komaj čaka, da bi začel gradit stanovanja v Ljubljani, pa ne more pridet do zemlje. Menda – menda – je ta predpogodba na Stanovanjskem skladu Republike Slovenije, je nimajo. Pravijo, da se pogovarja občina z njimi, kot da je to poslovna tajna. Nije valjda. Namesto, da bi čim prej tja zemljo zlifral. Uni ne vejo kakšna je tlele cena. Majo pa številke tud, ne? Kok je tam na Brdu. In je to več, kot je to v Zeleni jami. Se pravi, da moramo še kje drugje zemljo najt in dat Stanovanjskemu skladu.

Nič narobe. Sam realizirat je treba pogodbo, ki ste jo leta vi 2003 podpisal. Nalogo pa morete veste prevzet na sebe, da boste še v letošnjem letu, da boste še v letošnjem let, če ne družga vsaj poskušal od SCT-ja dobit t zemljo po predpogodbeni ceni, ne? Saj vas noben ne bo ustrelil, če ne bo ratal. Sam oprostite, mora pa bit zahteva v proračunu. Ena in druga.

No, drug paket je seveda vprašanje usmerjenega urbanega socialnega kulturnega razvoja. Poglejte, gospa županja. Mi moramo usmeriti izgradnjo študentskih domov na Vojkovi cesti. To lahko usmerimo samo na dva načina, da ne bo zlorabe. Da se ne bojo tam zgodile neke garsonjere, ki grejo zdaj blazno dobro v denar, ne? Samo na dva načina. Ali republika prevzame svojo funkcijo in mi damo njej svojo zemljo. Gospa županja jaz bi jo dal neodplačno. Sam en hektar je. Kajn problem. Še to je, rekel bi – dotacija za študentske domove državi. Če pa država noče investirat. Če tud dotacije noče vzeti. Če država seveda ne skrbi za študentske domove, potem pa naj da – naj da pa seveda država pa koncesijo. Pri domovih za starce znamo. Posel dobi sam tisti, ki ma koncesijo. Ne? Za, rekel bi – znanja, ki se jim reče samski dom, ne samski dom – dom za starejše občane in tuki pa naj bo koncesija za... Če, seveda država ni pripravljena, bo ta investitor mal čakal. Ne pa, da bo gradil garsonjere. Bo čakal. In mi bomo v okviru Zakona o glavnem mestu države izvedli pritisk. Bomo izvedli tudi javni pritisk. In bomo rekli – minister niti noče zemlje, ne? Za študentske domove. Niti ne zna podeliti koncesije. Verjamem, da tud zna ne. Ampak, k smo uvedli inštrument koncesije, smo vedeli, kje bo osnovni problem. V koncedentu. V podeljevalcu koncesije. Ne bo vedel kako naj jo podeli, da ga koncesionar ne bo ogoljufal. Ampak, oprostite, najmanj, kar je – on ne bo smel prodajati teh stanovanj, ampak bodo to študentska stanovanja. Minister pa naj pazi, kako bo s ceno. Da bo cena nižja. Cena nižja najema za študente nižja. Zato, ker bomo mi dal hektar zemlje zastoj. To je ta problem.

Pa gremo naprej – recimo. Muzej revolucije. Jaz vas zdaj namreč prosim županja, da bi nekatere te tele moje amandmaje, ne? Posvojil. Ker v teh amandmajih ne bom mogel diskutirati drugač, kot zdale, ne? Tko, kt – kt stanje stoji, vi še niste posvojili teh amandmajev. In, saj veste, ne? Moram kaj več o teh amandmajih govoriti.

Poglejte, Muzej revolucije, ne? Napisal ste, da se to prodaja, ker ni več potrebe po Muzeju revolucije. Jaz mislim, veste, da je to čist navaden nagajanje državi. Ne? Vi mat podatke, da tam neki šari okrog Stanovanjski sklad. Ki je seveda od te nebrižne države, Kopačevega tipa, seveda dal v program prodaje tudi – tudi zemljišče za Muzej revolucije. Ne? Ga je dal. V prodajo. Ampak, da se ne bi zgodil prevelik škandal, je not skočil Stanovanjski sklad Republike Slovenije, ne? Vedoč, da tam ne bo mogel graditi stanovanj kar tako. In zdaj, med zemljišče, ki je še ostalo, Muzeju novejši zgodovine, in zemljišče, ki ga ima Republiški stanovanjski sklad. Vsred mam pa mi eno pikico. Ki jo prodajamo. In smo seveda vzpodbudili koga? Kar neke mešetarje. Mislim, to je terminus tehnikus za nepremičninarje. Mešetar. Mislim, kot – to ni žaljivka. Ne? Smo vzpodbudili nekatere mešetarje, da so si najdlji prodajni predmet. In so razglasil – ... da oni kupujejo za potrebe, da kupujejo za potrebe Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Beri – razglasil so se za tiste špekulante v Vižmarjih. Ko je Republiški stanovanjski sklad, ne? Rabil nekega mešetarja, da je fajn zaslužil pri tistih rečeh. Ampak, resnica je seveda druga gospa županja. Jaz bi tam rad videl en oddelek Muzeja revolucije. V okviru Muzeja državnosti. Ne? In bi ta prvi bi potem dal, ne? Tudi en doprinos tja k – jaz mislim, da ne bi bilo revolucije, ne? Potem bi imel še kraljevino. Moja mama, ki je bila na meščanskem liceju v službi, bi pa še zdaj imela spričevala, ne? V cirilici. Ne? Tako, da jaz bi takole rekel, da ta revolucija je mal dobrega tud naredila – recimo, ne? Ampak, to bi bil Muzej državnosti. Ampak, če pa ne bi bilo to, bi bila pa neka kulturna ustanova. Jaz vam zdale dva porabnika povem. Ko se bo zidala Opera, rabimo nadomestno lokacijo, začasno. Ko se bo zidala Drama – prenavljala, rabimo. Štiri leta. Gospod Pipan dobro ve, kako se to. To je kontejner, ki se ga najame. To je perfektna lokacija za kulturni namen. Ko se bojo naveličal začasnih objektov, bo pa kakšna druga kulturna inštitucija, ali pa

neka univerzitetna. In zato, da ne bi stran metal dragocenih parcel. Tako Mesto, kakor država, predlagam, da neodplačno damo, ali pa ne vem – pocen damo, ne? Tisto mejno fliko tam vmes. Ne? Med Stanovanjskim skladom Republike Slovenije in Muzejem novejšje zgodovine državi. Neodplačno. Ampak, v kulturne namene. Ne? Ne v namene, da bo ona naprej enmu mešetarju prodajala. Ne vem, da bo pač tri leta pol un lahko prodajal stanovanjskemu skladu. Ker namembnost je pa treba spremenit vmes.

No, in tako naprej mam še nekaj teh amandmajev. Kjer me je pa že tud iz mal – izzval, ne? Gospod. In, kjer ste se vi obregnili. Veste? Vi ste se ob moj amandma obregnili glede Šumija. Gospa županja, jaz vas ne razumem. Poglejte. Mi bomo Šumi zdaj enkrat sprejel. In oprostite, a vi mislite, da vsa projektna ekipa ne bo sposobna zaprosit za gradbeno – za gradbeno dovoljenje pred januarjem 2007? Ona bo sposobna zaprosit za....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...novembra 2006. Kar pomeni, da jim moramo dat stavbno pravico. Stavbno pravico zato, ker ta čas hvala bogu, bo tole javno dobro, pa ker ne moremo prodajat, ne? Ne? In zdaj vi seveda hočete reč, da naj bi to stavbno pravico plačal recimo – kaj je že K.D. Group, ali kaj je že – eni gospodje Racmani. Da bi to plačal šele recimo septembra 2007. Kajti, če ne bodo plačali letos, bomo moral met drug let proračun. Bomo morali u – v –v temle – v programu, letnem programu prodaje opredelit Šumi. Sprejel bomo proračun kele nekam, kaj pa jaz vem – maja, ne? Preden se bo posamični program zgodil, bo – evo ti ga na – september al pa oktober 2007.

Gospa županja, al ste mogoče hoteli povedat kej družga? Da je tam kakšna pogodba že podpisana? Al ste mogoče hoteli povedat, da se stavbne pravice, ker bote pod roko dajal – ker niti ene stavbne pravice ni notr. Ne vem gospa županja. Eni se obnašajo, k da mate nekaj podpisanega. Vem, da ste v nekaterih drugih prilikah stavbne pravice dajal drugač. Naj vam bo oproščeno. Ne? Recmo. Kaj že je? Tale... Tehnološki park. Kije moral konkurirat za neka sredstva, ne? Ja. Mar bi speljal. Ampak, nič. Tam je vsaj koristna malverzacija, ki se ji reče, ne? Koristna malverzacija, ki se ji reče. Un je moral vložiti, ker je moral vložiti. Ker mora gradbeno dovoljenje dobit. Ne vem, zdele do – da bo sredstva črpal, ne vem, zdele do konca meseca, al neki tazga. Smo mu dal neko lažno stavbno pravico, ne? Nismo mu dal stavbne pravice, ampak lažno stavbno pravico. Ajde, de. To je vsaj naš protežiranc. Ne? Ampak, oprostite, Šumi je pa komercialna investicija. Ne vem kako bo to. No, tako. Zato mislim, seveda. Jaz upam, da se bo ta čas Jani Möderndorfer naučil, kakšna je razlika seveda med oceno, pa med cenitvijo. Pa, da bo Jani Möderndorfer tud razumel, da se ocena daje v letni program, ne? In, da se seveda cenitev daje pa v posamični program prodaje. Ne? Mal vas moram opozorit, tud tam, kjer cenitve že mate – pišete potrebna cenitev. Recimo pri Džamiji, ne? Ampak, nič hudga. To je polno teh napak. Prosim?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Veste kdaj imate cenitev? En mesec pa pol nazaj. No, kaj pa pol? Zakaj pol pišete tle notr, da – da je potrebna cenitev? Če cenitev že mate? Ja. Ja ne? Mislim, zakaj me učite tle – pol leta moram bit – ne sme bit stara. Cenitev mate. Not pa pišete, na postavki pišete – potrebna cenitev. Ja. Mislim. Dejte amandma, ne? Da bomo dostojen, da bomo sprejeli dostojen tekst, vsaj kolikor toliko. Tam, kjer vemo, da je kej narobe. In tako naprej.

No in zdaj seveda se tuki pogovarjamo – ocena je katera? Zdaj pa moram Janiju Möderndorferju povedat, katera je ocena. Tam gre za 430 m² stavbne pravice. Jaz sem ocenil,

da gre na kvadratni meter več, kot 2000 mark. Zemljišča. Tok bi bla recimo ena izklicna cena za kupit, ne? Stavbna pravica je praktično cenovno isto, kot nakup, ne? In to znese 100 milijonov – tamle not je to napisan. Za 430 – za 430 oneh. In seveda, če sem se pa v ceni zmotil, ne? Pa če bo potem cenitev dala nekaj družga, bomo sam veseli, ne? Zato pa je predvideno v – v letnem programu – ocena. V individualnem programu, ki sledi letnemu programu, pa cenitev. Ne? Zato, ker za letne programe res ni možno. Ampak, ocena, oprostite, pa profesionalc mora znat takoj dobit. Včas smo mel sploh odlok o tem. O gradbeni ceni. Tako, da sploh, ni mogel sploh migat sem pa ke. Zdaj pa seveda, profesionalc to in ta oddelek je profesionalen, to naredi takoj, ko je možno.

No, županja, torej, jaz vas prosim, da ta postavko – Dobrunje, čeprav je ista, kot dejansko na nek način ista, kot Möderndorferjeva. Če je finesa not ne vem, se tud ne bom s tem ukvarjal. Obljubil ste, da se boste s svetniki pogovarjal. Z mano se niste. V časopisih piše, da ste se. No, drugač bi vam razložil, ali je prav, ali ni prav. Drugi amandma, k ga jaz mam tlele notr... Prosim lepo? V časopisih piše, da se pogovarjate s svetniki ta teden. Še danes je pisal v Dnevniku, da ste se pogovarjal s svetniki. Z mano se niste. Pa sem vas cel teden prosil, da bi vam razložil tele amandmaje. Za – k sem vam jih tud pisno dal. Ta je dobra. Sej vem, da sem sam en glas gospa županja, no. Pa še to zelen. No ja. Poglejte, upam, da ste razumel to okrog trga. Okrog Muzeja revolucije. Namreč, grozotno bi pa blo, če bi pa mi tud prodal park ob Gradaščici. Kar seveda tuki not pri vas je. Park ob Gradaščici nimamo kej prodajat. Zato vas prosim, da posvojite ta amandma.

Potem vas prosim gospa županja, dons me je poklical nekdo iz – iz župnije, v temle v – kje že? V Fužinah, ja. Ne? Češ, da sem dal amandma, da se tisto zemljišče ne proda, ne? Vi veste, kaj sem vam predlagal gospa županja, da se namensko proda za cerkev s spremljajočim programom. Oprostite, ne bi si želel, da nekaj, kar je v planu in kar je v PUP-u opredeljeno, kot družbene dejavnosti (cerkev s spremljajočim programom), mi prodajamo na splošni dražbi, za katero koli družbeno dejavnost. Ne? Möderndorfer je spet napako naredil, k je tam govoril, da je zelenica. Seveda je zelenica v naravi. Ja. Namembnost je pa cerkev s spremljajočim programom, zato vas prosim, da se ne zgodi tuki široka razprodaja vseh tistih, ki se bodo zmišljeval, da so družbena dejavnost. Ampak, da se to usmeri v to, da je to zemljišče se prodaja cerkvi in s spremljajočimi dejavnostmi. Če pa letos tega cerkev ne bo kupila, bomo smatral, da je neresna. Pa bomo mogoče drugo leto potem to dajal. Istočasno bi to lahko pomenil tudi, da z Lazaristi obstoja vendarle neka možnost kompenzacije, da se jih znebimo tam, kjer je vprašanje Džamije. K sej veste kaj ste tam naštilal, ne? Ne? Na tistem področju. To je bilo objavljen v časopisih. Kajti rims..., člani rimske katoliške cerkve, se med sabo vendarle znajo ment, ne? In, če majo samo finančen problem, ne? Zamenjava mogoče teoretično ni možna. Ampak, prodaja bi pa lahko. Uni. In se ve. In tako dalje in tako naprej. Skratka – prosim, da se usmeri, da se usmeri prodaja v smer tega, da se ve, kdo je kupec. Potem se pa naj Frančiškanska cerkev javi, pa se naj javi pravoslavna cerkev, pa se naj jav katera koli cerkev. Ne? Al pa cerkev razuma zaradi mene. Ampak, prosim, da pozovete slovenske cerkve, da se, da se tuki udeležijo nakupa. To je moj amandma.

Potem vas prosim, ne? To sem že rekel, ne? Da naj bo. Tuki sem dal variante gospa županja. Ali damo za študentske domove tist ha zastonj državi. In jo s tem zavežemo k neki operativnosti na področju študentskih domov. Ali pa koncesijo. In prosim, da se o teh dveh oblikah med sabo – sama s sabo odločite in enega od teh amandmajev daste, ali pa oba. Pa se bomo pol mi tuki odločal katerega sprejmemo. Ne pa zamolčvat problema ob Vojkovi cesti. Za študentske domove. Ne vem kateri vaši prijatli hočejo tam iz – iz tega naredit garsonjere. Danes si pogledite v Financah, ne? Vsak dan gor rasejo cene garsonjere. Ne? Za razliko seveda od velikih stanovanj. To je najboljši kšeft ta trenutek na nepremičninskem trgu. Dejte ugotovit kateri prijatelj hoče prodajat garsonjere? Pojma nimam kateri prijatelj, ne? Tist sem že pač prej povedal, ne? Prosim, da date ta amandma notr. Da boste kupili po predpogodbi. In, da

bojo se zemljišča prenesla neodplačno na Javni stanovanjski sklad Republike Slovenije v Zeleni jami. Ne bom več razlagal. Nič ne bi, no. Jaz sem dost diskutiral. O tisti postavki, za katero sem tlele kazal tistih 766 ha. Nič ne bi škodoval, če bi te kulture ble narejene.

tem sem jaz seveda izčrpal. Cilj mojih vseh dosedanjih amandmajev, razen tistega 5. člena, kar bo seveda poseben razgovor, oziroma razgovor sploh ne bo več potreben, se mi zdi. Ne? Vsi ti amandmaji so usmerjeni v to, da se artikulira ta prodaja, ne? Da ni divja. In s tem mislim, da bom tudi gospodu Möderndorferju, ne? Ustregel, ne? Ki je sigurno mel tudi motiv divjosti, tisti, ki ga je napotil v to njegovo analizo. Ne? Nisem pa za to, da se vsa prodaja in prenosi ustavijo. Ker enostavno ne morjo, ne? V ostalem seveda podpiram Möderndorferja. In zato tud tam, kjer ni bilo treba usmerjat, tud nisem dajal, al pa duplikatov amandmajev nisem notr vlagal. Ja, hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Sušnik. Za njim bo razpravljaj gospod Cizelj. Izvolite gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa, saj bi v bistvu moral že skor mal sape zajet, pa naprej it, ne? Zdaj, ko smo pač to slišal, kar je bilo za slišat. Poglejte, kolegice, kolegi, osnovni problem današnje razprave in letošnje razprave na sploh o proračunu je, da je pika na i, v tistemu, kar naš svetniški klub že nekaj časa pojmuje, zmedenost planov mestne uprave. In popolna nejasnost načrtov. Če bi leta 2003, ko smo začeli vsebinsko delovat v tej Mestni občini Ljubljana, v tem mandatu, jasno začrtali cilje in projekte, ki jih mislimo speljat v tem mandatu, al pa načet tako in drugače. In tud opredelil do katere faze. Potem bi seveda današnja razprava o proračunu in vsakoletna razprava o proračunu, bolj ali manj potekala zgolj in samo še o tem, katere projekte smo zaključili v preteklem obdobju in katere bomo na novo uvrstili v predlog proračuna. In jih na kakšen način sfinanciral. Ne glede na to, da seveda imamo pri nas integralen proračun, vendarle vemo, da če želimo imeti odhodke investicijskega značaja in ne samo nekih rednih dejavnosti, potem je potrebno priskrbet nove vire financiranja.

Seveda, osnovni problem, ki, na katerega želimo opozorit in smo opozarjali tudi v preteklosti, je, da Mestna občina Ljubljana v tem mandatu nikoli ni prvič celovito obravnavala nekih jasnih strateških projektov, ki jih bomo izpeljal. Zastavil. Začel peljat. Ali pa sploh zasnovali. Drugič, da nismo imeli reorganizacije Mestne uprave. In tukaj moram prvo kritiko izrazit gospodu Möderndorferju, mimogrede, ko se je gospod Jazbinšek obregnul ob to. Jaz seveda žal, al pa k sreči ne uživam istega statusa, kot gospod Möderndorfer, ki menda še zmer opravlja poklicno delo funkcionarja politične stranke. Pa tud žena moja ni zaposlena na Oddelku za finance, da bi seveda mela skupaj čas analizirat te stvari. Ampak, to je njegova prednost. In to pogledno mu seveda priznavam, da je čas koristno potrošil za letošnjo razpravo. Žal mi je edino, da se ni oglasil kdaj prej. Bi verjetno razprave bile le bolj zanimive. Ampak, kot rečeno, razprava gospoda Möderndorferja in njegovi pogledi na, na to, kar naj bi se letos dogajalo, so nekoliko, oprostite – shizofrene. Namreč, če se teh stvari nismo znali pogovoriti na začetku mandata, se jih tudi pri zadnjem proračunu za letošnje leto ne bomo. In, kot drugo, njegova razprava, ko je govoril o organizaciji in delovnem področju mestne uprave, ima zgolj to lepotno napako, da je bil sam vodja svetniškega kluba, v času, ko je bila ta organizacija postavljena. Postavljena je bila še pod bivšo županjo. Ta županja jo pač ni spremenila. Torej, o teh napakah sem vesel sicer, da pač po osmih letih dela do teh zaključkov prihajamo. Da je organizacija napačna. Ampak, o tem danes nima več smisla zgubljeni besed. Zdaj, tretja stvar, o kateri se nikol nismo dejansko pogovorili je, glede generalnega

urbanističnega plana. Oziroma sploh urbanistične zasnove Mestne občine Ljubljana. In, ker pač te razprave nismo opravili in se nismo poglobili v to, da bi reorganiziral, organiziral, al pa ohranil, al pa okreplil, ali kako drugače se lotili Službe za prostorsko načrtovanje. Imamo danes to kaotično razpravo o tem, kje vse so tiste parcele, ki danes nimajo tistega namena, za katerega mi mislimo, da je pravi. Ampak, ne smejo met pa tistega namena, za katerega se investitorji, ki bi te parcele radi imeli, prizadevajo. To je seveda idiotska razprava, oprostite, cenjeni kolegi. Ampak, če mi sami, kot občina ne vemo, kaj naj bo na določenih parcelah. In nam pač po danem – vladavini, jaz tukaj pravim, koalicije LDS-a in – in SD-ja. Enkrat v podrejenem, enkrat v nadrejenem položaju, smo sprejeli sistem prostorskega načrtovanja tako, da pač investitorji nam diktirajo plan občinskega razvoja. In tudi občinskega urbanizma. Potem seveda danes se pritoževati nad gospo Zornado, je malo prepozno. Ne glede na to, al je prav, ali ne. Ampak, sistemi, vzorci obnašanja mestne uprave. Vzorci obnašanja uslužbencev mestne uprave. In, oprostite, bom še jaz grob – klientelizem, ki se je v tej mestni upravi razvil. Je pač pripeljalo do tega, da danes vsi tisti, ki so deset let, ala gospa Zornada in njej podobni – delovali v tej mestni upravi. Delujejo naprej po istih vzorcih, za katere so bili nekoč stimulirani, nagrajeni, pohvaljeni. In, glede tega, seveda, če mislimo to spremeniti, potem bo treba kje drugje začeti. Ne na današnji razpravi in ob razpravi o letošnjem proračunu. Ko bi vedeli, kaj je ta občina dejansko zmožna doseči na prodaji nepremičnin, potem bi seveda bila današnja razprava in tudi razprava, ki verjetno bo še nekaj časa potekala v zvezi s proračunom, bistveno manj obremenjena. Zakaj? Jaz sem že zadnjič javno povedal. V letu 2003 smo mi načrtovali prihodkov iz naslova prodaje zemljišč – zemljišč in nematerialnega premoženja, v višini 980 milijonov. Skupaj smo načrtovali prihodkov iz naslova prodaje zgradb in prostorov milijardo 356 milijonov. Realiziral smo od te milijarde 365 milijonov, 14 milijonov tolarjev. In realiziral smo 678 milijonov tolarjev. Vzorec se nam ponovi v letu 2004, ko smo načrtovali kar čedno vsoto. Milijardo 300 kapitalskih prihodkov. Po veljavnem proračunu. Od tega naj bi prodali milijardo 261 milijonov tolarjev potem samo stavbnih zemljišč. Uspel smo realizirati potem 11 milijonov tolarjev, od 34 planiranih, na področju prodaje zgradb in prostorov. In realizacija za leto 2004 – milijarda 291 milijonov tolarjev, na področju prodaje stavbnih zemljišč. Kakšna je ta postavka za leto 2005 še ne vemo, ker zaključni račun za leto 2005 še ni postavljen. Vendar, pri naporu, ki je bil vložen v lanskem letu po trditvah predstavnikov mestne uprave, na odboru za finance, je jasno, da je mestna uprava lani, tako rekoč na škrge dihala, da je spravila skozi kompletno prodajo premoženja. In ne vem, če smo prodali za več zemljišč, kot za kakšno dobro milijardo 200, do milijardo 500. Ne vem. Bom stal popravljen, v kolikor boste seveda povedal, da je drugače. V letošnjem proračunu, se seveda te številke dvignejo v vrtooglave višave. In načrtujemo kar 4 milijarde 998 milijonov tolarjev. Pardon, ni res. Na postavko mi pričakujemo v letošnjem letu, 2 milijardi 80 milijonov tolarjev, na strani prihodkov od prodaje osnovnih sredstev. Zgradb in prostorov. 2 milijardi 80 milijonov. In dodatno milijardo 800, na področju prihodkov od prodaje stavbnih zemljišč. Jaz ne vem, ali kdo dejansko je od tukaj navzočih verjame, da bomo vse to realiziral. In, če verjame, kako bo to realizirano. Čeprav bo proračun stopil v veljavo, magari petnajstega marca. Pa ne bo. Enostavno mestna uprava z današnjo organizacijo, mislim, da cenjeni kolegi, spoštovane kolegice – ob tem, ko nimamo niti kadrovske jasne situacije in odgovornosti, in ko pravzaprav uprava živi v drobovju zgolj in samo še zato, da dočaka volitve, ki so že tako ali tako pozne, ni v stanju speljati vseh teh postopkov, ki so potrebni za to, da sprejmemo te plene prodaje, posamične programe prodaje. In, ker pač zdaj zaključujemo zelo neslavno to proračunsko razpravo za to letošnje zadnje leto tega mandata, ko nihče več v tem mestnem svetu ni enoten glede prioritete, ki jih imamo, in ko pravzaprav vsi samo še panično iščemo vrage v omarah. Kaj se skriva za kakšno parcelo. Kaj se skriva za kakšnim zemljiščem. Kaj se skriva za kakšnim stanovanjem. Kdo so znani kupci, ki že imajo predpogodbe. Kdo so znani kupci, ki predpogodb sicer nimajo, majo pa – če

besedo takega ali drugačnega funkcionarja. Je seveda nemogoče sprejet konsistenten proračun. Kaj šele konsistenten proračun tud izvršit. Ko smo razpredali in razpravljali in se v javnosti pojavlja vprašanje pristojnosti župana, županje, da odloča sam o prodaji premoženja. O čemer bo govora, ko bomo diskutiral o 5. členu Odloka o izvrševanju proračuna, je seveda stalno v mislih, kako bo letošnji mestni svet zaradi spelta političnih okoliščin, županjo zdaj formalno omejil k nečemu, kar prej ni bila omejena. Jaz upam, da bomo pri tem 5. členu dobili analizo, tako kolege Jazbinška, kot tudi drugih, ki so pač mejčkn poštudirali te uredbe. In, da bomo ugotovil, da pravzaprav od leta 2003, na področju izvrševanja proračuna ni novih predpisov, ki bi stopili v veljavo. Pač veljajo povsem enaki predpisi. Ampak, da seveda do letošnjega leta je koalicija enotno zagovarjala tezo, da županji pripada oblast odločanja, o tistem, kar sicer po formalnih aktih nikol ni bila njena oblast. Jaz celo trdim, da bi verjetno se dalo izpodbijati pravno formalnost odločitev o prodaji premoženja iz preteklih proračunskih obdobj. Če beremo naš statut, jasno opredeljuje odgovornost in – in pravice razpolaganja s premoženjem. In, če beremo uredbe Vlade Republike Slovenije, sprejete v času vladavine pod predsedništvom mag. Antona Ropa, potem mi je žal, ampak noben predpis ne daje pooblastila drugemu, kot mestnemu svetu. Seveda bova pa opravila s predsednikom Statutarno pravne komisije lahko pri razpravi o 5. členu kaj bolj dinamično razpravo.

Bolj problematično se mi zdi, da, kot da danes pravzaprav diskutiramo o tem, katere vse nepremičnine bi vrgli iz tega programa ven. Oziroma letnega plana. Je – se mi zdi, princip sestavljanja proračuna. Ker proračun, kot je zdaj sestavljen in v preteklem oziroma v tem mandatu je bil tako sestavljen, to je nek spisek, ki ga zapremo tako ali tako. Na tak ali drugačen način. Važno je, da je sprejet. Ker brez proračuna je tako ali tako psihoza ustvarjena. Mestna občina Ljubljana skorajda propade. In, ko je proračun enkrat sprejet, takrat se začne pa arbitražno odločanje. Proti čemur sem pa jaz bil. In, če gledate vse razprave iz preteklih obdobj sprejemanja proračuna, vedno je bilo stališče enako. V našem sistemu je žal tako, mestni svet sprejme proračun, župan ga pa izvršuje. In v okviru tega izvrševanja, ima sicer nekaj maneverskega prostora. Jaz osebno sem pa za to, da ima čim manj. Ne glede na to, kakšne barve župan je. In tako pridemo potem do tega, da ugotovimo na Odboru za finance, da seveda plan prodaje stvarnega premoženja Mestne občine Ljubljana, v sumi bistveno večkrat pokrije številko, ki je tukaj notr navedena, kot prihodek. S strani, zaradi prodaje stvarnega premoženja. Skratka, mi naredimo neko rezervo. Uvrstimo notr polhn sklop nekih nepremičnin. Ki jih potem arbitražno lahko prodajamo glede na to, kako bo pravzaprav potrebno proračun zapirat. To je logika, ki sem jo jaz razumel in ki je – skratka, če se pri eni nepremičnini pojavi, ali pa pojavi pri kosu stvarnega premoženja pojavi problem, bomo prodal pa kakšnega družga. Ali pa kakšnega tretjega, ali pa četrtega. Ali pa, če teh štirih ne bo, bomo pa še kaj družga najdlji. Al pa sploh ne bomo realiziral. Tako je bilo pač leta 2004. Ko se koalicija ni mogla zment, kaj bi prodala, če jaz prav razumem, ne? Letos pač koalicije ni. Kljub temu, da je. Ampak je ni. Pa je. In zato seveda logika proračunskih dokumentov, ki so spisek nekih možnost, ne pa nek obvezujoč dokument za to, da bo župan to izvršil in prišel nazaj in poročal ob sprejemanju zaključnega računa. Naredil sem to in to. Uspel sem prodati to in to, kar ste mi naložil tukaj. In tukaj so bili pa objektivni problemi. Bomo zdaj seveda reševali na ta način, da bo za županjo bistveno bolj ugodno. In bo mestni svet sprejel nase odgovornost in krivdo, da bo dal soglasje, ali pa ne bo dal soglasje posamične programe prodaje premoženja. In na koncu, seveda, ko stvar ne bo realizirana, bo krivda pa – dolgotrajnost postopkov pred mestnim svetom. In neuskklajenost in kaj bi temu rekel – kaotično delovanje mestnega sveta. Tako nekako, seveda karikirano, pričakujem razpravo tekom letošnjega leta. Ampak, ne vem, v končni fazi spet, ko se bomo pogovarjali o tistih amandmajih, mene resno zanima, ali predlagamo kaj takega, kar že s samo zakonodajo ne bi bilo tako ali tako predpisano. In kar ste v preteklosti opustili. Opustili. Zdaj, mene so nekoč učil, da greh opustitve je včasih še hujši, kot pa greh storitve. Ampak, to je pač tako.

Na strani prihodka proračuna, je moj, moja glavna preokupacija, ukvarjanje s tem, kam pravzaprav, al pa komu vse bomo denar pustili. Zato, ker ga ne bomo pobral. Recimo denar bomo očitno pustili za – iz naslova takse za uporabo modrih in belih con. Za kratkotrajno parkiranje na javnih površinah. Ker številke, ki so tukaj navedene, kot prihodek občine, iz naslova teh taks, so tako mejhne, da ko gre človek preračunat koliko pravzaprav po sto tolarjev, kolikor naj bi listek iz novih parkomatov, če prav razumem – bil. Parkira v Ljubljani bistveno malo, manj avtomobilov, kot je parkirišč na razpolago. In seveda se sprašujem, kdo in na kakšen način bo izterjal od pobiravca takse, od katere celo plačuje DDV. Od takse plačuje DDV. Javno podjetje Parkirišče. Kdo bo izterjal od njih takso, ki nam pripada, kot občini. Zato, da uporablja naša, naše ceste, ne? Saj v končni fazi so menda še naše. Ampak, to tudi ostaja še odprto.

Potem seveda z veliko zaskrbljenostjo berem nekatere dopise, ki rajžajo k direktorju mestne uprave. Al vršilcu dolžnost direktorja, al pa tem osebam v županjinem kabinetu, kis se s tem ukvarjajo. Glede ravnanja Inšpektorata. Namreč, po mojih podatkih, je gospa Biserka Cizar v lanskem letu kar nekaj deset voznikom, pa ta številka se približuje stotim in še več, opustila, al pa oprostila plačilo že izrečenih kazni. Oprostila. Zdaj, mene, če me spomin ne vara, je eden v Postojni funkcionar. Pa eden v Kranju funkcionar. Je bil zaradi tega odpuščen. Pa še kazenski postopek je bil sprožen proti njemu. Seveda, to so veliki problemi, ampak spet ne bi zapadel v to, da bi začel vlagat kazenske ovadbe proti še redkim načelnikom, ali pa načelnicam, ki ostajajo, ne? To bi blo nesmiselno. Saj kaosa je že več kot dovolj.

Globoko se ne strinjam s trditvijo gospoda Möderndorferja, da zaradi tega, ker bomo letos malo bolj pokosili, malo več rožic posadili, malo bolj javne površine uredili, da bomo zaradi tega ogrozil prihodnje rodove. Jaz že od nekdaj razlagam, da mi gojimo standard na področju, tam pa, kjer gospod Möderndorfer bi rad še povišal, pa še povišal, pa še povišal – nekih nevladnih in nekih neprofitnih organizacij, preko meja, ki jih pač ta proračun zmore. Seveda smo pa na vsebinski razpravi, bi si jaz enkrat želel v tem mestnem svetu bolj konkretno opraviti. Ali smo mi bolj za to, da rožice gojimo. Pa, da imamo Ljubljano lepo. Ali smo bolj za to, da gojimo društva in drugi, ki bodo v grdi Ljubljani vedril in oblačil. Od katerih pa žal nimam nekih poročil, da bi bili kakšni ključni efekti. Vsaj za večino ne merljivi. Seveda se najdejo svetle izjeme – seveda se najdejo svetle izjeme. Ampak, ogromno je pa tudi skozi financiranje nevladnih organizacij, nekega čudnega, da ne rečem – klientelizma, bom rekel vsaj temu prijateljskih navez. Predstavniki vladajoče koalicije, ki je ni, pa je. Pa ni. Pa je. In izpostavami nevladnih organizacij. Ampak, kot rečeno, ne bom posploševal. Jih je kar nekaj, ki tudi veliko koristnega naredijo. Bi verjetno kazalo uvest neko metodologijo spremljanja učinkov za dani tolar s strani posamezne organizacije. Nekateri dobijo bistveno preveč. Jaz tam gledam že nekaj časa, kako se bohotijo sredstva, ki jih dajemo za neke multimedijske projekte na področju kulture in podobnih, pardon izrazu – ne, raj ne bom rekel – za katere se jaz čudim, da pravzaprav potem lahko rečemo, oprostite, rožic pa vendarle ne bo. Rožice naj bojo, saj to vendarle goji že neko prijazno mesto.

Enako seveda se mi zdi nerazumljivo, da ob tem, ko odlašamo s tistim, kar je že kolega Jazbinšek povedal. Razdelitvijo funkcionalnih površin, ne? To razpravo smo že enkrat mel. Jemljemo nase pravzaprav obveznost in odgovornost skrbi za čim večjo kvadraturu javnih površin, za katere zdaj samostojni svetniki in svetniki iz frakcije trdijo, da pravzaprav gojimo nadstandard. Jaz mislim, da bi eden izmed ključnih programov, ki bi ga v letošnjem letu kazalo izpeljat, v dobrovoljstvo vseh v Ljubljani prav to, da končno rečemo bobu bob. In razdelimo te funkcionalne površine po načelu maksimuma. Vsak toliko, kolikor le lahko vzame in vzdržuje. Ne pa, da se s tem obremenjujemo.

Prav tako moram reč, da sem tukaj presenečen nad tem, zakaj prihodki od udeležbe na dobičku in dividend ter presežkov prihodkov nad odhodki, zmanjšujemo, za skoraj polovico. Kaj se je zgodilo? Kaj se je zgodilo? – Kaj se je zgodilo? Saj potem pa arbitriramo spet, al

bomo prodal samo KPL, al samo CPL, al pa Veterinarsko postajo bi prodal, pa ne bi prodal, zato, ker se je napačen javil na razpis, pa premal ponudil. Pa drug je več ponudil. Pa gospod Omerza ni vedel, ali bi prodal, ali ne bi prodal. Pa je rekel – bomo vse skup razveljavili, pa drug let ponovili te vaje. Skratka kaosa, ki se ga poslužujete v vodstvu mestne uprave na tem proračunu, vodi do tega, da pravzaprav mestni svet bolj ali manj lahko lahkotno razpravlja o tem proračunu, brez neke jasne odgovornosti. Ker je tako ali tako stvar več ali manj jasna. Prodali boste tisto, kar želite prodati. Ne boste prodali tisto, kar je pravzaprav pesek v oči. Realiziral boste pa tekoče odhodke in pa tiste stvari, ki grejo za posvečene organizacije polvladnega, nevladnega ali čisto zasebnega značaja. In seveda na koncu dejansko, jaz kolega Jazbinšek, žal nimam čisto nič proti, če ta mestni svet sklene to svojo mandatno obdobje in neha vsaj sramoto delati temu mestnemu svetu, kot organu. Sprejme ta proračun, če ga misli sprejeti, al pa zavrne, če ga misli zavrniti. Kakor se pač je kdo s kom zmenil. Pa za tiste solde, k se je zmenil. In potem rečemo – gremo se raj volitve, namesto, da bi še tle sejnino naprej kasiral, a ne? Jaz mislim, da bi manj sramote blo za mesto, kot pa taka razprava o takem dokumentu.

V tem dokumentu je toliko nekih čudes in nejasnosti, mene predvsem bi zanimalo slišati, zakaj se nihče ni obregnil ob podatke, da pravzaprav za vse tiste neke čudne nakupe in odprodaje zemljišč, obstaja vrsto predpogodb, ki jih živ krst v tem mestnem svetu nikol ni videl. Nikol ni videl. Od SCT-ja do Vegrada. Do Energoplana. Do vseh mogočih. Ki so tle not v drobnem tisku navedene. In ne gre samo za slabo evidenco nepremičnin. Očitno nepremičnin imamo hudo dobro. Gre za to, da pravzaprav nimamo evidence naših prioritet. In v tem mandatu jih ne bomo več mel. Pa lahko sprejmemo zlat proračun, na srebrnem papirju, pa prodamo še platno, ne pa še zlato pa srebrnino zraven. Nič ne bo. Ker ni ta uprava tako sposobna, da bi to stvar lahko realizirala. Ni. In lahko se zagovorimo, pa tudi umaknemo vse tiste amandmaje, v zvezi, s čemer pravite – omejujemo samostojnost župana oziroma županje v našem primeru, da razpolaga z nepremičninami in stvarnim premoženjem. Lahko tud to umaknemo. Pa kljub temu ne boste realiziral. Kljub temu ne. Mene osebno ne bi bilo strah ne realizirati, niti ne v končni fazi tolk prodaje, kolikor smo jo zastavili od kapitalskih prihodkov. Leta 2004, ne? To se pravi skor 5 milijard. Nič napačnega. Važno je, da mi smo sposobni iz tega naslova to tako predstaviti, da je vsakomur v temu mestnemu svetu jasno, da smo naredili posel, ki bo nas pripeljal v dolgoročno racionalizacijo poslovanja mestne uprave. Ne pa, da smo soočeni s tem, da projekt MEUM obravnavamo v alinejah, nekje spodaj. Vreden je pa cel kup denarja. In ne tako, da pravzaprav projekt PCL obravnavamo skoz amandma, ki je vložen na samo sejo. To ni ne pošteno. Ne do nas. Pa ne do Ljubljančanov. Ni. In, če pač teh projektov ne znate na nek resen in dostojen način predstaviti mestnemu svetu, in povedati kaj pravzaprav želite od njega. In kaj pričakujete, da nas bo stalo še v prihodnjih letih. Kaj bo po letu 2006, ko za nami pride samo še potop. Al bo še mogoče kakšna rožica kje sijala, kljub temu, da je gospod Möderndorfer proti.

Najhujš se mi zdi osebno ta hinavščina tistih, ki so bili stalno zraven, pa stalno tiho, pa stalno so glasovali za. To je najhujš. Potem pa, na koncu, ko vidijo, da je stvar tik pred tem, da bodo tudi oni črni, se pa seveda oglasijo, pa povejo – saj mi pa vendarle nismo taki. Mi smo skoz bli za neki družga. Dragi moji, lari fari. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod ... Gospod Jazbinšek, ja replika. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz mam mal pritrdilno, mal pa tud nepritrdilno. Poglejte, županja vi ste tamle, grdo gledate, če kdo reče, da nimate pooblastil za ta individualni program prodaje, ne? K sploh ni, k je itak izvedba postopka prodaje. Ne vsebina. Lejte, 80. d. člen Zakona o javnih financah, je jasen. Z občinskim predpisom je treba določiti organ, samo dva organa sta možna. Mestni svet al pa župan, ne? Ker nadzorni odbor ja ne bo delal teh stvari. Da se določi organ, ki odloča o izvedbi postopka prodaje posameznega predmeta finančnega in stvarnega premoženja. Vi si v okviru statuta zapirate pravno praznino, ki jo imamo danes v statutu. Ampak, če je v statutu pravna praznina, če ta organ ni določen, to ne pomeni, da je županja tisti organ. Da bo jasno. To pomeni, da imamo pravno praznino. In zdaj, pogledajte, vi ki hočete to pravno praznino zapret, na ta način, da bi v drugi fazi vendarle vi odločal. Poglejte, kaj ste si s tem statutarnim predlogom in pa z letnim programom dal v odločanje. V odločanje ste si dal, da boste pri vrednosti 3 milijarde 750 milijonov sit, odločili, ali jih boste dal sto procentov v kapitalizacijo, sto procentov v prodajo, ali pa fift-fifti. Vi ste si breme te odločitve na sebe dal. Tako, kot tuki piše, namenjeno prodaji oziroma dokapitalizaciji.

Gospa županja, kdaj in kdo bo odločil, ali je to dokapitalizacija, ali je to prodaja? Ne? Pri čemer seveda v letnem programu mora bit eksplicitno napisan tudi cilj in tako naprej. Zdaj pa, zakaj seveda gospa županja, mat pravno praznino? Poglejte. V statut danes je limita recimo za koliko lahko kupite. Ne? Ampak, vi lahko pod ceno tud prodate. In zato vam tega pooblastila ne bomo dal. In jaz povem zakaj vam ga ne bomo dal gospa županja. Zato, ker mam izkušnjo z današnjim ministrom za gospodarstvo. Gospodom Vizjakom. On je prodal Grad Mokrice pod ceno. A razumet? Je moral it za ministra, da ga niso v Brežicah linčal, ne? Tako pocen občinsko premoženje prodaja. In te usode vidite gospa županja, da bi vi občinsko premoženje, Grad Mokrice...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

... prodal pod ceno, vas hočemo obvarovat.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Najprej gospa Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Ne. Replika na diskusijo gospoda Sušnika.

GA. DANICA SIMŠIČ

A, nisem razumela. Dobro.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Lahko?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Samo trenutek, gospod Kovačič, vi imate pa repliko na repliko? Potem je pa gospod Kovačič prej.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Glede na to, da imam samo minuto. Čisto na kratko. Gospod Jazbinšek je govoril o pravni praznini, v kateri si je županja vzela pravico odločanja o razpolaganju z mestnim premoženjem. Jaz seveda moram povedat, da tukaj ne gre za nobeno pravno praznino. Ampak gre za to, da seveda tisto, kar ni napisano, ne pomeni, da se lahko poljubno o tem odloča. Ampak to pomeni, da seveda županja ni imela pravice odločanja o razpolaganju z mestnim premoženjem. To pravico si jo je, to pravico si je vzela. Vendar je treba povedat, da je bilo to odločanje v preteklih letih, ko seje odločalo o prodaji mestnega nepremičnega premoženja nezakonito. Zdaj, s temi amandmaji, ki se tukaj predlagajo, se županji v bistvu daje neka usluga, da se ji vendarle omogoči, da v omejenem, v omejeni vrednosti o tem sama odloča. Do sedaj pa te pravice ni imela...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če končate misel...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Res pa si jo je – si je to pravico sama vzela. Vendar seveda v nasprotju s pravnimi predpisi. Hvala.

.../// iz dvorane – g. Jazbinšek – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Še ena replika na repliko. Gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Miha, 27. člen statuta, alineja 15. Odloča o pridobitvi in odtujitvi premoženja MOL.

.../// iz dvorane: gospod Jazbinšek: o prodaji...

Odloča o pridobitvi in odtujitvi. In 20. alineja odloča o drugih zadevah, ki jih določa zakon. Ta statut ali drug predpis. Ter o zadevah, za katere ni pooblaščen drug organ.

.../// iz dvorane: g. Jazbinšek: Bravo!

Ni pooblaščen drug organ. Uredbo beri. Je stvar jasna.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na razpravo gospoda Sušnika, gospa Potočnik. Gospod Jazbinšek...

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovane svetnice in svetniki. Repliciram na del diskusije gospoda Sušnika, ki moram povedat, je res zajel že tisto predvolilno sapo. Bala sem se, da bo pozabil dihat. In, da bo samo še plavica in rdečica na njegovem obrazu. Ampak, želim mu povedat samo to, da ni res, da Mestna občina Ljubljane nima strategije razvoja. Ima strategijo trajnostnega razvoja, katero je sprejel, težko bi verjela, da jo je podprl tudi on. Ker namreč tudi v svojem mandat ne poznam, da bi opozicija tudi kakršen koli kvaliteten material podprla. Ni res, da nima Mestna občina Ljubljana zasnove prostorskega plana. Tudi v prejšnjem mandatu je gospod Sušnik na ta material, to se pa še spomnim, celo pohvalil. Mislim, da gre za široko in obsežno mapo, kjer se lahko vidijo do razvoja univerze. Do razvoja športnih objektov. Do razvoja komunalne infrastrukture. Tudi cestnega in železniškega prometa. In seveda ni res, da nima opredeljene ekonomske evalvacije vseh teh projektov.

Res pa je, da je v tem mandatu si ena stranka zgolj prisvojila resnico in vodenje. In škoda je, da so ti dokumenti ostali zgolj dokumenti. Ne pa tudi stvarnost, ki bi se kazala v tem proračunu.

In še nekaj, gospod Sušnik, strah me je, ko vas poslušam. In seveda iz prakse, ki jo imam z vašimi predhodniki oziroma vaše stranke, da seveda bo in tako je tudi bilo, kapital še naprej krojil usodo tega mesta. Kajti v tem času so se začele razkrivat in odkrivat te stvari. V prejšnjih mandatih niti možnosti ni bilo. Saj se sploh vedelo ni, kaj je lastnina. Ker v postopke za denacionalizacije prejšnja oblast niti ni želela vlagat. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej sem hotel replicirat, ne? Da če mam strategije, mam virtualne. In navidezne, ne? Ampak, zdaj bom mal repliko mal popravil, ker spretna Vika je seveda to obrnila v to, da se v teh strategiji ne izvaja, ne? Čeprav seveda te strategije niso zelo uporabne. Pa tud niso zlo, kako bi rekel – narejene. Ampak seveda, resnica pa je, da tud tist, kar je strategij, se seveda v tej oblasti trenutni ne izvaja. Ne? In, prosim? Ja, sliši se pa lepo, da mam te strategije. Pa sem hotel še ene par primerov pokazat. Da bi bilo to slikovito. Ampak, bom se raje vzdržal. Jaz sem si recimo pogledal, recimo v strategiji glede recimo Muzeja revolucije, ne? Tam je pobarvan rdeč. Ne rumen. Tam niso stanovanja. Ne? Strategija se ve. Ne morejo zdaj mešetarji tlele loviti okrog tam parcele za stanovanja, čeprav...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključit misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... je Pavlica še tako jezen, ne? Ker je dal to kost tem mešetarjem, ne? Pa je prav jezen je bil. Enkrat sva se pogovarjala. Je rekel – sej tam je pa že Stanovanjski sklad neki not prišel. Ergo -

.....konec 2. strani III. kasete.....

...bojo kupoval, bog si ga vedi zakaj. No, gospa županja, veste, strategije je pa treba mal čitat. Gledat in aplicirat, ne? Prosim...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Jazbinšek. Še ena replika na repliko gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Kolegica Vika, veste, stvari so take, jaz sem tisto strategijo podprl. Edin problem je, da od takrat naprej, ko je bila sprejeta, noben več ne poroča, kaj se je na njej naredilo. Velik problem. Vsaj zame. Če maš strategijo, pa jo vržeš v predal. Pa se z njo hitiš zato, da jo maš. Taka strategija ni kaj veliko vredna. In glede tega se z vami seveda popolnoma strinjam, da očitno, al strategija ni bila ta prava. Ali pa oblast ne izvaja strategije. Eno al pa drugo, ne? Zdaj, kar zadeva generalni plan. Saj osnovni problem je, da če bi mi tist generalni plan naprej razvijal, ne? Pol kolega Möderndorfer danes ne bi razglabljal in razpredal, a bi tuki bla stanovanjska gradnja, al ne bi bilo stanovanjske gradnje. A bi tam to blo, a tam ne bi bilo. Jaz samo opozarjam na to, daje osnovni problem prostorske zasnove prav to, da se potem ne bi spraševal o tem, kaj bi tukaj vse lahko bilo, pa danes nič ne rase. To je težava. To je težava. Kar, kar zadeva pa kapital. Mene vedno zabava, ko slišim...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

... vsakič znova, da je za vse stvari v tej ljubi naši Mestni občini Ljubljana, po vsej verjetnosti najmanj 98 procentno kriv Izvršni svet, pa Jože Strgar, pa Marjan Vidmar. Tega sem neskončno vesel. Zaradi tega, ker to pomen, da pravzaprav je mela in ma naša stranka še vedno najbolj strokovne in najboljše ljudi. Ker – ker so naredili v štirih letih tolk, da vi, kljub temu, da mate vlado zdaj že dvanajst let, ne morete vsega tega – vsega tega odpraviti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel. Ja, zdaj pa predlagam po vsem, kar smo slišali, mislim, da je čas za prekinitev seje.

Sejo nadaljujemo prihodnji ponedeljek.

K besedi pa so že prijavljeni gospod Cizelj, gospod Žagar in gospod Kovačič. V takem vrstnem redu boste tudi v ponedeljek dobili besedo.
Hvala lepa. In lahko noč.

Zapisala:
Elizabeta Vadnal Gorjup
V Ljubljani, 9. marca 2006

